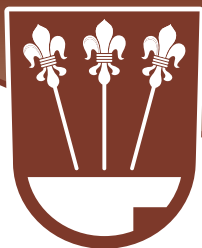

číslo
95

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK 2020/3

Horký den v Halenkovicích

Je teplo, klid. Krátce po poledni. Sobota 12. září, v Halenkovicích. Na prosklených dveřích obecního úřadu visí plakátek s nápisem Horký den. Pozvánka na vzpomínkovou akci na zdejšího obyvatele, básníka a kamaráda Františka Horku, který zemřel předčasně v 58 letech v únoru tohoto roku, na vzpomínkovou akci pořádanou časopisem Herberk a obecním úřadem. Lidé už se sešli, předsálí obecní halenkovické knihovny se zaplnilo. Nejdříve vystoupila členka orchestru Vídeňské státní opery s povinnostmi ve Vídeňské filharmonii Barbora Valečková, houslová virtuózka, rodačka z nedalekého Uherského Brodu, nenápadná a skromná mladá žena. Hrála tak, až si někteří mezi sebou špitají, že je to pro jejich ušiska škoda. Ale nedalo se houslím uniknout, vyhnout. Barbora mířila pořád přesně. A ještě i chvíli poté, když dohrála, my poslouchali ozvěnu v nás – v našich hladových duších hříšných těl – tak nějak to Franta v jedné básni napsal.

Po dlouhém potlesku diváků přiblížil vznik internetového časopisu Herberk a stručně a výstižně po svém představil

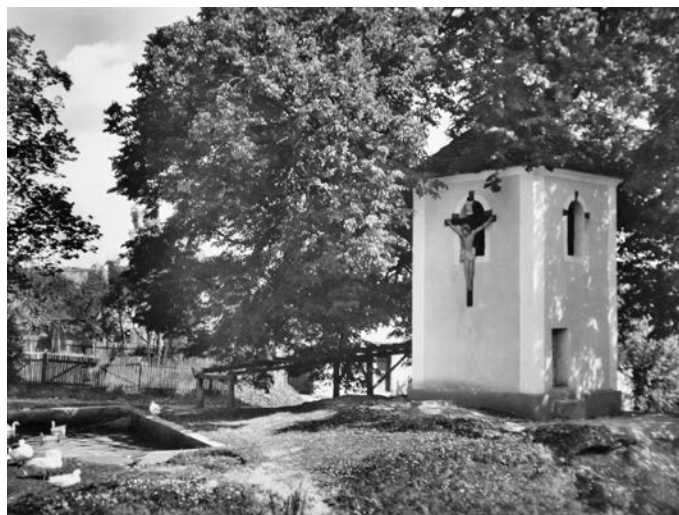

Pokračování na straně 2.

Historie dědinské kapličky v Halenkovicích

Na začátku panování císařovny Marie Terezie r. 1740 byl v nedalekých Kudlovicích majetníkem podsedku jistý Jan Tomašík. K jeho podsedku patřila také studna vyzděná z kamene, ale v ten čas již chatrná a sesypávala se. Jednou ráno nabírala děvečka vodu, a když ji vylila do putýnky – co se stalo, co se na dně zabýštilo? Několik žlutavých penízků. Dala je hospodáři. Ten hned viděl, že jest to zlato. Napadlo mu, není-li jich ve studni víc, vycoudil ji a spustil se dolů. V jednom boku, kde se provalilo několik kamenů, brzy našel velký poklad. Těžko říci, kdo jej ukryl, z lidu poddaného sotva kdo, snad v bouřlivých časech válečných některý pán napajedelský, jemuž patřilo také zboží kudlovské.

Ten Jan Tomašík byl člověk spravedlivý, odevzdal poklad na zámku napajedelskému hraběti Adamu Rottálovi, který poctivému nálezci ponechal pěkný díl. Jan Tomašík prodal kudlovský podsedeček a odstěhoval se do Holešova, kde si zakoupil měšťanský dům a 100 mír pole.

Pokračování na straně 4.

OCENĚNÍ
DOBROVOLNÍKŮ
HALENKOVICKÉ
POKLADY IV

ROD BRUNTÁLSKÝCH
Z VRBNA
INDIÁNSKÝ DEN
HASIČI

MŠ A ZŠ
HALENKOVICE
SPORT
a další

Pokračování ze strany 1.

jeho členy, tedy i Františka, básník, výtvarník, sochař a také čestný herberksfotr Jaroslav Kovanda. Možná, že právě v době, kdy si koupil chatu v Halenkovicích a za pár dní zjistil, že přes cestu u rybníka bydlí další básník a skvělý vypravěč, vznikl v jeho hlavě nápad na časopis. Kdo ví, jestli by dnes Herberk existoval bez Františka, který svého souseda tak často navštěvoval. Při svém vystoupení Jaroslav ocitoval několik vět z Epikura (z listu Idomeneovi), které nepotřebovaly další komentář:

Prožívaje blažený a zároveň poslední den svého života, píšívám toto: řezavka a úplavice se u mne dostavily s bolestmi, jichž velikost již nepřipouští stupňování, ale to všechno vyvažuje radost, kterou pocituji při vzpomínce na naše rozhovory.

Pak následoval hudební předěl, ale klasiku vystřídal underground: na kytaru zahrál a zazpíval brněnský René Müller z kapely Tiché lodi. Slova se potom ujal další člen Herberku, básník Tomáš Lotocki, který přítomným představil novou sbírku Hladím Tvoji klíční kost. Ovšem ne svoji vlastní sbírku. Přečetl z ní pár básní a přiblížil také nesnáze kolem jejího vzniku, mimo jiné obtíže se sháněním textů do ní. Řeč byla o básnické prvotině (a současně sbírce z pozůstalosti) Františka Horky. Vyšla pár dní před Horkým dnem jako Frantovo „best of“ a jako sedmý svazek edice HeWer, kterou společně založily časopisy Herberk a Weles. Tomáš jímavě četl:

Kouzelník

**Kovandovic Vojtíšek
loví rád v kalných vodách
halenkovského rybníka**

**často zasekává háček
i do trpělivosti svého dědy**

**Ale jeho úlovky jsou zatím vždy
podměrečné stejně jako roky
jeho života**

**Přesto někdy čaruje
to když bez návnady
vytahuje malé okounky
pruhované svým mládím**

Opět zahrál René a nakonec přidala Barbora pomalejší skladbu od Johanna Sebastiana Bacha. V zadní části před-sálí knihovny stály panely s velkoformátovými černobílými fotografiemi Halenkovic, z nichž některé tvoří výtvarný doprovod zmíněné sbírky. Jejich autorem je básník, grafik, fotograf a člen Herberku Petr Palarčík alias Petr Pustoryj, který také stručně přiblížil jejich vznik: jak procházel napříč dědinou a mrkal spouští tak, až jsme potom valili oči... Krásné fotky byly k vidění i na prodej několik týdnů.

Celé před-sálí knihovny zaplnili lidé, zdejší i ze vzdálenějších míst, básníci i prozaici života. Většinou Františkovi sousedé, přátelé, známí. Nechyběla jeho žena Irena. K vydařenému Horkému dni přispěli účinkující i diváci (mezi nimi starosta Halenkovic Jaromír Blažek a zaměstnankyně úřadu Pavlína Bieberlová, bez jejíž ochoty a zápalu pro věc by se Horký den neuskutečnil), přičemž hranice mezi oběma skupinami se začaly rozplývat.

Z obecního úřadu se podle programu pokračovalo do hospody Na Kopci, kam asi František pravidelně nechodil, nicméně byla tento den na rozdíl od jiných zdejších krčem pro veřejnost otevřená. A jak se ukázalo, byl v ní také pingpongový stůl a slušná akustika, což jsme brzy ocenili, když Barbora opět zahrála několik skladeb. Byl to úchvatný poslech. A zvláštní pohled: soustředěná žena neuvěřitelnými grify prstů na střídačku lechtala a přiškrcovala krk houslí, když zpřítomňovala ve staré hospodě s vrzajícími parketami hudbu Paganiniho, a z obří historické fotografie na stěně za ní shlíželi do sálu chlapi v bekovkách, nenuce-

Pokračování na straně 3.

Pokračování ze strany 2.

ně opření o nákladní automobil, na jehož korbě byly pod plachtou zřejmě složené pивní sudy. A do toho se od výčepu culila nahá blondýnka z kalendáře, které tiskly nejodvážnější státní podniky v 80. letech minulého století. Čas se ale opravdu (na chvíli) zastavil. Přinejmenším alespoň zauzlil. Avšak nevracel. (Niccolò Paganinimu kvůli jeho neobyčejným schopnostem a snad i divočejšímu vzezření církev odepřela pohřeb na hřbitově pod záminkou, že byl spolčený s ďáblem.)

Také v hostinci zazněly básně, nejen Františkovy, ale i o jeho synovi. Mimo jiné tato Frantova v podání básníka a člena Herberku Petra Odehnala:

Viselci

*každý správný chlap se nakonec oběsí když se děda
vpíjel chodil se všet na Zadní Krásnou provaz z oběšence
kdo má dobře nakoupí starý Ló se oběsil v šopě na dřevo
vedle vlčáka staženého z kůže tak tam viseli spolu jeden
do klobásek
a na pečení a druhý do země nebo ho spálí? boty z oběšence
kdo má nikdo ho nedohoní na Zadní Krásnou je daleko
než tam dojdeš vystřízlivíš palec z oběšence
kdo má za škrání nikdo ho neuvidí stejně tam v horách
visí naše duše opilé na dubiskách prastarých*

Před hospodou dva chlapíci nořili ruce do temnoty motoru nějaké postarší škodovky a Petr Palarčík je vyfotil. A Horký den pokračoval procházkou kolem zdejších božích muk, odkud byl nádherný výhled na východ i západ, na Tlustou horu nad Zlínem a téměř až k Budačině, Františkem Horkou v jeho básni tak silně pojednaném místě s tajemnými skálami, kde se prý v dávných dobách ukrývali loupežníci. Klesali jsme po cestě mezi poli, na kterých válel sudy suchý zářijový vzduch. Procházeli jsme Halenkovicemi po cestách, které se natahovaly mezi jejími konci, loudali jsme se snad nejroztáženější obcí Česka. Do pomalého kroku na kytaru hrál brněnský bluesman Miloš Kocman. A když to bylo z kopce nebo po rovině, tak i na foukací harmoniku. U soch svatých Petra a Pavla, přičemž prvně jmenovaný v pravici vítězně třímal mocný klíč, jsme si spletli cestu. Další zastávka měla být velmi záhy v domě Jaroslava

Toufara, bývalého ředitele napajedelské Fatry, v jeho krásné chalupě na protější straně. Avšak trvalo to déle, než jsme si mysleli. Stoupali jsme vzhůru, stále a stále, ale stále pomaleji. Slunko pomalu sláblo spolu s námi. Na kopci pod lesem si někteří odpočinuli na lavičce ve stínu kaple s výhledem na (skoro) celé „tělo“ Halenkovic, jiní vyrazili sbírat bedly.

Asfaltka vedla podél lesa, pak se stáčela opět dolů. Na políčku ve stráni místní zemědělci sklízeli dýně: mladší z nich nosil ty oranžové balvany v záklonu na vlečku za malým traktorem.

Na kamenném nádvoří domu Jaroslava Toufara bylo přichystáno občerstvení a seděli tam už delší dobu ti účastníci akce, kteří nespolehali na pohon vlastních dvou, ale cizích čtyř. Jaroslav Kovanda listoval staršími čísly Heberku a namátkově četl básně. Četla se Františkova próza, knižně nevydaná. I aforismy jeho oblíbené Marie von Ebner-Esenbach, šlechticny, spisovatelky a rodačky z nedalekých Zdislavic. „Kde by byla moc žen, nebýt ješitnosti mužů?“ zněl jeden z jejích přesných aforismů. „Lidé, kterým jsme oporou, nás tak často udržují při životě.“

Potom jsme se vydali na poslední část Horkého dne, když se už ochlazovalo a setmělo. Sešli jsme do údolí a zabočili k chatě Jardy Kovandy, kde byla po živé diskusi na rozličná témata vzpomínková akce důstojně ukončena a všichni se pokojně rozjeli nebo rozešli do svých domovů. Slova pohasla, vzpomínky nepřestávaly doutnat. Noc byla jasná a tichá. Padala rosa, občas skorá jablka.

Milan Libiger
FOTO: Petr Palarčík

Pokračování ze strany 1.

Zvonice v roce 2020

Nákladem téhož Jana Tomaštika byly postaveny v Halenkovicích sochy sv. Petra a Pavla U Svatých roku 1747. Lidé obdivovali krásu soch a sousedé z naší obce byli naplněni touhou po příkladu Jana Tomaštika postaviti sobě také nějaký trvalejší pomník, jímž by uctili Pána Boha a svým potomkům trvalou památku na sebe zanechali.

Povzbudivých příkladů měli dosti. Ono století bylo od počátku plné ruchu uměleckého, zvláště hudebního, stavitelského a malířského. V té době i v našem nejbližším okolí vznikají velké stavby, jejichž růst s velkým zájmem sledovali i naši předkové a na jejichž vybudování se jako tesaři, zedníci a jiní řemeslníci velkou měrou všude účastnili. V Napajedlích se buduje, a roku 1712 ke svému dokončení dospívá, vznošený a krásný chrám sv. Bartoloměje. Současně však povstává z trosek po dlouhém ponížení i přední moravská svatyně, skvělé dílo barokní architektury, velebná svatyně velehradská. Neméně významná stavba se prováděla v téže době i na sv. Hostýně. Avšak i v blízké Spytihněvi, kde byl vodou podemlet a do řeky spadl kostel, roste nová pěkná svatyně, na jejímž budování a výstavbě se i halenkovští velkou měrou podíleli.

Tyto všechny události byly prožívány a ze zkušenosti dobře známy a byly častým předmětem hovorů i v Dědině Halenkovicích. A proto kdy roku 1747 byla v sousedních Kudlovicích opět zásluhou pana Tomaštika postavena překrásná kaple z křesaného kamene a halenkovičtí byli pozváni na svěcení této kaple, ozvala se touha mít takovou krásu i v Halenkovicích. A tak se zrodila tato naše dědinská kaplička před dvěšedesátipěti lety. Tuto skutečnost dokládá i nápis nad dveřmi do kapličky, který v dnešní podobě zní: „Léta Páně, za purkmistra Jana Juřeny a fořta Rožnovského 1755.“

Se jménem kapličky byly také starosti. Ale nakonec se všichni shodli v tom, že je zde život poněkud obtížnější a práce namáhavější a proto, že je zde potřeba přímluvkyně a ochránkyně nad jiné znamenitější svou dobrotou a štedrostí. Proto za dobrotivou ochránkyni zdejší byla zvolena Blahoslavená Panna Maria. Tím se stala kaple mariánskou.

Na vrchol střechy byl postaven cyrilometodějský kříž. Kříž byl pověšen také na západní stěnu z venku. Památné jsou i dveře kapličky 250 let staré s řezbami od lidového umělce, vlevo Pán Ježíš a napravo Panna Maria.

Ve věži jsou zavěšeny dva zvony, původní se jménem Tomáš, pojmenovaný po svém dárci Tomáši Polišenském roku 1861 a nový zvon pořízený občany za druhé světové války, kdy zvon Tomáš byl zrekvírován. Tento však po válce náhodně v Praze objevil pan Kedra z Otrokovic, rodák z Kopce č. 16 a s velkou slávou jej přivezl zpět do kapličky.

Za spolupatrony kapličky byli přibráni také svatý Florián, aby ochraňoval halenkovickým domy a majetky před ohněm a svatá panna Barborka, aby byla lidem patronkou dobré a šťastné smrti.

V prvních dobách, kdy nebylo v obci ještě farního kostela, konávali se zde často pobožnosti a v květnu se konávaly denně pobožnosti májové. Taktéž si farníci vyprošovali před kapličkou každoročně požehnání na úrodě. Po vystavění farního kostela na Pláňavách ustoupila kaplička poněkud do pozadí, ale tím se její účtyhodnost a vážnost nikterak nezmenšila.

Za starých časů, dokud bývaly střechy dochové, bylo více a zhoubnějších požárů. Císařovna Marie Terezie následkem "ohnového patentu" z roku 1751 uložila, aby se při požárech udeřilo na zvon. A tak do dědinek bez kostelů přišly zvoníčky. Tímto se i naší kapličce mnohdy říká zvonice. Funkce zvonů se postupem času rozšiřovala. Vyzváněly poledne, klekání ráno a večer, zvonily zemřelému a později v rakvi odváženému do kostela a na hřbitov. Tak byl význam kapličky rozšířen i na praktický život.

Dovolte mně, milí čtenáři, abych na závěr použil slova vzpomínkové promluvy z roku 1955, kdy naše kaplička slavila dvousté výročí, a které je bez obměny možno použít i pro současnost a budoucnost.

Jako by promlouvala kaplička: „Jsem vděčna váženým sousedům zdejšími, kteří odedávna s láskou obstarávali zvonění, jsem vděčna také všem, kteří odedávna mne opravovali, udržovali mé okolí a ozdobovali a jsem konečně vděčna všem, kteří mne jako svou duchovní matku vždy upřímnou láskou milovali a mne rádi navštěvovali a smeknutím anebo požehnáním se přede mnou, mně svou úctu najevo dávali. Za všechno toto Pán Bůh zaplatí.“

Moje milé děti! Nemohu k vám mluvit již déle, avšak než se každý odeberete ke svému domovu, jedno ještě bych vám chtěla říci: buďte si vždy vědomi, že nade mnou a nad vámi bdí Bůh, bdí nad námi všemi naše patronka a ochránkyně blahoslavená Panna Maria a bdí nad námi i přemnohé blažené duše našich předků. Na to pamatujte a žijte a jednejte tak, abyste jejich lásky zůstali hodni.

Nuž dědinko milá, už odpočiň si! Dlouho, dlouho tě zachovej, Pane, chraň tvé děti vždycky zdravé, silné a hodné! Ochraňuj tě před hladem, válkou a osudy zlými, ušetři tě bouří a hněvů.“

J. Janeček

Foto: Ludmila Trvajová

Článek byl napsán za pomoci historických pramenů a pamětníků o vzniku, jménu, životě a konání našich předků, archivních materiálů soukromých a farnosti.

Dotace na obnovu historické památky

Obci Halenkovice byla poskytnuta neinvestiční dotace z rozpočtu Zlínského kraje ve výši 95 800 Kč na realizaci projektu „OBNOVA ZVONICE NA KOPCI HALENKOVICE.“

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

tentokrát slovo starosty začnu trochu slavnostně. V srpnu získala naše obec ocenění od Ministerstva obrany ČR za péči o válečný hrob rumunských vojáků. Ocenění – plaketu jsem převzal z rukou pana Jiřího Čunka, hejtmana Zlínského kraje a pana Imricha Vetráka, zástupce Ministerstva obrany ČR. Tři rumunští vojáci padli při osvobozování naší obce od nacistické okupace v roce 1945. Pohřbeni byli na místním hřbitově. Postupem času se na místo jejich odpočinku u kostelní zdi zapomnělo. Byl zde umístěný vodovodní kohout k zalévání hřbitova. Jen díky vzpomínkám a fotkám ochotných pamětníků jsme přesně zjistili, kde jsou vojáci pohřbeni. Po 67 letech se nám podařilo toto místo obnovit a zanechat tak odkaz budoucím generacím. Hrob jsme obnovili v roce 2012. Kdo čte náš zpravodaj, mohl tuto informaci i s fotografií zaznamenat.

FOTO: Jiří Balát

Zmínil bych na příkladu i význam komplexních pozemkových úprav, které jsou u nás v plném proudu. Rád bych se podělil o zkušenost z poloviny října, kdy během jednoho týdne spadlo cca 125 mm srážek, to je 125 l na 1 m². Sami jste zjistili kolik vody najednou teče kolem vašeho domu. Popřípadě jste řešili vodu ve sklepech či studni. Z médií jsme zaznamenali, že se jedná o padesátiletou vodu, která v některých místech napáchala dost velké škody. Ovšem přívalové deště jsou z pohledu naší obce daleko ničivější. Na několika fotkách vám chci ukázat, jak fungují již zavedená opatření k zvládnutí velkého množství vody či její kinetické energie. První fotka je z kamenných hrází v části Břehy, kde je patrné její zpomalení, přitom přirozeně dochází k sedimentaci, a tím i k stabilizaci bočního svahu. Druhá a třetí fotka je z nově postavených retenčních nádrží v části obce Kopaniny. Tady jsme správným nastavením vypouštěcích česel a celé soustavy čtyř kusů su-

chých poldrů a biokoridoru snížili průtok vody částí obce Zádřinová tak, že Halenkovický potok nevykazoval žádné dramatické abnormality. Musím však odpovědně prohlásit, že jsme u kopaninské nádrže byli na její maximální retenční hodnotě. Situaci jsme monitorovali celý týden, a to i v noci. Na poslední fotce je snímek z Doliny, z lesa, kousek pod Ráztokou. Tady je krásně vidět, co způsobil přes potok spadlý strom. Taková umělá přírodní retence – rozliv, který umí zadržet tisíce litrů vody. Je důležité, aby se nám podařilo v rámci komplexních pozemkových úprav takové řízené rozlivy někde zrealizovat. Nejlépe na okraji obce na lesních pozemcích. Určitě to má smysl, jsem o tom pevně přesvědčený. Část obce Dolina to rozhodně potřebuje, i potok Vrbka umí pozlobit. Jen pro zajímavost, úhrn srážek v naší obci za poslední tři měsíce (srpen, září, říjen) byl 295 mm, měřeno na Hradské.

Pokračování na straně 6.

Pokračování ze strany 5.

Krátce k plnění rozpočtu roku 2020. To, že jsme rozpočet kvůli nákaze Covid - 19 zkrátali asi o 3 mil. korun, jsem již psal, včetně důvodů proč. Přesto v letních měsících jsme podle plánu opravili část kanalizace od nové školy ve směru k odbočce na hřiště a další část Na Kopci pod točnou autobusu včetně propustku pod hlavní cestou. Cena díla byla necelé 2 mil. korun. Práci provedla firma Vegi Kroměříž, a to bezvýkopovou technologií tzv. vložkováním textilním epoxidovým rukávem včetně generálních oprav kanalizačních šachet a poklopů. Naplánovaná výstavba nového veřejného osvětlení podél komunikace směr Pláňavy – Dolina je neustále ve fázi povolování na úřadech. Zde si musím postesknout, že i obcím se nevyhýbá úřední šiml a začíná platit, že vyřízení potřebných povolení je delší než samotná realizace prací. Doufám, že se nám ještě v tomto roce podaří začít. Co se týká opravy komunikací včetně zpevněné plochy před hasičskou zbrojnicí, vše bylo řádně a dle zadání zrealizováno. Dále jsme nad rámec rozpočtu začali s havarijní opravou propustku kanalizace pod hlavní cestou na Obecnicích. Čeká nás jen zapravení překopu asfaltováním. Stále pokračují zednické práce na budově OÚ, kde se dělá výtah z kavárny až do přístavby v horním patře, kde bude knihovna a multimediální centrum. Práce mají mírný skluz, ale do konce roku by měly být hotové. Na uměle vyvýšeném místě v Kucharici je postavena pergola, práce provedla firma W-Střechy. Rada obce odsouhlasila její pojmenování, a tak je nyní vedená jako Vyhlička Šárka. Ještě budeme na tomto místě realizovat zahradní architekturu včetně výsadby zeleně, tak aby toto místo bylo opravdu pěkné a lákalo k zastavení a krásným výhledům. Další zmínka patří kaplička na Hradské. Nejen zvonice na Kopci je jako nová, také kaplička opět září novotou. Firma pana Jaroslava Vičánka ml. tuto stavbu opravila včetně výměny střešní krytiny – obílila, vymalovala podrovnávku a naimpregnovala proti zelené řase. Velké změny zaznamenala budova nové školy, kde proběhla generální rekonstrukce centrální chodby a úpravy v jednotlivých třídách, práce se prováděly během prázdnin. Peníze byly uvolněny z rozpočtu obce.

Ještě bych vás rád informoval o tom, že se nám podařilo obnovit sloup s křížem a plastikou svatého Huberta*, který je opět umístěn v Kudlovické dolině na katastru obce Košíky asi 60 m od hranice katastru Halenkovice. Věřím, že to potěší hlavně turisty a pamětníky. Viditelná je od hlavní asfaltové cesty. Originální plastika vyrobená z pískovcového kamene byla po restaurování umístěna pod přístřešek ve středu obce Košíky. Mrzelo nás, že toto historicky známé místo nazývané pamětníky U Huberta, je prázdné. Iniciovali jsme proto výro-

bu kopie a po vzájemné dohodě s obcemi Kudlovice, Košíky a vlastníkem pozemku Arcibiskupskými lesy a statky Olomouc její umístění na původní místo. Kopii plastiky svatého Huberta vytvořil Halenkovák pan Jaroslav Vičánek st. Musím říct, že se práce zhostil s umem sobě vlastním. Dopravu a montáž plastiky na její místo zajistila firma Jaroslava Vičánka ml. V současné době je v plánu ještě úprava okolí a rekonstrukce posezení, společně o ní jednáme s výše uvedenými obcemi a majitelem pozemku.

A co se týká vývoje nemoci Covid - 19 a všeho kolem? Myslím si, že toho slyšíte ze všech stran hodně. Nechci tady polemizovat nakolik je tato nemoc nebezpečná a zda opatření, která jsou uváděna v platnost, jsou včasná a účinná. To je na zodpovědnosti naší vlády a především každého z nás. S jistotou musím ovšem prohlásit, že pokud nebude zajištěn v nejbližší době řádný chod ekonomiky, tak rozpočty obcí, jaké jsme doposud znali, skončí a tím i jejich dynamický rozvoj. Mám obavy, že větší investiční akce se bez úvěru nebudou moci realizovat. Jen znovu prosím, abyste se všichni chovali rozumně a k nařazením zabráňujícím šíření koronaviru přistupovali zodpovědně. Je potřeba ochránit sebe a v první řadě seniory a nemocné. Více než kdy jindy je nutné zachovat si dobrou náladu a kondici. Obojí zajistí procházka, třeba od zvonice ke kapličce nebo toulky krásnými chřibskými lesy, které máme nadosah. Proto vám v této složité době přeji hlavně zdraví a hezký podzim a zimu.

Jaromír Blažek

**Svatý Hubert († 727) byl franský biskup, zakladatel města Lutychu a křesťanský svatý. Podle legendy se náboženskému životu zasvětil po setkání s jelenem na honu, jenž měl mezi paroží zářící kříž, během čehož k němu měl promluvit nadpřirozený hlas, který mu řekl: „Huberte, proč stále lovíš a honíš zvěř? Je na čase, abys začal hledat mě, který se za tebe obětoval.“ Po tomto zážitku se Hubert stal knězem a je také patronem lovců a myslivců. (zdroj Wikipedia)*

OCENĚNÍ DOBROVOLNÍKŮ

Vážení čtenáři, zastupitelé obce Halenkovice se snaží podporovat jakoukoliv dobrovolnickou práci v mnoha oblastech, a to i v oblasti sociální. Už mnoho let finančně podporujeme různé sociální činnosti a zařízení fungující v blízkém okolí. Ale bez povšimnutí mezi námi žijí rodiny, které se starají o osoby v rámci pěstounské péče. Dozvěděli jsme se, že v současné době je v Halenkovicích evidováno šest pěstounských rodin. Rozhodli jsme se těmto rodinám poděkovat. Členové rady se jednomyslně shodli na veřejném ocenění, neboť si uvědomili jejich velkou obět pro druhé, kterou vykonávají bez povšimnutí a ve své vrozené skromnosti i mnoho let. Chceme, abyste o nich věděli. Dohodli jsme se, že jim předáme pamětní list s poděkováním, dárkový koš a kytičku.

Slavnostním okamžikem pro předání ocenění se stala schůze zastupitelstva obce 27. srpna 2020. Starosta Jaromír Blažek vyzvedl práci pěstounů a obětavost, lásku a péči, kterou věnují svěřené osobě. V našem případě dětem, které by tak byly ošizeny o rodinný život, který jim poskytli nebo stále poskytují a nezažily by mnohé krásné společné okamžiky. Následně byli představeni přítomní pěstouni, kteří se mohli zastupitelstva zúčastnit: manželé Poláškoví, manželé Skřivánkovi ze Zemanové, paní Anna Horková z Doliny. Kromě těchto jmenovaných se pěstounská péče týká i manželů Jaroňkových z Dolních Kržlů, paní

Zdeňky Niemczykové ze Záhumení a manželů Vyklických rovněž ze Záhumení. Ti se z časových důvodů nedostavili. Navštívili jsme je dodatečně a poděkovali jim za jejich práci v oblasti pěstounské péče. Ještě bych rád znova vyzvedl skromnost všech jmenovaných, oni sami nestojí o publicitu, nebylo jednoduché je k veřejnému poděkování přesvědčit, berou svou roli pěstouna jako poslání.

Karel Platoš

manželé Poláškoví, manželé Skřivánkovi, Anna Horková

manželé Jaroňkoví

manželé Vykliční

Na tomto „slavnostním“ zasedání zastupitelstva obce jsme měli možnost ocenit také paní Veroniku Horkovou, která se dlouhodobě dobrovolnickky věnuje práci s našimi nejmladšími dětmi. Rada obce ji také nominovala na ocenění za dlouholetou a kvalitní čin-

nost dobrovolných pracovníků v oblasti volnočasových aktivit dětí a mládeže Zlínského kraje pro rok 2020.

Paní Veronika Horková mimo mnoha dalších aktivit vede cvičení a Centrum pro děti od 1 do 4 let. Cvičení zahájila v roce 2006. Smyslem je děti seznámit jednak s prostorem tělocvičny a při různých sportovních či pohybových aktivitách s kolektivem svých budoucích spolužáků a kamarádů. Děti si mají osvojit základní pohybové návyky formou jednoduchých her, básniček a písniček. K tomu všemu využívá vybavení místní tělocvičny a spoustu různorodých pomůcek získaných za velké podpory a pochopení jak Zastupitelstva obce Halenkovice, tak SRPŠ a individuálních sponzorů.

Podrobné informace o cvičení a centru pro děti, které paní Horková vede, jsou uvedeny v minulém čísle Halenkovického zpravodaje č. 94.

Nás, jako zástupce obce srdečně těší, že máme mezi sebou takovou dobrovolnici, která se ve velké míře ve svém volném čase věnuje dětem.

Karel Platoš

Představení služby Azylový dům Samaritán Otrokovice

Azylový dům Samaritán Otrokovice

Azylový dům je neodmyslitelnou součástí poskytovaných služeb Charity Otrokovice. Pro muže, kteří se ocitli bez střechy nad hlavou, je zde již 25 let. Klienti služby zde nacházejí praktické zázemí, které jim umožňuje přípravu jídla, osobní hygienu, lůžko s dalším zázemím. Ubytování v této sociální službě s sebou přináší také možnost čerpat podporu a pomoc sociálních pracovníků, kteří klientům pomáhají řešit velmi široké spektrum jejich těžkostí. Nejčastěji se jedná o pomoc při hledání zaměstnání, řešení zdravotního stavu (zajišťování praktického lékaře a jiných odborníků), komunikace s úřady a dalšími institucemi, podpora při hledání standardnějšího typu ubytování (např. ubytovny, aj.).

Předmětem spolupráce bývají také dluhy a finanční závazky, které uživatelé mají. V takovém případě je uživatelům nabídnuta návazná služba Charity Otrokovice, Dluhové poradenství Samaritán, se kterou velmi úzce spolupracujeme. Uživatelé, kteří se už nejsou schopni aktivně podílet na trhu práce, nejčastěji z důvodu vysokého věku či zdravotního stavu, mají možnost svůj volný čas naplnit docházením do aktivizační dílny. Tato dílna patří mezi oblíbené aktivity a často sem klienti docházejí každý den. Stejně tak mají uživatelé možnost zapojit se do činností a prací, které jsou spojeny s technickým provozem azylového domu. Velmi pečlivě se starají pod vedením paní hospodářky o zahradu, která dokonce v soutěži získala cenu města Otrokovice. Azylový dům nabízí mimo své činnosti také šest míst pro výkon veřejné služby, což umožňuje dlouhodobým uchazečům o zaměstnání ale-

spoň pravidelně docházet do práce. Výkon veřejné služby je zaměřen na úklid a péči o prostranství v okolí Baťova.

Životní cesty a osudy, které přivedly uživatele do azylového domu, jsou různorodé. Ať už těžkým životním startem v dětských domovech, špatným rodinným zázemím, nízkým příjmem, dluhy, nebo špatnými životními rozhodnutími. Všichni však mají možnost za pomoci pracovníků udělat na své cestě krok kupředu a řešit své problémy. Za poslední dobu se některým uživatelům podařilo úspěšně projít procesem oddlužení a splatit všechny své pohledávky, najít si práci a v neposlední řadě také samostatné bydlení. Již několik našich klientů dostalo šanci na nový začátek v projektu Pilotní ověření sociálního bydlení v Otrokovicích, do kterého je zapojeno město Otrokovice. Ráda bych se tedy nyní podělila alespoň o jeden příběh uživatele, který z Azylového domu přešel do samostatného bydlení.

Jedná se o muže v předdůchodovém věku, který v době příchodu na Azylový dům byl nezaměstnaný a z toho důvodu přišel o bydlení. Azylový dům mu poskytl zázemí a za podpory sociálního pracovníka se mu podařilo zapojit do veřejné služby, kterou vykonává pro město Otrokovice. Na této pozici se velmi osvědčil a plní si všechny své pracovní povinnosti. Pracuje tam již delší čas a v nedávné době dostal v rámci zmíněného projektu šanci na nový začátek v podobě samostatného bydlení. Při pobytu na Azylovém domě se mu podařila spousta dalších významných kroků. Za pomoci sociálního pracovníka se mu podařilo zajistit si všechny potřebné dokumenty pro ČSSZ a tato snaha vyústila v úspěšné podání žádosti o starobní důchod. Pokoušel se najít si standardní zaměstnání, účastnil se několika výběrových řízení. Jeho snahu neodradilo ani stále odmítání. Nyní se však soustředí na vybavení svého nového bydlení a nadále pokračuje v práci ve veřejné službě.

Eliška Marčíková
sociální pracovníce

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

město
OTROKOVICE

Pečujete o své blízké a je toho na vás moc?

Jste unavení, nevíte, na koho se obrátit, začínají se u vás projevovat zdravotní obtíže?

Vyhledejte pomoc!

Odbor sociální MěÚ Otrokovice nabízí:

Poradenství pro rodinné pečující.

Volejte: 577 680 448, 601 156 351

Bc. Radka Beníšková, e-mail: beniskova@muotrokovice.cz

Projekt „Podpora pečujících osob na Otrokovicích“ registrační číslo CZ.03.2.63/0.0/0.0/19_098/001/5150 je spolufinancován Evropskou unií.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

červen 2020
až září 2020

RO se seznámila:

- s rozpisem prací v rámci investiční dotace pro Myslivecké sdružení Podlesí Halenkovice. Dotaci poskytla Obec Halenkovice.
- se stavem rekonstrukce budovy ZŠ a přípravami na nový školní rok. Zprávu přednesla PaedDr. Marie Kašková.
- s nabídkou f. Fürma s. r. o. na zpracování PD + inž. činnost – hřiště na Dolině za nabídkovou cenu 104 000 Kč bez DPH. RO osloví další projektanty pro zaslání konkurenční nabídky.
- s požadavkem na pořádání závodů do vrchu – p. Froněk. Žádost bude přesunuta na další radu a předložena mapka a detailní popis akce.
- a vzala na vědomí zápis Krajského úřadu Zlínského kraje o dílčím přezkoumání hospodaření obce za I. pol. 2020. Předloží ZO.

RO projednala:

- způsob poskytování investičních dotací pro spolky a organizace v obci Halenkovice s vlastním areálem od roku 2021 a navrhuje ZO ke schválení následující podmínky poskytnutí dotace:
 - investiční dotace
 - předložení hrubé kalkulace do konce předcházejícího roku poskytnutí dotace
 - doložení poptávkového řízení k vyúčtování dotace
 - pokud bude spadat investice do stavebního řízení bude do 31. 12. doloženo kolaudační rozhodnutí
 - udržitelnost projektu 10 let
- žádost na vyjádření k umístění stavby vzorkové práškové lakovny v Lipových – zveřejnění na úřední desce.
- záměr prodeje pozemku p. č. 2370 pro p. Dagmar Slováčkovou, Žlutava a postupuje na ZO.
- zaměření vodovodu do Lipových. Ukládá starostovi oslovit geodety pro podání nabídky.
- nabídku f. Ing. Miroslav Sukup – PROS na zpracování projektové dokumentace „Rekonstrukce chodníku Halenkovice, lokalita Plánava“ za cenu 221 000 Kč bez DPH a doporučuje ZO ke schválení.
- schválení žádosti o dotaci Studna – Halenkovice 2018 pro p. Svatavu Gabryšovou, Halenkovice 508 a doporučuje ZO ke schválení.
- předávací protokol k dílu lité podlahy ZŠ od f. Dimapa Color s. r. o. ze dne 31. 8. 2020.

RO schválila:

- záměr výpůjčky části pozemku p. č. 1667/2 pro vedení sítí pod MK pro

napojení RD č. p. 715 pro p. Lud'ka Nekoranice, Halenkovice 715.

- výpůjčku části pozemku p. č. 3055/10 pro napojení novostavby RD na p. č. 3055/6 pro p. Romana Stuchlíka, Halenkovice 385.
- odpustění poplatku za stočné 2020 pro: Zdeněk Ježíšek, Halenkovice 595, z důvodu dlouhodobé hospitalizace, Kateřina Hrbáčková, Halenkovice 356, Terezie Březíková, Halenkovice 675, z důvodu studia a dlouhodobého pobytu mimo obec, Hana Kašpárková, Halenkovice 658, Marcela Stuchlíková, Halenkovice 99, Jan Kulenda, Halenkovice 392, Jaroslav Kašpar, Halenkovice 104, Milan Šubík, Halenkovice 583, Alena Hutková, Halenkovice 669, Lukáš Hutka, Halenkovice 669, Zuzana Čapková, Halenkovice 366, Jan Hanáček, Halenkovice 343, Pavla Kociánová, Halenkovice 463, Petr Kocián, Halenkovice 463, Erika Bahulová, Halenkovice 621, Martin Kopčil, Halenkovice 621, Petr Kopčil, Halenkovice 621, Monika Vitásková, Halenkovice 557, Simona Přílučková, Halenkovice 239, Vlastimil Škoda, Halenkovice 576, Štěpán Říha, Halenkovice 7, Michaela Fábryová, Halenkovice 655, z důvodu dlouhodobého pobytu mimo obec, Adéla Berzedyová, Halenkovice 605, z důvodu držitele průkazu ZTP/P.
- žádost ZŠ a MŠ Halenkovice na použití fondu investic na opravy elektroinstalace, podlah, zabezpečovacího systému, dveří a oken v interiéru ZŠ a opravu chodníků v zahradě MŠ.
- žádost ZŠ a MŠ Halenkovice na převod 850 000 Kč z rezervního fondu do fondu investic.
- převedení částky 60 000 Kč na oslavy 125. výročí SDH Halenkovice do rozpočtu roku 2021.
- poskytnutí dárkového koše v ceně cca 500 Kč na turnaj v nohejbalu, ostatní náklady půjdou z rozpočtu TJ, která čerpá na členy nohejbalu dotaci z rozpočtu obce.
- investici TJ Halenkovice do zavlažování ve výši 142 381 Kč a objednání materiálu a prací.
- poskytnutí daru pro nejlepšího žáka školy za školní rok 2019-2020 ve výši 1500 Kč.
- na základě výběrového řízení vítěznou nabídku na stavbu „Multimediální centrum pro vzdělávání a volný čas“ firmy AB Stavby s. r. o., Košíky. Další poradí nabídek: 2. ALSPO ZLÍN s. r. o., 3. KERAMO D-Dohorák s. r. o., 4. Diamonds Technology s. r. o.
- rozpočtové opatření č. 1/RO/2020.

- pronájem letištní plochy na zkoušky řidičů v roce 2020 pro autoškolu Ing. David Chmela.
- žádost p. Skácela na nákup materiálu na opravu Koliby na Dolině ve výši 9 000 Kč (dlažba, beton, drt, doprava), práce bude provedena brigádně zdarma.
- nákup kytice v hodnotě 1 500 Kč a úhradu dopravného za autobus pro smuteční hosty a spolupracovníky – úmrtí pracovníce obce.
- nabídku p. Martina Rachůnka, Traplice, na stavební dozor díla „Oprava stávající kanalizace v obci Halenkovice“ za cenu 16 890 Kč.
- dodatek smlouvy č. 1 ke smlouvě č. 4156/2016 o pachtu a provozování vodovodu s Moravská vodárenská a. s. o. rozšíření vodovodního řádu v obci Halenkovice a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- zadání výběrového řízení pozici referent OÚ – tvorba www stránek, vedení infokanálu, příprava zpravodaje za podmínek:
 - znalost programů World, Excel, PowerPoint, práce s grafickými software
 - vytváření a korekce textů pro zpravodaj a www stránky
 - HPP, pružná pracovní doba
 - zaslání životopisu do 30. 9. 2020
- umístění reklamních panelů v obci, pro výstavu Stavíme, bydlíme.
- ocenění paní Veroniky Horkové za dlouholetou práci s dětmi finančním darem ve výši 10 000 Kč.
- ocenění pro šest rodin z Halenkovice, které poskytují pěstounskou péči. Budou pozváni na ZO, kde jim bude poděkováno a předána kyta a dárkový koš.
- nabídku f. Projekty Sukup s. r. o. na zpracování studie ZTV Záhumení za cenu 33 000 Kč bez DPH.
- přijetí neinvestiční dotace z Ministerstva kultury ve výši 15 000 Kč na Poskytování informačních služeb pro oblast celoživotního vzdělávání občanů.
- smlouvu o smlouvě budoucí s E.ON Distribuce o zřízení věcného břemene č. 1030031988/002 na přípojku NN, Kadlčák, Halenkovice.
- dohodu o provedení práce s Pavlem Fürstem na zastupování obce ve věcech stavebních na 1. pol. 2020, za cenu 6 660 Kč.
- výpůjčku části pozemku p. č. 1667/2 pro vedení sítí pod MK pro napojení RD č. p. 715 pro p. Lud'ka Nekoranice, Halenkovice 715.

Pokračování na straně 10.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 9.

- přijetí neinvestiční dotace ze státního rozpočtu na volby do zastupitelstev krajů ve výši 31 000 Kč.
- předávací protokol ke stavbě Vyhliďkové místo Šárka Halenkovice od f. W STŘECHY s. r. o. a odsouhlasila navýšení ceny díla o cca 14 500 Kč z důvodu doplnění díla o hromosvod a navýšení množství betonu na základy.
- návrh smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene – souhlas s umístěním distribučního zařízení Halenkovice, S. L. home p. č. 1508/3, kabel NN s E.ON Distribuce č. 1030061712/003 a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- na základě předložené žádosti o poskytnutí dotace na činnost na rok 2020 podporu ve výši 7 200 Kč spolku Klubu vojáků v záloze Halenkovice.
- záměr výpůjčky části pozemku p. č. 3601 ve vlastnictví obce Halenkovice pro zajištění příjezdu na pozemky p. č. 669/8 pro p. Stanislava Čevoru, Smetanova 1499, 76361 Napajedla z důvodu plánované stavby RD.
- bezplatný pronájem sálu KD dne 10. 9. 2020 na bazárek dětského oblečení, pro p. Moniku Fürstovou.
- záměr výpůjčky části pozemku p. č. 3534/11 ve vlastnictví obce Halenkovice pro uložení sítí – kanalizace pro RD na p. č. 1075/3 pro p. Kamila Zábranu, Halenkovice 149.
- zaslání odpovědi na MMR na žádost o dotaci na Multimediální centrum.
- smlouvu o budoucí smlouvě o uložení vedení NN protlakem, RD manž. Šaláškových p. č. 1218/7 pro E.ON Distribuce č. OT-001030061340/003 a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- smlouvu s f. REMA Systém a. s. pro účely zpětného odběru a sběru el. odpadu a schválila zaslání výpovědi f. ASEKOL.
- provedení zaměření komunikace ke stělnici a následně projednání s majiteli pozemků Ing. Strnátky p. č. 2216/12 a p. Jelšík p. č. 2216/13 – odkoupení částí pozemků, na kterých je vedena komunikace.
- provedení zaměření (polohopis a výškopis) kurtů na Dolině včetně přístupu, potoku a komunikace a zaměření části pozemku p. č. 1573 a 1574 pro následný odkup od manž. Očadlíkových.
- zaměření vodovodu na Lipové.
- pokácení smrků u p. Čevely v rámci přípravy projektu VO Pláňavy – Dolina a ořez stromů v parku u ZŠ.
- nákup nové tiskárny a harddisku do kanceláře OÚ za cca 40 000 Kč.

- žádost ZŠ a MŠ UH, Šafaříkova o poskytnutí dotace formou VPS ve výši 2 000 Kč.
- výpůjčku části pozemku p. č. 3601/1 ve vlastnictví obce Halenkovice pro zajištění příjezdu na pozemky p. č. 669/8 pro p. Stanislava Čevoru, Smetanova 1499, 76361 Napajedla z důvodu plánované stavby RD.
- výpůjčku části pozemku p. č. 3534/11 ve vlastnictví obce Halenkovice pro uložení sítí – kanalizace pro RD na p. č. 1075/3 pro p. Kamila Zábranu, Halenkovice 149.
- žádost Pečovatelské služby Napajedla o poskytnutí dotace formou VPS ve výši 5 000 Kč.
- na základě žádosti firmy ARS projekt splátkový kalendář na 6 měsíců na vrácení zaplacené zálohy 96 500 Kč za plnění zpracování PD na „Chodníky Pláňavy“ směr Kopepec, která nebyla firmou ARS projekt zrealizována.
- cenovou nabídku f. Montáže EPZ na opravu VO po dopravní nehodě za cenu 14 292,52 Kč vč. DPH.
- zpracování nové obecně závazné vyhlášky na komunální odpad (dle novely zákona).
- ořez smrků na Dolním Konci.
- návrhy aktualizovaných smluv s Moravskou vodárenskou na dodávky vody a pověřila starostu podpisem smluv.
- podmínky záměru prodeje pozemku v majetku Obce Halenkovice par. č. 2370 v k. ú. Žlutava o výměře 615 m². Nejnižší podání návrhu ceny je 20 Kč za 1 m² tj. 12 000 Kč. Ceny jsou uváděny bez DPH. Náklady řízení hradí kupující. Záměr předloží ke schválení ZO.

RO neschválila:

- žádost firmy Kinoservis na pořádání letního kina v obci a doporučila přesunout na příští rok.
- žádost Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR na poskytnutí daru z rozpočtu obce Halenkovice.
- nabídku f. TEOZ na pronájem vláčku pro obec Halenkovice za cenu 2 500 Kč/hod. Možno využít při oslavách a kulturních akcích v příštím roce.

ZO bere na vědomí:

- zprávu o plnění usnesení z minulých zasedání ZO.
- ocenění občanů za pěstounskou péči a volnočasové aktivity.
- zprávu o činnosti rady obce za uplynulé období.
- zaslání nabídky na budoucí spolupráci ve věci datových optických sítí.

červen 2020
až září 2020

ZO

schvaluje:

- předložený plán společných zařízení v rámci komplexních pozemkových úprav.
- rozpočtové opatření č. 02/ZO/2020.
- odměnu členovi zastupitelstva Obce Halenkovice PaedDr. Marii Kaškové za práci kronikářky, dle dohody o provedení práce ve dvou splátkách (ve výši 2 x 10 000 Kč).
- přijetí neinvestiční dotace z Fondu Zlínského kraje do výše 95 800 Kč, současně však maximálně 30,66 % celkových způsobilých výdajů projektu, na realizaci projektu „Obnova zvonice Na Kopci Halenkovice“, parcel. č. 378, evid. pod registračním číslem KUL03-20/052, dle Smlouvy o poskytnutí dotace č. D/3843/2020/KUL.
- vyřazení vozidla Škoda Fabie z majetku obce – ekologická likvidace.
- nákup části pozemku parcel. č. 936/1.
- záměr prodeje části obecního pozemku parcel. č. 3534/11 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 251.
- záměr prodeje části obecního pozemku parcel. č. 3539/3 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 383.
- záměr prodeje části obecního pozemku parcel. č. 3606/1 a pozemek parcel. č. 266/2 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 179.
- schválení veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Obce Halenkovice, projekt „Studna“ – vyplacení dotace, žadatel p. Krkoška, Halenkovice č. p. 85.
- přijetí pozemku od Česká republika – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Brno, Odložené pracoviště Zlín, do vlastnictví Obce Halenkovice – parcela číslo 79/1, v k. ú. Halenkovice, druh pozemku: ostatní plocha, způsob využití: ostatní komunikace, dle Smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci s omezujícími podmínkami č. UZSVM/BZL/1906/2020 – BZLM.
- žádost o dotaci z rozpočtu obce projekt „Studna Halenkovice 2018“ Halenkovice u RD č. p. 508.
- cenovou nabídku na projektovou dokumentaci „Rekonstrukce chodníku Halenkovice, lokalita Pláňavy – Dolní Konec“ od Ing. Miroslava Sukupa – PROS, za cenu 221 000 Kč bez DPH.
- cenovou nabídku na stavbu chodníku u zvonice na Kopci od firmy MK Stavební v celkové výši 70 042,73 Kč včetně DPH.
- provozní dotaci pro Klub biatlonu ve výši

Pokračování na straně 11.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 10.

30 000 Kč formou veřejnoprávní smlouvy na rok 2020 z rozpočtu obce Halenkovice.

- záměr udělení dotace z rozpočtu 2021 obce Halenkovice pro Klub biatlonu ve výši 600 000 Kč.

ZO neschvaluje:

- článek IV., bod 8 Smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci s omezujícími podmínkami č. UZSVM/BZL/1906/2020-BZLM.

ZO pověřuje:

- zastupitele p. Lukáše Kuchaře vytvořením komise ve věci datových optických sítí a vstoupením do jednání s jednotlivými firmami zabývajícími se danou problematikou.
- starostu obce p. Jaromíra Blažka jednáním s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových o článku IV., bod 8 Smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci s omezujícími podmínkami č. UZSVM/BZL/1906/2020-BZLM.

červen 2020
až září 2020

NAŠE OBECNÍ AUTO - FABIA

Čas je veličina, čas běží a nedá se žádným způsobem zastavit. Stárneme, a to platí nejen o lidech, také i o věcech. Motorové vozidlo není výjimkou. V roce 2004 s velkou slávou starosta, pan Jaroslav Ulica, pořídil krásné české vozidlo Škodu Fabii Combi, zářivé stříbrné barvy. Krásná nová „Škodověnka“ po záběhu obdržela na dveře a na kufr potisk s hrdým označením Obec Halenkovice. K tomu byl rovněž nalepen i znak obce. V té době tato značka patřila mezi nejčastěji využívaná osobní motorová vozidla. Je pěkné, když starosta obce přijede na jednání a každý už při pohledu na auto s potiskem ví, kam ho má zařadit.

Samozřejmě i pro místní občany bylo dobré, když před úřadem uviděli toto vozidlo, tak věděli, že starosta je k dispozici a oni ho mohou navštívit. Jak už jsem psal, že čas nikdo nezastaví, tak i po několika letech došlo k tomu, že uvedené vozidlo postupně stárlo a začali je využívat i ostatní techničtí pracovníci. Došlo k nárůstu jejich počtu a potřebovali se přemísťovat po obci, tak aby zvládali svou práci. Současný starosta využíval v té době k úřední činnosti své osobní vozidlo. Každý si může představit, že služební vozidlo bylo sice kombi a dokázalo odvézt nejen pracovníky, materiál a nářadí, ale také tímto hodně trpělo. Po několika letech už bylo na interiéru znát, že se jedná čistě o vozidlo pracovní. Na začátku roku 2018 zastupitelstvo obce odsouhlasilo nákup nového osobního vozidla Suzuki. Pracovníci pak dostali pro svoji činnost praktičtější Citroën Jumper s dvojkabinou a korbou pro

pohodlné převážení jak pracovního nářadí, tak i materiálu. Škodovka byla čím dál méně využívána. Po následné poruše motoru byla odstavená a náklady na opravu vzhledem ke stáří a využitelnosti byly značně neekonomické. Následně rada obce pak rozhodla, že se vyhlásí nabídkové řízení na odkup tohoto osobního vozidla. Trochu nemile nás překvapilo, že nebyl zájem. Musíme ovšem přiznat, že vozidlo nebylo až tak esteticky zajímavé, s poruchou motoru a také stáří vozidla rovněž odrazovalo případného kupce. Vedení obce nakonec rozhodlo, že se registrační značky odevzdají na registr vozidel a vozidlo bude v tzv. depozitu. Byla to alespoň úspora na zákonném pojištění, které se za těchto podmínek nemusí platit. Po odborné konzultaci na registru vozidel i s auditorkou, která kontroluje naše hospodaření, jsme nakonec přistoupili na to, že jediná oficiální cesta, jak se vozidla zbavit, je nechat ho ekologicky zlikvidovat a trvale ho vyřadit z registru motorových vozidel na Městském úřadě Otrokovice. Tento záměr zastupitelstvo obce na zasedání dne 27. 08. 2020 odsouhlasilo. Protože obec spolupracuje s firmou Kovosteel Staré Město v oblasti sběru železa, domluvili jsme odvoz vozidla za účelem likvidace.

V pondělí 14. 09. 2020 pak do našeho technického zázemí v Lipové, kde auta parkujeme, přijel velký nákladák zmiňované firmy. Pomocí hydraulické ruky naložil do kontejneru naši škodovku a odvezl. Věřte mi, byl to takový smutný pohled na konec jednoho „autáku“, jenž za své éry byl dobrým pomocníkem všech, kteří ho potřebovali. Chápu, že dost lidí má k vozidlu, ve kterém tráví nějaký čas, i trochu té citové vazby. „Škodověnko“, děkujeme za tvé služby.

Karel Platoš

Pozn. redakce

Škoda Fabia je malý osobní automobil, vyráběný společností Škoda Auto. Byl oficiálně představen na 58. autosalonu ve Frankfurtu 14. září 1999 s karoserií pětidveřového hatchbacku. Byl představen jako nástupce modelu Škoda Felicia, ale rok a půl se oba vozy vyráběly souběžně. Vyrábí se dodnes, ale již jako Fabia III – třetí generace. Fabia je v nabídce Škody jediným modelem, u něhož je původ jména neznámý. Jediným oficiálním vysvětlením je prý tehdejší zájem představenstva o tento název. Prvotní písmeno F každopádně nepochybně odkazuje na názvy předcházejících modelů Favorit a Felicia, zatímco poslední dvě písmena mohou vůz názvoslovně přibližovat větší Octavii. Pokud pak chceme hledat původ jména hledat v latině (tedy jako u některých jiných modelů značky), zjistíme, že Gens Fabia byl jeden z nejstarších patricijských klanů v antickém Římě. Zajímavostí je pak fakt, že před představením Fabie si automobilka nechala registrovat také označení Valeria, naznačující, že se uvažovalo také o tomto pojmenování.

(zdroj: wikipedia)

Veřejné osvětlení na Nové silnici

Na základě požadavku občanů a díky zkušenostem se špatnou viditelností chodců i řidičů v úseku mezi Pláňavami a Dolinou, v části obce zvané Nová silnice, odsouhlasilo zastupitelstvo obce v roce 2019 záměr vybudovat veřejné osvětlení (VO) v uvedené lokalitě. Zpracováním projektu na rozšíření VO byl pověřen projektant Pavel Dufek z Napajedel, a dále bylo vyhlášeno poptávkové řízení na zjištění ceny a realizaci tohoto díla. Obdrželi jsme tři nabídky. Zvítězila nabídka firmy Montáže EPZ s. r. o. Spytihněv. Po zpracování projektu jsme následně oslovili všechny vlastníky dotčených pozemků, aby vyslovili písemný souhlas s umístěním sloupu veřejného osvětlení na svém pozemku. VO je vedeno podél silnice III. tř. č. 36747, která je ve vlastnictví Zlínského kraje. Po časově náročném získání souhlasů bylo třeba zajistit také uzavření smlouvy s Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, které má uvedenou silnici ve správě. Po splnění všech těchto náležitostí bylo Stavebním úřadem v Napajedlech konstatováno, že se jeden sloup musí umístit jinde, než je uvedeno v projektu. Pro realizaci stavby se musí dodržet i technické podmínky uložení elektrického vedení, vzdálenosti mezi jednotlivými sloupy, prověšení kabelu apod. Z toho vycházelo nové umístění sloupu do pozemku, který je v katastru nemovitostí registrován na neidentifikovatelnou osobu, s největší pravděpodobností mnoho let zemřelou. To obnášelo pozemek převést na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a znovu jednat s tímto vlastníkem. Po osobních zkušenostech jsme zhodnotili, že toto je tzv. „běh na dlouhou trať“, který by znamenal další roky čekání. Bylo tudíž nutné zvolit jinou variantu.

S velkou obětavostí nám vyšla vstříc rodina Čevelova, která souhlasila, že sloup bude postaven na jejich pozemku. V umístění sloupu však bránily tři vzrostlé smrky, které stály před jejich domem. Nakonec souhlasili, že tyto smrky budou odbornou firmou pokáceny. Bylo v tom i trochu osobního smutku, neboť mnoho desítek let rostly v jejich blízkosti a vázaly se k nim nejruznější vzpomínky. Ještě jednou jim děkujeme. V současné době je ve vyřizování samotné povolení ke stavbě VO podané u stavebního úřadu. Jako poslední podmínka je udržet v rozpočtu dostatek financí, aby tento projekt mohl být letos alespoň zahájen a v příštím roce dokončen. Rád bych poděkoval všem vlastníkům pozemků za jejich souhlas ke stavbě veřejného osvětlení.

Karel Platoš

FOTO: Jiří Čvela

MAMINKY SOBĚ

Dne 10. září se v sále kulturního domu uskutečnil další ročník „Bazárku v Halenkovicích“, na kterém bylo možné nakoupit oblečení a jiné potřeby pro naše nejmladší i starší děti. Velký výběr byl zejména ze zimního oblečení, především z bund a kombinéz, které zaplnily většinu sálu. I přes obavy, které panovaly z aktuální nepříjemné situace spojené s epidemií, jsme se dočkaly velké účasti a naše práce a snaha se vyplatila.

Těší nás stále větší zájem ze stran místních, ale i maminek, které bydlí vzdáleně, a jsme rády, že nás svou účastí a doporučením podporují. Pokud situace dovolí, můžete se těšit příští rok na jarní a letní oblečení.

Martina Hanáčková, Monika Fürstová

Sbírka oděvů

Tradiční sbírka oděvů se po jarní odmlce uskutečnila hned na začátku září. Prostor pro pořádek v domácnostech, který jsme mnozí získali v jarních měsících díky pobytu doma z důvodu koronavirové epidemie, byl na počtu darovaného materiálu znát. V rámci dvoudenní sbírky dobrovolnicím paní Anně Horkové a paní Anně Musilové prošlo rukama neuvěřitelných 86 pytlů charitního materiálu. K těm se přidala ještě zhruba další dvacítky pytlů s oblečením, které věnovaly maminky z podzimního „bazárku“. Poděkování patří paní Horkové a paní Musilové za hladký průběh sbírky. Bylo třeba hodně sil pro zdárné dokončení akce. Broumovské diakonii bylo předáno více než 100 pytlů s dary v podobě letního a zimního oblečení, obuvi, nádobí a mnoha dalšího. Velké díky vám všem, kteří jste se jakýmkoliv způsobem do sbírky zapojili.

Paja

Zkontrolujte si platnost řidičského průkazu

Ke kontrole platnosti svých řidičských průkazů vyzývá veřejnost vedoucí oddělení řidičských průkazů Městského úřadu Otrokovice Martin Straka: „*Neriskujte zbytečnou pokutu!*“

Pokud sednete za volant s propadlým řidičským průkazem, riskujete pokutu na místě do 2 000 korun a v případě správného řízení až 2 500 korun!“

Výměnu řidičského průkazu je možné provést zdarma na jakémkoliv úřadě s rozšířenou působností, a to již tři měsíce před skončením platnosti dokladu. K výměně je nutné donést platný doklad totožnosti a stávající řidičský průkaz. Při podání žádosti již žadatel nepředkládá papírovou fotografii, úředníci pořídí digitální na místě. Pokud řidič požádá o vydání dokladu do 5 dnů, bude ho výměna stát 700 korun.

Renáta Krystyníková, vedoucí odboru dopravně-správního
Městský úřad Otrokovice

Ukončení vysílání DVB-T

Jak již z předchozí komunikace víte, v České republice probíhá druhá vlna televizní digitalizace. Po dočasném pozastavení přechodu na nový vysílací standard DVB-T2 aktualizovala vláda České republiky termíny pro vypínání stávajících sítí. Ve středu 30. září 2020 byla vypnuta vysílání ve standardu DVB-T na 33. kanálu vysílače Zlín – Tlustá hora a Valašské Klobouky – Ploštiny, což se dotklo řady obcí ve Zlínském kraji. Aby Česká televize poskytla svým divákům dostatek času na přeladění, spustila vysílání v novém standardu DVB-T2 již v březnu roku 2018, a to na 26. kanálu.

Jelikož se jedná o náročný proces, rádi bychom vám občanům nabídli pomoc.

S jakýmkoli dotazy ohledně termínů vypínání, způsobu přeladění nebo jiných technických problémů se můžete obrátit na divácké centrum na čísle 2 6113 6113, případně na e-mail info@ceskatelevize.cz.

Jak na DVB-T2?

1. Objeví-li se na vaší obrazovce logo HD, přeladění vás netýká. **C1 HD**

2. Vidíte tuto ikonu? Zpozorněte. Přechod na DVB-T2 se vás může týkat. Přeladit můžete ihned!

27. 11. 2019	12. 2. 2020	29. 7. 2020
7. 1. 2020	26. 2. 2020	27. 8. 2020
30. 1. 2020	14. 7. 2020	30. 9. 2020
4. 2. 2020		

K přeladění na DVB-T2 dochází na základě rozhodnutí vlády a mezinárodních dohod, které mají vést k rozvoji vysokorychlostního internetu.

Česká televize nabízí informační pomoc s přeladěním na nový signál DVB-T2 na webu www.digict.cz nebo na telefonu 2 6113 6113.

Dálniční známky 2021

Již od příštího roku: elektronické dálniční známky

Od příštího roku se nebudou vylepovat dálniční známky na přední sklo automobilů. Elektronická známka bude k prodeji přes internet nebo osobně na pobočkách České pošty a na čerpacích stanicích EuroOil.

Roční elektronická dálniční známka má nově klouzavou platnost, takže bude vždy platit celý rok (např. od 14. 02. 2021 do 13. 02. 2022). Elektronickou dálniční známku si nemusíte pořizovat hned na začátku ledna, pokud máte platný roční dálniční kupón z roku 2020. Ten bude platit tradičně do 31. 1. 2021.

Všechny informace naleznete na zřízených stránkách

<https://edalnice.cz/>.

Prodej začíná v prosinci, je možné zadat odklad platnosti až o 3 měsíce.

(redakce)

Recyklace elektrozařízení

V loňském roce občané obce Halenkovice odevzdali k recyklaci 6 516 kg vysloužilých elektrozařízení.

Elektrospotřebiče obsahují spoustu materiálů pocházejících z neobnovitelných zdrojů, jejichž těžbou je zatěžováno životní prostředí. Významnou úlevu přináší však správná recyklace těchto výrobků. Občané naší obce jsou si vědomi významnosti třídění elektrického odpadu a poctivě využívají k jejich odevzdávání sběrné dvory a červené kontejnery společnosti ASEKOL. Právě díky environmentálnímu vyúčtování zpracovanému kolektivním systémem ASEKOL máme k dispozici přesné hodnoty, které určují, jakým rozsahem naše společnost přispěla ke zdravému životnímu prostředí. Spotřeba elektrické energie, primární suroviny, ropa, voda, okyselování prostředí a produkce skleníkových plynů, zde všude díky zodpovědné recyklaci vznikají úspory.

Z certifikátu environmentálního vyúčtování, který vyčísľuje přínos zpětného odběru k ochraně přírody, vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytrídili elektrozařízení, která ušet-

řila 93,47 MWh elektřiny, 8 290,59 litrů ropy, 326,64 m³ vody a 4,56 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů CO₂ ekv. o 30,61 tun a produkci SO₂ ekv. (který zapříčiňuje okyselování prostředí) o 467,01 kg.

Že každý kus vytríděného elektrického odpadu se počítá, nám ukazuje například již 100 vytríděných mobilních telefonů, které uspoří 2 340 l pitné vody, což by naplnilo celou cisternu. A za 500 kg vytríděných elektrospotřebičů se ušetří ropa, která by stačila na výrobu benzínu pro cestu autem z Prahy do Dubaje. Všem, kterým není příroda lhostejná, a tříděním elektrozařízení pozitivně přispívají k ochraně životního prostředí, patří obrovský dík.

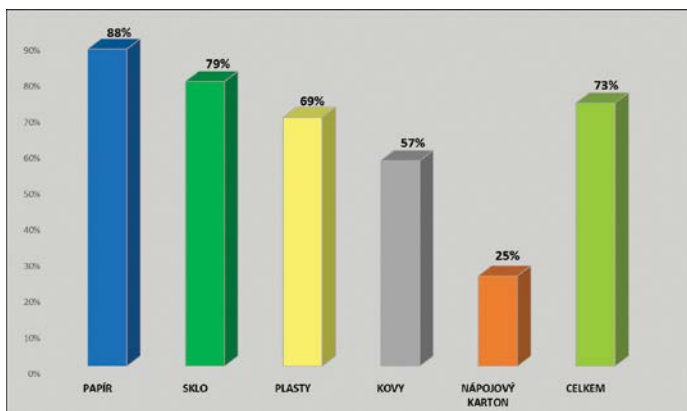
Environmentální vyúčtování je vypočítáváno pomocí studie životního cyklu výrobku (tzv. LCA – Life Cycle Assessment), která vypovídá o dopadech výroby a recyklace jednotlivých elektrozařízení na životní prostředí. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech. V potaz je bráno všech 6 skupin elektrospotřebičů, jejichž zpětný odběr kolektivní systém ASEKOL zajišťuje.

ASEKOL a. s.

VÝSLEDKY SYSTÉMU EKO-KOM ZA ROK 2019

V roce 2019 bylo na tuzemský trh dodáno 1 219 696 tun jednodenních obalů, 73 % jich bylo následně vytríděno, dotříděno na třídících linkách a druhotná surovina byla předána k recyklaci a dalšímu využití. Tradičně nejlépe se daří recyklovat papír, v jeho případě se vloni podařilo dosáhnout míry recyklace 88 %. Zjednodušeně řečeno – bezmála 9 z 10 vyrobených tun papírových obalů byly loni recyklovány na nový papír nebo dále využity. U skla bylo dosaženo 79% míry recyklace, u plastových obalů 69%, u kovů 57% a u nápojových kartonů to bylo 25 %. Míra sběru nápojových PET lahví v roce 2019 vzrostla a pohybuje se v rozmezí 79 - 82 %.

RECYKLACE ODPADŮ Z OBALŮ

V SYSTÉMU EKO-KOM V ROCE 2019

Pro většinu obyvatel ČR je třídění odpadů již naprostou samozřejmostí. Pravidelně pak odnáší tříděný odpad do barevných kontejnerů 73 % lidí. Z průzkumů veřejného mínění vyplývá, že většina třídících považuje třídění odpadů za důležité a za minimum toho, co mohou udělat pro životní prostředí.

K třídění odpadů pak Češi zejména motivují dobrou docházkovou vzdálenost a dostatek barevných kontejnerů. Česká republika disponuje jednou z nejkvalitnějších sběrných

sítí v Evropě. Na jejím vytvoření a provozu se podílí průmysl a obce sdružené v systému EKO-KOM. Díky tomu mohou lidé aktuálně třídít své odpady do více než 473 tisíc barevných kontejnerů a menších nádob na tříděný odpad. A nemají to k nim s odpadem daleko, průměrná docházková vzdálenost se postupně zkracuje – na dnešních 91 metrů. Nádobový sběr je v České republice doplněn ještě dalšími způsoby sběru tříděného odpadu – někde tak mohou občané třídít odpady do pytlů, případně prostřednictvím sběrných dvorů nebo výkupu druhotných surovin.

Informace poskytla společnost EKO-KOM
autorizovaná obalová společnost

O SPOLEČNOSTI EKO-KOM

Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů na základě autorizace vydané MŽP dle zákona o obalech 477/2001Sb. Neziskový systém EKO-KOM funguje na principu aktivní spolupráce průmyslových podniků, měst a obcí, úpravců odpadů a jejich finálních zpracovatelů.

LIDOVÝ SOCHAŘ JAROSLAV VIČÁNEK

V srpnu byla v místě U Huberta instalována replika sochy sv. Huberta. Repliku udělal halenkovický občan, známý lidový sochař Jaroslav Vičánek. Představovat jej není pro občany Halenkovice nutné. Každý si jistě všiml jeho plastik, které zdobí naši obec. Zajímavé je ale seznámení s velmi pestrá cestou, jejíž vyvrcholením je „lidový sochař“. Jaká byla tedy cesta od dětství ke známému modeláři, malíři, žádanému autoru plastik, známému všemělovi bez formálního výtvarného vzdělání?

„Svůj nejlepší příklad jsem měl doma, ve svém otci,“ říká „byl zaměstnán ve Fatře v propagaci. Krásně maloval a modeloval. Obě tyto záliby mám po něm. Byl velmi šikovný všeměl. Já jsem od dětství chodil do modelářského kroužku. Modelování, to bylo vždycky moje. Z té doby mám na chodbě a schodech modely zvířecích trofejí.“ Mohu potvrdit, že jsou velmi zdařilé. Sám mě musel kdysi přesvědčovat, že to nejsou opravdové trofeje, ale sádrové modely.

Málo se ví o jeho sportovním mládí. Aktivně dělal silniční cyklistiku, jezdil za tým Fatry Napajedla. Byl tak úspěšný, že se dokonce uvažovalo o vojné v Dukle. Srpen roku 1968 ale zhatil tento sen a místo Dukly nastoupil do Vojenských staveb. Tam se ukázala jeho vrozená zručnost a schopnost rychle se učit řemeslo. Tak ho známe všichni.

Mezitím se oženil. „Paní pochází z Halenkova. Je to jen náhoda, nebo ne?“ ptám se.

„Manželka se narodila v Halenkově, ale brzy se všichni přestěhovali do Napajedel. Celý život tam žili a my dva jsme se poznali ve Fatře, kde jsme pracovali. Halenkov je v tom jenom jako zajímavost.“

Rodina se rozrostla o tři kluky a poslední byla dcera Jana.

„To jste se měli oba co ohánět,“ poznamenávám. „Oba jsme na práci byli zvyklí od mládí. Taky proto jsem musel něco dělat. A modely, to byl po dlouhou dobu hlavní koníček.“ Ale nebylo to jen modelování ze sádry. Modely všeho možného, například lodí. Sám to mohu potvrdit. Nezapomenutelné je pro mě jedno dopoledne, kdy jsme v dílně ve sklepech zkoušeli, jak střelí kanony na asi dvoumetrovém modelu křižníku. Střelily spolehlivě a hlasitě. Potvrdila to jeho paní, která k nám tehdy sešla, aby se podívala, co ji to bouchá v kuchyni.

„To jsme byli mladí,“ konstatujeme oba.

„Sádrové modely, modely lodí to je pěkné, ale to nejsou sochy. Jak jsi k nim přišel?“ ptám se.

„No, všem se líbilo, co mám doma a chtěl jsem taky dát něco na zahradu před chalupu. Ale sádrové výtvořky venku na dešti a v zimě nevydrží. Tak jsem začal tvořit z betonu. Ale není to nic jednoduché. Beton a sádra, to je něco úplně jiného.“ A tak experimentoval, až se podařilo.

Jak začal vystavovat svá díla venku, už byla hromada zájemců. „Sochání“ se stalo hlavní náplní jeho času. A tak Floriánci zdobí Halenkovice, Novou Dědinu, Uherský Brod i Halenkov. V Pohořelicích jsou zase Vodňky, Panna Maria s Ježíškem a prezident Masaryk. Jak sám dodává: „I když venku stojí pár Floriánků, jedná se o originály. Nedělám kopie. Každý kus je jiný.“

Zvláštností je socha Floriánky. Byl to speciální požadavek z obce Divoky u Zdounek. Tam mají ryze dámský hasičský spolek, tak chtěli mít i ženskou patronku. Nad poštovním pohledem obce Divoky, který držím v ruce, se dovídám, že „jestli ti Floriánka připomíná naši Janu, tak to není náhoda.“ Inu, každá postava musí mít svůj model.

Co má teď na práci? Parčík na Pláňavách je ideální místo pro sochu hraběnky Álinky z Vrbna, kvůli níž asi Halenkovice vznikly. Problém je v tom, že žádné její zobrazení neexistuje. To ale lidového sochaře Jaroslava Vičánka z Pláňav nezastaví. Dobové oblečení si už našel a hlava? Snad se nějaká modelka najde.

Čerstvý sedmdesátník již jistě cítí na těle všechno, co mu v životě prošlo rukama. Ale i tak využívá každou chvíli pro svého koníčka, pro radost nejen sebe, ale i nás.

Antonín Slaník

Na výletě s mladými modeláři v roce 2006

DIVADELNÍ SPOLEK HALENY

JDEME DO TOHO!! DĚKUJEME..... Divadelní fandové! Máme tu pro vás jednu rychlou sobotní anketu..... Přišli byste dnes večer do divadla? V tomto upršeném čase? V Uherském Ostrohu nehrajeme skrz počasí.... Dejte nám vědět, zda máte chuť vzít deštníky a přijet na Haleny na hurá akci.

20.00 obecní úřad... DNES, DNES! Nudíte se? Prý bývají hurá akce nejlepší! Vemte víno, brambůrky, mandarinky nebo cokoli, co jste dnes večer nachystali k telce! Dnes hrajeme Dva na kanapi na Halenkovických.

Děkujeme Vítkovi, jehož nadšení nás dokopalo hrát! Děkujeme všem divadelním fandům, kteří přišli podpořit divadelní hurá akci. Vítku, měl jsi pravdu, hurá akce bývají nejlepší. Máme famózní diváky. Ještě jedenkrát děkujeme a vůbec nám nevadí, že se pořád opakujeme. Kvůli Vám hrajeme. Zachovejte nám přízeň. Divadlo žije. Na Halenách famózně!

Divadelní spolek Haleny

A co čekalo na diváky, kteří se nechali vylákat ze svých vyhrátých domovů? Srdeční a otevření herci, přátelská atmosféra, večer plný

Dva na kanapi opět doma

překvapení. Dva na kanapi, kteří jsou vlastně čtyři a mnohem víc měli v rukávu opět schovaná esa, o které se s pozorným divákem šibalsky podělili. Děkujeme za váš báječný šílený nápad a za to, že jste z obyčejného sobotního večera vytvořili něco tak výjimečného.

(redakce)

A CO DÁL?

Zkoušíme! Změna prostoru nás neohrozí a Vítek slíbil, že to tu pak vytře. 23. 1. 2021 buďte zdraví ♥

Takto optimisticky to vypadalo ještě kolem 28. září, kdy se naši herci scházeli, bohužel podzimní vývoj pandemické nemoci, vládní nařízení kvůli jejímu zvládnutí a rekonstrukce v prostoru kulturního domu je také na nějaký čas rozdělily. Divadelníci vzkazují: „Sledujte náš Facebook a zůstaňte s námi.“

Informace pro Halenkovický zpravodaj poskytla Marcela Palúchová

HALENKOVICKÉ POKLADY SE OTEVÍRAJÍ IV

O halenkovské řeči, přezdívkách, modrých očích stařenčiných a vyřezaném zeli.

Zdá se vám to divné? Ale tak šel život. „Modré oči stařenčiny,“ byly ještě za roboty (před rokem 1848) a zeli se vyřezalo v roce 1928. Takže dnes můžeme obsáhnout skoro století. Vždyť život je tak pestrý. Ta hromada papírů, co leží přede mnou, o tom svědčí nejlépe.

Halenkovská řeč

S typickou charakteristikou halenkovské mluvy jsem se setkal už dávno. Rčení:

...přid'te k nám, máme ke dverám tri schodky, nad dverama krepelku, pred dverama strešnu chrupaňu a orech chrapák... je stejně známé, jako srovnání poznávání Vídně a Halenkovice.

Proč právě tato věta se udává jako charakteristika halenkovické mluvy? Asi proto, aby se zdůraznilo, že chybí – ř – jako znak valašského původu obyvatel.

Na několika místech zápisků se setkáváme s odstavcem, který dává příklady, jak se mluvilo. U některých autorů význam i sám vysvětluje:

„Beran kole gécá /trká/, Mlaštíl mňa po hánkoch /kotníky rukou i nohou/, krivák, varecha, prez našu strechu preletělo tri sta triatricet stríbrných krepeliek a tá triatricatá zapla /zavěsila/ sa nám na dvere. Kmotreno prindite k nám, šak k nám trefíte, máme malované dvere. Zlomila sa nám grefina /žebřina/. Ludé chodá prýčky prez našu lúku. Starenko prosím, prindite k nám lesti netrefíte, uvidíte prede dverama veliký orech chrapák. Strelci zastrelili tri kurotve a králika. Strýčku, naša príkopa měří tri metry a já ju nepreskočím. Měla sem tri céry a ta tretí ochuravěla a umrela. Zvoňá poledně. Počúvaj! Ludé chodá po dědině a do kostela zvóná. Naši strýček rozbili talérek a starenka terentá /nadává/. Francko, čuješ, naša breza roste hore koreněm. Naši strýček rozbili hrnec a škridélku. Starenko, netrískajte hrncem, ludé idú po ulici. Prindite na besedu. My máme na dverách vyřezanú krepelku. Staríčku, kdosi nám rozbíl cýlindra žádny sa nechce priznat. Kmotrenko, zajdite na besedu,

máme doma na stole barana upečeného. Truhlár nám musí udělat truhlu. Starenko, na kastróli sa vám cosi parí. Naši strýček furt ríkajú, míšajú pri tom zásmašku. Staríček táhli repu, repa sa utrhlá a staríček sa prekotili. Všady sa máme dobre, starečku, ale doma nejlepší. Francku, víš co? My máme na streše kocúra. Kdyby byly v hubě ryby, nepotreba rybníka. Strýček sa shánajú po fajce a fajku majú v ruce.“

Rozumíte všemu? A co vaše děti a vnoučata? Neznáte náhodou další příklady?

O přezdívkách, jak vznikaly a jak se žilo

Přezdívky jsou jednou z prvních „podivností“, se kterými se návštěvník Halenkovice potká. Každého obyvatele

Halénkovice určovalo nejen jeho jméno a příjmení ale i přezdívka. Proč? Pro omezené množství příjmení (rodných jmen), které zřejmě pochází od rodných jmen oněch valachů, kteří zde byli usídleni snad hned od založení obce.

V písemnostech samozřejmě kapitola „přezdívky a jejich vznik“ není. Musí se vybrat z vyprávění, jak se žilo. Třeba z rukopisu O Halenkovících od Františka Dobrovolného z Járků.

Ploty bývaly proutěné, zarazily se koly do země a mezi kůly se vypletlo vrbovým haluzím, takový plot .../asi mohykán/... býval v Járkách u Kocijánů (Pepka nyní Oud'kova /?/). Též víno se kolem Zádřinovi pěstovalo a bývalo prý i místama dobré, rovněž v jamách, sva-hy proti jihu jmenovaly se vinohrádky – ve vinohrádkách bývala setá (později snad) čučka, které bylo tolik, že s ní krmívali koně. Stařeček volávali „Daj koňom čučky“ a tak sa tam u Režných zachovával přídomek „u čučků“. Z toho rodu je František Režný u Svatých.

Včely se též hodně pěstovaly obzvláště u potoků, dosud jsou u Svatých (výše k Járkům) pole zvaná včelíny na Dolině se též hojně včelařství provozovalo – na Kržlách mívali prý tolik medu (u Adamců) že ho i dětem darmo rozdávali. Jedna tetička (Ančincová) chodívaly prý k tym Adamcom pro svoji nejstarší dcerku – byla asi churavá, ale hezká – na med a tu prý říkaly – „Dajte prosím Vás téj naší krasotince medu“. Nevím, co se s tím rodem stalo, děvčata krasotinky Ančincovy, kteréžto děvčata byly opravdu velmi krásné, jehož již páni učitelé ve škole (dokud byli svobodní – Sekanina, Plumá-uščin(?)) vyznamenávali a jim se dvořili – že chlapci z Kržlí záviděli, žárili ba docela asi z popudu rodičů šli se k tehdejšímu školdozorci Gabrišovi stěžovat, celá deputace. (Gabrišovi říkali též (Evepaler) a bydlil v tom poschod'ovém domě na Plánávách). Děvče se stále učitelé stěžovalo, že jí chlapci jda dom ze školy nadávají – p. učitel chtěl jak, a tu děvče řeklo „krasotin-

Pokračování na straně 17.

Pokračování ze strany 16.

ka“ p. učitel to nebral vážně (Raška, Mansfeld) pravil: „to není žádná nadávka, když ti chlapci řeknou, že si krásná čili krasotinka“ – tím spor urovnal ale pak jsme jí říkali krasotinka všichni – když s tím p. učitel souhlasil.

Takové přízvisko zůstalo též u Machýčků a u Bučků, ten strýc, když byli mladí, to prý mnoho jedli. Tu matka jako i stařenka při řeči říkali „ten náš chlapec sní jak vlk“ a jemu též říkali „synku, ty sníš jak vlk“ a proto se říkalo u „Vlků“, a děvčeti o něco staršímu, než já říkali „Vlčica“.

Přezdívký a konopí?

Jistě se divíte, co má tady dělat část, která se věnuje dost podrobně konopí. Ale v popisu je tolik místních a osobních výrazů, že mně nedalo, než tuto část přidat k přezdívkám. Dlouhou a podrobnou část o pěstování a zpracování jsem vynechal. Takže se dnes nedozvíte, kdy se „konopě“ selo a kdy se sklízelo, jak se vázalo, jak dlouho se močilo, sušilo, lámalo na lánkách, drtilo na patýrce. Ani to, kolik deštic měla trdlíka, kolik patýrka, jak se nakonec hachlovalo a jak vypadala hachla. Celý text je samozřejmě k dispozici, a kdo by se chtěl s pěstováním a zpracováním konopí seznámit podrobněji, má možnost. Bohužel musím poznamenat, že se jedná o pěstování konopí pro zpracování na textil. Takže pro drogově závislé nic užitečného.

Pro sebe i pro panstvo přádávalo se i v zimě, museli konopí panské pěkně vytrhat vymočit, usušit na trávníčkové slámě i vytržít, ovachlovat, pak pěkně sprást i nití napříst rovných, stejných, pak i plátno od kadlece dovézt, a pěkně vybělit a lněné pěkné plátno se posílávalo do Francůz nabarvit a z toho potom bývaly tyštuchy aj panské chůvky velice pěkné.

Koncem listopadu se začalo prast. Robotnice bývaly „probantovány“ zda li si nenesou kousek nebo pěkné pramínky domu. Chycená bývala daná na noc do Šerkvoně u nás řečená Andulka – (bývala na Dolním konci vedle obecního rybníka, a nahoře bývaly sýpky, asi Josefinské).

Na prástku chodilo se po chalupách a přádli muži, ženy, chlapci, děvčata i školáci. Začalo se hned večer a přadlo se až do 9. do 10. hodin. Při tom se někdy zpívalo, zvláště když bylo hodně děvčat, pak se vykládaly pohádky a žerty. Konopě se trhaly v době žní za měsíčku. Při tom se zpívalo, husle nebo harmonika hrály. Když konopě uschly, uvázalo se do snopků a otěpky sa daly do močidla. Močidla měli na lůkách pod Zlámancem u Jaškovy chalupy měl močidlo Jos Gabrhelík z Katernic / Janečka/. U silnice, jak jsou piloty měl močidlo rámové. Pod pláňavým k silnici byly také močidla a to 2. Mihalovi měli močidlo „Dolu potoky“. U toho močidla kopal vrbu Jan Večeřa z Dolního konca. Vrbě spadla a zabila ho v jamě. Pod Hradskou pod Švířákem na lukách také bylo močidlo. U Vičánka vrzalovského

také. U Větráku ve dvou údolích k silnici byly močidla v každém asi 10. Potom sa snopy odvezly nebo odnesly domů.

Doma se sušily zase na slunku nebo se daly do sušírny. Konopě se sušily v sušírni jako ovoce. To bylo suché za chvíli a hned se to lámalo na lámkách a hned druhá žena to drtila na patýrce. Co zůstalo v ruce to bylo jádro-konopě. Toto se používalo na plátno na košule, plachty na postele i peřiny, ale to se obarvilo i zástěry. V nošce se kudel zanesla ke tkalcovi. Kudel se nosila také do Hradiště prodat. Někteří si vydělávali v zimě předem na olej a sůl.

V Halenkovících bylo mnoho tkalců: Michalík Jan s otcem, Janecek, Pláňavů otec, Jan Lučan na Dolním konci, Michalík Josef ... chybí... Trvojovi. nyní Rožnovský Zadr, Polášek ze Zadrinovi /nyní Kašpárek, Blažej, stařenka Bursička byla jeho žena, Gabrhelík Josef na Katernicích/otec staříčka Horňáka, Míka Josef /Juřenka, pod nama jeho dcera, Vičánek Jan „Chren“, Pálci byli také tkalci Na Hradské, u Svatých/ naučili se to od svého otce. Trvaj, Vavřin Trvaj je syn/Polášek za Kašpary, Žitná je jeho dcera/ bylo mu Josef. Slavík na Kržlách /nyní Gregor/ postavil si chalupu z Olejníkovy stodoly. Prorok Celestin, Lučan František, Vičánek Jan a jeho syn Jan/Mikula, jeho prastarčíkovi bylo Mikuláš, odtud Mikula /Josef Vičánek z Pláňav, Samsoněk Jan. Mikula Vičánek dělal plátno i pro okolní osady, ba až od Hodonína přijeli nechat tkat plátno. Když otec Mikula dělal plátno stálo loket 6 kr, Mikula nám dělal za 8 kr loket plátna. Lidé plátno jednak spotřebovali v domácnosti, jednak prodávali doma nebo na jarmaku za loket plátna bylo 45 kr. Za světové války dostali staříček Mikula i 5 Kč za loket plátna. Tkal 53 let až do roku 1927.

Odpočínme si teď od práce. Zápisky jsou velmi pestré, někdy se musíme zamyslet, co patří k sobě. Psali to také prostí lidé, žádní spisovatelé. Jak bychom na jejich místě dopadli my? Takže pokračujeme. A nebude to jen o záletech mladého pana Franca, ale dozvíme se i o tom, jak přijel první vlak a také o prvních černoších v těchto krajích.

Pokračování na straně 18.

Pokračování ze strany 17.

Inu, bylo to nejen století páry, ale i nových zážitků. A František Dobrovolný z Járků pokračuje:

...o modrých očích stařenčiných

Náš rod měl přízvisko u ptáčníků a pradědovi po přeslici říkali všichni Janek Vtáčníků – a mamince, dokud sem býval/1/ chlapcem říkali – to je chlapec Marušky Vtáčníkovéj. Praděd měl právo sám z celé obce chytati ptáky a robiti klece. Byl pro nějaký vnitřní úraz který si přinesl z vojny na níž pobýl u kyrysarů 14 let pro svoji osobu od roboty osvobozen. Ale panstvu chytal čížky a stehlíky – slavíky i páni Franci si chodívali prý sami k ním – Tož nějaký p. Franc se do modrých očí stařenčiných zahleděl a býval prý dobrým odběratelem. Docela prý i pro ni asi dvakrát přišel k muzice do Paniháji – býval prý velice pěkný – měl černé oči, modrý kabát, s fišiskem a bílů vestů kvítkovanů, míval gatě po kolena, zelené, kolem rukávů „kadrle“(krajky) – na nohách bílé pančochy a černé „strívje“ s přaskama – a na boku pěkné kordisko, pěkný klobůček s kaničkama míval na tři facky – Zdá sa mi, že starenka nezůstali bez úhony – (nemohu to tvrdit) poněvadž říkali že padl u Veróny – kam byl, jak oficír povolán. Stařence bylo povoleno robotovati v Napajedelském zámku, kde potom si vzali za muže Jana Popelku panského ovčáka, který prý „neuměl enem chleba jest“. Ale dobytku aj zvěři velice rozuměl. Stařenka moje Ana Kopuncová zemřela v r. 1901 ve stáří 86 let, když o tomto p. Franci vyprávěla měla vždy slzy v očích. – (byl prej z jakési lepší rodiny). Z této napajedelské epizody – vidět, že ano, skovali asi stařenku tam, aby nebylo pomluv kvůli jemu...

Jak šel pokrok – první vlak

Zde stařenka uviděla první mašinu (trať Přerov Břeclav, otevřena 1841) jak nesla do zámku na zádech trečáfek s mlékem, mlékař čekával v tych místech, jak je nyníjší „Slanica“. Starenka trečáfek odebrali a mlékař odjel, šli se ještě napít Slanice, která tékávala – širinů – a tu usly-

šeli zvláštní hluk a pískání – říkalo se tehdy že bude jezdit „Antikrist s Ohnivů peců“ – (sloužil jsem tomu antikristovi 33 let, tatínek 26) – a tu stařenka ustrašená, ale i zvědavá čekala trochu a najednou mašina začala fukotat a zas pískat viděla vandrovníka s pinklem na boku, jak kalupem vběhl do hor na „Machovej“. Machová patřila asi Fojtovi Rožnovskému, tam se říkalo i za mých dob „U Machů“. Stařenka začala strachem utékat též až všechno mléko z trečáfka se jí vyčápalo.

Pisatel plynule pokračuje popisem, jak tehdy vlaky vypadaly.

Doprava byla většinou jen osobní, vozy byly namalované – I. tř. žlutá, II. modrá III. hnědá – čtvrtá prý ze starých desek bez střechy – (desky byly asi pouze impregnovány). Neměli takých kolejnic jak dnes, pouze asi vrch byl podobný a sedělo se na t. zv. žabách – hlídači poslouchávali ušima na zemi – lesti už mašina jede a po odjetí klínky, kterými byla kolejnice sevřena v Žabách (stoličkách) poráželi, aby se šíny nevklály.

Nakonec něco z „moderní“ historie

Vážení čtenáři. Až doposud jsem dával při výběru toho, s čím vás seznámím, přednost zprávám opravdu starým, před rokem 1900. Jsou zde však i opisy kronik z první poloviny 20. století. Někomu se snad mohou zdát příliš mladé, žádná historie. Ale historie se ze skutečnosti stává rychle. Pozoruji to na sobě, když vzpomínám na příhody mého dětství. Pro mě jsou jako bych je prožil včera, a přitom jsou už více než 60 let staré a historií se stanou velice rychle.

Dvacáté roky, které kronika zachycuje, byly dobou, kdy v Halenkovicích ještě nebyla elektřina, auto viděl málokdo, mimo Halenkovice se chodilo pěšky, místní rozhlas nahrazoval muž s mužným hlasem. Možná mezi jmény už poznáte i někoho koho znal děda dědy... Přečtěme si, jak v Dějinách obce Halenkovice zaznamenal kronikář Ignác Lechner události roku 1928. Opět doslovný, nekrácený opis:

Pokračování na straně 19.

Josef Sklenařík, člověk, který si splnil svůj sen

Znal jsem ho dlouho. Ještě, než jsme měli vlastní kousek Halenkovice, ještě než tvořil z krovů a tašek střechu našeho domu. „Pokryvač.“ Tak ho znali všichni. Vždyť se dlouhé roky podílel na tvorbě a údržbě nepočítaně halenkovických střech. Jeho terénní NIVA, opravdu terénní vůz, křižovala často nejen Halenkovice. Představoval pro mě typického rodáka a obyvatele Halenkovice, používajícího zdravý selský rozum.

Říkával: „Všichni si kupují nová auta, jezdí na dovolenou, já jenom dřu.“ A hned k tomu dodával, proč to tak je. „Mám jeden sen – mít vlastní hospodu. Po ničem jiném v životě netoužím.“ Pro takového měšťáka, jako jsem já, to byl sen tak nespelnitelný, že bych na něco takového ani nepomyslel a nad jeho snem se určitě větší lidí jen smála.

„Vlastní hospoda? To je tak pro podnikatele nebo restituenty milionových částek, ale pro pokrývače, který půl

života tráví na střeše? Nesmysl, nespelnitelné, zbytečná námaha,“ by byla odpověď mnohých.

Úsměv nám všem ale mizel, když se na Dolině pod Kopcem začala rýsovat nová chalupa. No, chalupa – hospoda to bude! Výstavba pokračovala zvolna. Sám nechci ani odhadovat, kolik času, obětování a námahy vzala.

Ale sen, pro většinu lidí nespelnitelný, uskutečnil. Přestože nepatřím mezi časté návštěvníky hospod, několikrát jsem ji navštívil. Téměř vždy tam byl. Seděl v čele stolu, zvolna usrkával pivo, bylo vidět, že si splnění svého snu užívá. Měl také proč. Kdo má odvahu mít takový sen, kdo má sílu k tomu, takový sen si splnit!

Naposledy jsme se potkali ve zlínské nemocnici, v čekárně onkologické ordinace. Byl klidný, srozuměný s budoucností.

Tak jsem ho znal já. Josefa Sklenaříka, člověka, který si splnil svůj sen.

- as -

Pokračování ze strany 18.

Rok 1928. Denní události.

Dne 7. ledna o desáté hod. dopoledne byla na silnici pod Pláňavskou stodolou přepadena Aloisie Čeledová, manželka domkaře č. 31. Oldřichem Brtasem soustružníkem kovů z Napajedel. Tento uloupil jí 820 Kč a prchl s nimi do Uh. Hradiště, kdež u moravního mostu téhož dne byl četnictvem dopaden. Bylo u něho nalezeno ještě 818 Kč. Porotou v Uh. Hradišti byl odsouzen na 3 léta těžkého žaláře.

Dne 2. května odpoledne snesla se nad Halenkovici menší bouře. Františka Čevorová č. 98 z Pláňav vracela se z pole s motykou na zádech. Na chodníku v Obecnicích ji zabil blesk. Na přední části těla jakož i obuv měla roztrhanou na kousky, tak že její nevěsta, která šla za ní, ji našla úplně obnaženou.

Dne 25. června po poledni přeskakoval Fr. Čevela z Hradské v podnapilém stavu potok v Jamách pod domkem Josefa Žitného. Upadl a roztal si kosou, kterou nesl na rameně stehenní tepnu nad pravým kolenem a vykrvácel. Byl nalezen mrtev.

Dne 14. července počaly žně. Sečen první ozimý ječmen v kopečku na poli Jana Kolečkáře.

Kolem 8. srpna skončily žně, které byly velmi pohodlné. Obilí svezeno úplně suché.

Dne 24. srpna zabil se v Mor. Ostravě pádem z lešení Karel Žák z Chobotova č. 133, ve stáří 35 let. Zanechal po sobě ženu a 3 nezaopatřené děti.

Dne 4. září vloupali se do domku Josefa /jméno neuvedeno/ č. 270 zloději. Byli vyplašeni a jeden z nich na útěku dopaden, uvázan ke stromu a pak četnictvem zatčen. Byl to Samohýl z Tlumačova.

Dne 29. září v hostinci u Vymazalů při rekrutské zábavě byl Jan Gabrys bodnut přes plíce nějakým Napajedlákem. Raněný odvezen do nemocnice a brzy vyléčen.

Dne 25. října o půl noci vyhořel domek Fr. Bučika č. 359 na Pláňavách. Shořela střecha domku a šrotovník. Při požáru mu někdo vyřezal zeli nedaleko hořícího domku.

To je pro toto číslo všechno. Je nad čím se zamyslet? A co přístě? Třeba o dobrém ovoci a dvou krutých zimách. Nebo o něčem úplně jiném?

Antonín Slaník

ROD BRUNTÁLSKÝCH Z VRBNA

Vážení čtenáři.

V dnešním článku navazuji na příspěvek z minulého Halenkovického zpravodaje č. 94 „**155 let rodu Rottálových na Moravě**“.

Rád bych doplnil a upřesnil některá data a popsal osud „naši“ Aleny Bruntálské z Vrbna (dále jen BzV). Na úvod prosím o opravu datumu, kdy Jiří BzV koupil zámek Kvasice.

Správně má být r. 1614 ne r. 1641.

Při svém „bádání“ jsem zjistil malé nepřesnosti ve jménu Alina-Alena.

V rodu Rottálových je popisována manželka Jana Antonína z Rottálu jako Alina-Alena, kdežto v rodu Bruntálských je popisována jako Alena-Helena. Jméno Alina, je zde vedeno jako sestra Jiřího Bruntálského (tj. prvního manžela Aleny BzV), ale to až v popisu níže.

(Pozn: Jména jsou zde uvedena tak, jak jsou zaznamenána v materiálech rodokmenu. Za jménem je zkratka BzV – tzn. Bruntálský z Vrbna).

Nebudu zde rozepisovat celý rod Bruntálských v tak velké míře, jako posledně rod Rottálových. Podařilo se mi zmapovat na 300 jmen rodu Bruntálských. Při čtení je to nepřehledný materiál, líp se orientuje v tzv. stromě života. Já používám strom života v excelových tabulkách, který mi vyhovuje.

Dějiny rodu Bruntálských z Vrbna, ve zkráceném znění:

Rod pánů z Vrbna (Würben – Slezsko, později von Wrbna und Freudenthal) ve Svidnickém knížectví. Byl to velmi bohatý rod.

Rod Vrbnů založil klášter ve Vratislavi. V r. 1241 bojovali Vrbnové proti Tatarům v bitvě u Lehnice.

Jan Jindřich z Vrbna byl vratislavským biskupem a to od r. 1302 do r. 1319. V 15. stol. získali Vrbnové některé statky od Opavského knížectví a v r. 1506 odkoupili celé panství Bruntál. Dědic panství Jan z Vrbna (manželka Dorota Rudzká z Rudz), zde založil novou větev rodu, která vymřela v 17. stol. Po smrti Jana z Vrbna (+1477) připadlo panství jeho nezletilým synům Bernardu, Hynkovi a Mikulášovi. Panství ale spravoval jejich strýc Hynek z Vrbna na Heraldicích.

Někteří členové rodu se aktivně zapojili do stavovského povstání v letech 1618–1620, což v následných konfiskacích přivodilo značné majetkové ztráty.

Jiří Bruntálský (*1565/+1622) – první manžel Aleny BzV se v době povstání po Bílé hoře stal moravským nejvyšším soudím, zemřel ale ve vězení na Špilberku. Posmrtně mu byl zabaven rozsáhlý majetek (Lipník nad Bečvou, Helfštýn). Kmenové rodové panství Bruntál tehdy vlastnil Jan mladší (Hanuš) (*1590/+1642) – **bratr Aleny BzV**, který se v době povstání stal opavským zemským hejtmanem a jako odsouzenec pak odešel do exilu. I když v pobělohorských konfiskacích rod ztratil řadu velkých panství, jiní Bruntálští naopak na pobělohorské době profitovali a položili základy rodového bohatství až do 20. století.

Všechny majetky Bruntálských v Československu byl zkonfiskován v roce 1945. Posledním potomkem rodu byl syn Rudolfa Kristiána, hrabě Alfons (*1892/+1976), který uhořel při požáru svého domu v Mnichově. Tím rod vymřel.

Jak jsem se zmínil v úvodu, rod Bruntálských z Vrbna byl velmi bohatý a majetný. Vlastnil 19 zámků: Branná (1581-1614), Bruntál (1506-1621), Frýdek-Místek (1584-1631), Fulnek (1622-1788), Helfštýn (1592-1622), Hlučín (1542-1629), Holešov (1852-1945), Hořovice (1690-1852), Jaroměřice nad Rokytnou

(1897-1945), Jinče (1806-1852), Letovice (1642-1664), Krnsko (1726-1798), Náměšť na Hané (1534-1600), Paskov (1634-1690), Studénka (1634-1722), Štěplovce (1564-1617), Velká Bystřice (1578-1610), Velké Heraldice (1522-1840), Vrbno pod Pradědem (17 stol).

Bohužel některé zámky dnes nejsou veřejnosti přístupné.

Významné osobnosti rodu:

Jan Jindřich (+1319) biskup vratislavský

Hynek starší (*1534/+1596) moravský zemský hejtman

Jan mladší (*1590/+1642) zemský hejtman v Opavsku

Jan František (*1634/+1705) nejvyšší kancléř Českého království

Josef František (*1675/+1755) nejvyšší sudí Českého království

Václav Michal (*1709/+1755) nejvyšší sudí na Moravě

Eugen Václav (*1728/+1789) nejvyšší maršálek císařského dvora

Rudolf Jan (*1761/+1823) nejvyšší komorník císařského dvora

Eugen Dominik (*1786/+1848) nejvyšší štolba císařského dvora

Ladislav (*1795/+1849) c. k. polní podmaršál, velitel ve Veroně

Rudolf Eugen (*1813/+1883) místopředseda panské sněmovny

Rudolf Wrbna-Freudenthal (*1831/+1893) major v c. k. armádě,

oženil se s uherskou šlechticou Wilhelmine von Salamon,

rozenou Kiss de Nemeskér (+1916), jeho syn Rudolf Kristián

z Wrbna-Kounic si vzal za manželku princeznu Elvíru Bavorskou

(*1868/+1943) sestřenicí bavorského krále Ludvíka III.

Erb pánů z Vrbna

obecní znak Halenkovice

O erbu pánů z Vrbna vypravuje pověst, že kdysi dávno zobrazoval jen tři lilie. Jeden muž z toho rodu jménem **Vrboslav** prý pak ve službách francouzského krále zastřelil dobře mířeným šípem z luku římského hejtmana **Clonnu**. Na památku pak prý dostal další tři lilie ze znaku krále a za klenot sloup (italsky colonna) prostřelený šípem. Jenže ne všichni příslušníci rodu měli ve středověku tento klenot; často byl místo sloupu toulec nebo i paví pera. Jako hrabata měli páni z Vrbna ještě štítonoše, a to dva gryfy či ptáky Nohy, jak dodnes uvidíte na štítu zámku v moravském Holešově.

Znak obce Halenkovice byl navržen heraldickou kanceláří pana Pavla ve Zlíně.

V dolní části modrého štítu je zlatá radlice, na níž jsou tři zlaté hůlky ukončené zlatými heraldickými lilijemi, připomínající tři dříve samostatné osady, spojením, kterých Halenkovice vznikly. Zlaté lilie jsou převzaty z erbu Aleny Bruntálské z Vrbna.

Pokračování na straně 21.

Pokračování ze strany 20.

Rod Aleny BzV – (zkráceně)

Jan BzV (+1572) se v r. 1553 oženil s Kateřinou z Zierotina (*1532/+1562)

děti:

Vilém BzV (+1590)

Štipán st. BzV

Hynek st. BzV (+1609)

Albrecht ml. BzV (+1595)

1. manželka Albrechta BzV byla Johana Sedlnická z Choltic.

děti:

Alena (Helena) BzV (+1651), první manžel (r. 1609) Jiří BzV, druhý manžel (r. 1626) Jan Antonín z Rottálu

Hynek BzV (*1619)

Jan mladší (Hanus) BzV (*1590/+1642)

2. manželka Albrechta BzV – Ludmila Bílková z Kornic

3. manželka Albrechta BzV – Anna Tvorská z Kravař

Rod Jiřího BzV – prvního manžela Aleny BzV (zkráceně)

Jan st. BzV (*1510/+1559) manželka jeho Johanka z Zierotina (*1530/+1560)

děti:

Bernart st. BzV (+1582)

Mandalena BzV

Bohunka BzV

Hynek st. BzV (*1534/+1596), manželka jeho Rebeka z Vrbna (+1582)

děti:

Anežka BzV

Mandalena BzV (+1610)

Marie Marketa BzV

Alžběta BzV

Bohunka BzV

Kateřina BzV

Judita Henriete BzV

Alina BzV

Jan ml. z Vrbna a Heraltic (+1625)

Štipán BzV (+1608)

Jiří BzV (*1565/+1622)

1. manželka Jiřího BzV, Bohunka ze Zierotina

děti:

Jan Bernard BzV

Štipán BzV (+1593)

2. manželka Jiřího BzV (R 1596), Elisabeth z Eitzing (*1581/+1607)

děti:

Anna Eliška BzV (*1600/+1642)

3. manželka Jiřího BzV (r. 1609), Alena (Helena) BzV (+1651)

děti:

Jan Fridrich BzV (+1628)

Štipán BzV

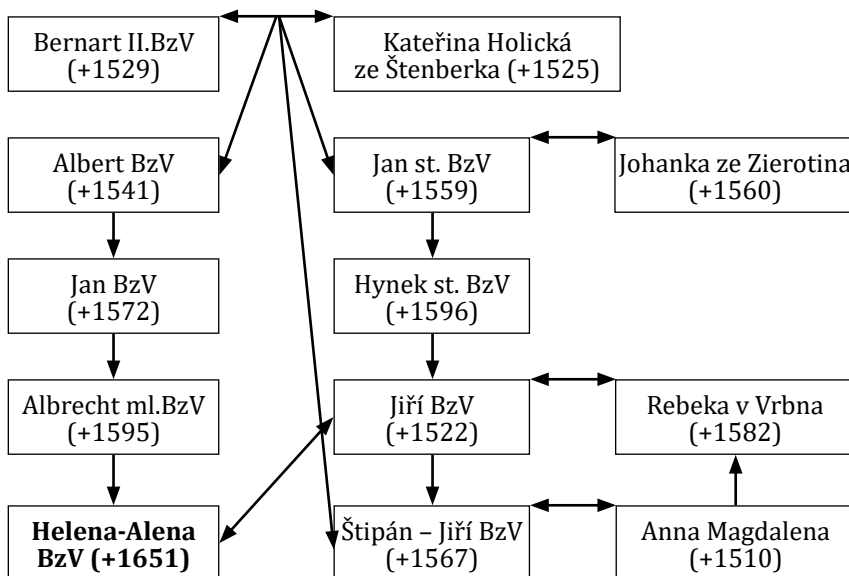
Johanka Emilie BzV

Judith Rebecca Eleonore BzV (*1612/+1690)

O synu Štipánovi nejsou známy další informace, asi zemřel v dětském věku.

V rámci udržení majetku, tak i v rodu Bruntálských se udržovaly rodinné a blízké vztahy.

Malá ukázka z rodu:

Bohužel, ani historikové se někdy neshodnou.

První verze osudu Aleny Bruntálské

Výtah z knihy Renaty Juránové – *Jan Rottál a jeho doba*

Rottál má všeobecně v literatuře rozšířený přídomek „zlý“, jímž byl v ústech lidu tradičně častován. Dokládá to i pověst, která se o něm po holešovickém okolí traduje.

„Pověst vypráví o tom, kterak neopatrností Rottalovy ženy, zřejmě Aleny, Rottálův čtyřletý chlapec ve své zvědavosti otevíral těžké víko od mohutné truhly, které neudržel a víko mu utalo hlavu. Tato událost se měla přihodit na holešovském zámku, který Rottál v r. 1650 zakoupil. Rottál z neštěstí obvinil svou ženu, že jejich jediného syna špatně hlídala, a v afektu ji shodil ze zámecké věže. Pád nepřezila, a jelikož tehdy na sobě měla údajně modré šaty, traduje se od té doby v Holešově, že na holešovském zámku straší modrá paní. Historické prameny ale o tom, že by měl Rottál nějakého syna, mlčí.“ Tolik z knihy.

Druhá verze osudu Aleny Bruntálské

Alena Bruntálská se narodila na zámku Bruntál a skoro celý život žila na zámku v Kvasicích. Jan Antonín z Rottálu žádného syna neměl. Jedná se asi o syna Jáchyma Adama z Rottálu (*1708/+1746), který žil v Kvasicích. Jáchym Adam z Rottálu a jeho syn jsou pochováni v kostele v Kvasicích. Tím vymřela kvasická větev rodu. Od r. 1763 vlastnili panství Kvasice Lamberkové.

Alena Bruntálská (+1651) je pochována na hřbitově v Kvasicích nebo v Holešově, není doloženo. Alena měla blíže ke Kvasicím, to bylo její panství a také kostel, který navštěvovala jako evangelička a pak jako katolička. Její odchod z toho světa je zastřen tajemstvím.

Mým záměrem bylo zmapovat rody, jak Bruntálských, tak i Rottálů a najít portrét Aleny Bruntálské z Vrbna. Což se mi zatím nepodařilo.

Je známo, že Alena BzV zemřela v r. 1651 a Jan Antonín hrabě z Rottálu se již v r. 1652 v Praze ženil po druhé – druhá manželka Anna Marie (dcera nejvyššího purkrabího Adama ze Štemberka) vdova po Oldřichu Adamovi z Lobkovic. Toto manželství bylo ale bezdětné.

V krátkosti se vrátím k rodu Rottálůvých. Od posledního vydání Halenkovického zpravodaje č. 94 jsem zjistil osud jediné dcery Jana Antonína z Rottálu, a to **Marie Eleonory** (*1629/+15.5.1655). V 21 letech r. 1650 se provdala v Brně a byla druhou manželkou Ferdinanda Arnošta z Valdštejna (*?1622/+22.5.1656), zámek Mnichovo Hradiště. I když se Ferdinand Arnošt dožil krátkého věku (33–34 let), zastával velmi významné funkce. Nej-

Pokračování na straně 22.

Pokračování ze strany 21.

vyšší zemský komorník Českého království, Nejvyšší zemský sudí Českého království, Prezident rady nad apelacemi, Říšský dvorní rada apod.

Měli spolu tři děti:

Ferdinand František (*4.4.1651/+1667)

Jan Maxmilián (*5.6.1652/+7.1.1668)

Arnošt Josef (*7.6.1654/+28.6.1708) v dějinách rodu byl nejbohatší z Valdštejnů. Měl šest dětí.

Alena Bruntálská byla velmi bohatá. Kromě panství kvasického a městského domu v Brně, měla velmi mnoho draženných památek a svršků, jimiž podělila svého syna a své dvě dcery z prvního manželství. Kromě toho zdědila ještě mnoho podobných věcí po prvním manželu Jiřím BzV.

Výtah z listiny č. 147 zámeckého archivu kvasického fasc. IV., uvádějí se zvlášť tyto klenoty: (výtah z archivu)

Perly čtyřikrát okolo hrdla se srdcem rubínovým.

»Holspant« k veselí svatebnímu darovaný, v němž »štetů« (prošívání) dvacet dva kusů s diamanty, rubíny a perlami. Páteř okolo hrdla se španělským dílem (španělským způsobem práce) s rubíny a perlami vysazovaný.

Malý »holspantek« (nákrčník) samými diamanty vysazovaný.

Klenot na způsob péra za klobouk samými diamanty vysázený.

Klenotek se jménem G. a A. s korunou, diamanty vysázený, s okrouhlou velikou perlou.

Dva řetízky španělským dílem provedené, jeden červeným a druhý černým smekem.

řetízek zlatý se 4hraným drobným dílem.

řetízek s pancířovým dílem krátkým.

Sedm tuctů zlatých štetů s velikými perlami.

Prsten s tabulí diamantovou.

Drahý prsten s černým šmelcem (email) a všelikým dílem pěkně dělaný s rubínem.

Prsten s černým šmelcem a špičatým diamantem.

Psací stůl červeným aksamitem potažený, mosazem pozlaceným pobitý, zrcadlo na víku mající.

Lékárnička z ořechového dřeva 4 hranatá s nádobím stříbrným.

Truhlička z ořechového dřeva, fialovým aksamitem »futovaná«, s medenicí, nálevkou a s nádobím stříbrným.

Truhlička z ořechového dřeva, zeleným sukem »futovaná«, s medenicí, nálevkou a stříbrným nádobím.

Pás zlatý, dlouhý, drátovým dílem okrouhle dělaný.

Pás zlatý, krátký, diamanty vykládaný.

Stříbrné nádobí:

1. Medenice veliká s nálevkou, většinou pozlacená.

2. Dvanáct misek stříbrných, prostředních, s pozlacenými kraji.

3. Koflík na způsob loďky, pozlacený na stříbrných kolečkách.

4. Koflík na způsob hroznu s příkrývkou, uvnitř i zevnitř pozlacený.

5. Veliký koflík vysoký s příkrývkou, pozlacený uvnitř i zevnitř.

6. Koflík menší vysoký s příkrývkou.

7. Dvě konvičky vysoké stříbrné.

8. Dvě nízké konvičky.

9. Koflík stříbrný na pivo.

10. Futrálek na cestu s třemi miskami, třemi talíři, šálkem, dvěma lžičkami a vidličkami, vše stříbrné a pozlacené.

11. Dvě solničky stříbrné, čtyřhranné a pozlacené.

Jinou listinou z téhož archivu kvasického odkazuje Ale na svému synu Janu Frydrychovi:

Řetěz zlatý s pancířovým dílem o váze 280 dukátů.

Řetízek zlatý o váze 80 dukátů.

Ozdobu na klobouk se zlatými růžemi, v každé růži dvě perly a rubínky.

»Medaj« zlatý na způsob pohana, jenž nese mouřenínskou hlavu, rubíny vysázený.

Prsten zlatý s pěti diamanty.

Láhev stříbrnou pozlacenou.

»Rystunk« malý, trochu stříbrem pobitý.

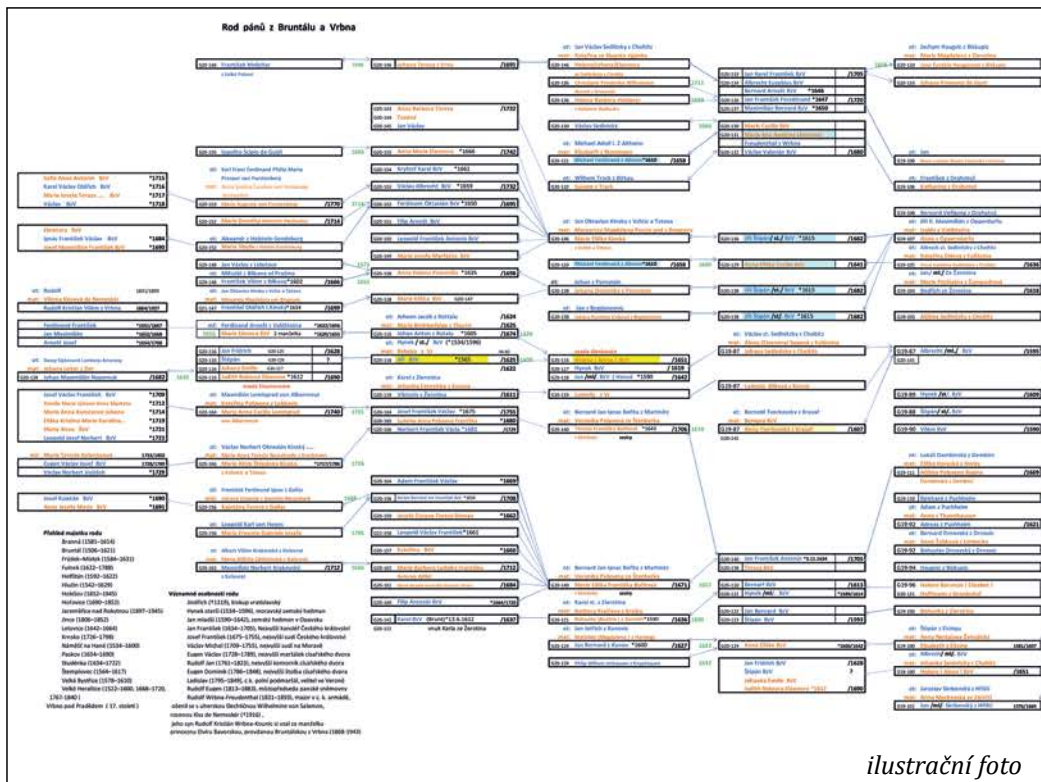
Plášť z černého řezaného aksamitu felbou podšitý. (Felba = polosamet s vlnou, z ital. felpa.).

Černý kanafasový plášť, felbou podšitý.

Soukenný plášť barvy hřebíčkové, zlatými pasameny premořovaný a felbou podšitý. (Pasoman z ital. passomani = lemování.)

Stříbrné barvy soukenný plášť z popelavé barvy felbou podšitý.

Pokračování na straně 23.

ilustrační foto

Pokračování ze strany 22.

Kožený zlatem »krumplovaný« (= vyšíváný) kabát.

Kožíšek uherský z černého hladkého aksamitu kunami podšitý.

»Firhank« damaškový dvojí barvy.

»Deku tupltykytovou«

Starší své dceři Juditě Rebece odkazuje Alena

Perly menší osmkrát okolo krku.

Pásek zlatý diamanty vysázený.

Růži zlatou.

Prsten se špičatým diamantem.

Prsten na způsob srdce z malých diamantů.

Sukni stříbrohlavovou se zlatými kvítky.

Kabát k té sukni náležející.

Hazuku (= dlouhý kabát s rukávy) z černého postřehovaného aksamitu.

Černou aksamitovou sukni s černými karmazínskými (= poločervené barvy) prmy přemovanou.

Kabát k té sukni patřící.

Pláštěnku k té sukni felbou podšitou.

»Firhank« dvojí barvy »tupltykytový«.

Pokrývku zlatohlavovou cihelné barvy.

Peřiny na pět loží.

Povlaky hedvábné, vyšíváné na dvoje lože.

Jemné povlaky s bílým šitím a sprosté na 5 loží.

Čtyři ubrusy damaškové na tabule.

Dvanáct ubrusů sprostých cvilichových.

Čtyři ručníky damaškové.

Dvanáct ručníků cvilichových.

Dvě roucha vyšíváná.

Nejmladší dcerce Johaně Emilii odkazuje Alena:

Peřin na pět loží.

Povlaků hedvábných vyšíváných na 2 lože.

Povlaků bílým šitím vyhotovených a sprostých na 5 loží.

Ubrusů damaškových na 4 tabule (k hostinám).

Sprostých cvilichových ubrusů dvanáct.

Čtyři ručníky damaškové.

Dvanáct ručníků cvilichových.

Šest tuctů servítků.

Dvě roucha vyšíváná

Vše ostatní odkázala svému druhému manželovi, Janu Antonínu z Rotálu.

(výťah z archivu)

Jan Rotál, nemaje manželských potomků, jmenoval před svou smrtí, stavší se 5. pros. 1674, opomenuv své dvě dcery, aby statky rodu Rotálů nechaly se v celistvosti, dědicem panství napajedelského i s Tlumačovem, Otrokovicemi a Kvasicemi svého synovce Julia Viléma Rotála, kdežto Holešovsko dal druhému synovci Kryštofovi, oba byli synové Jiřího Juliusa z Rotálu. Statek Tlumačov, městečko a tvrz i Kvasice s příslušenstvím koupil Jan Rotál r. 1638 za 20.000 zl. Nedlouho před smrtí založil ještě osadu Eleonorovice a jeho nástupce Julius pak Kateřinice, které časem obě splynuly s Halenkovicemi v jednu obec. Týž zavedl také poutě na Hostýn a zřídil zámek v Holešově. Julius Vilém se narodil roku 1637 a měl za manželku Eleonoru, hraběnku z Türkheimu.

Tolik z historie o „naší“ Aleně Bruntálské z Vrbna.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří mi pomohli upřesnit a doplnit údaje o životě rodu Bruntálských a Rottálů. Někdy to byla i osobní setkání, jindy korespondence. Jsou to především paní Květoslava Koutníková – Kvasice, paní Marta Doleželová – Holešov, PhDr. Tomáš Niesner – vedoucí muzea Bruntál, Ing. Soňa Švabová – správce depozitáře zámku Mnichovo Hradiště, paní Hana Švrčková – Lipník nad Bečvou.

Použité materiály:

Zdeněk Hlávka st. – Historie Vrbno

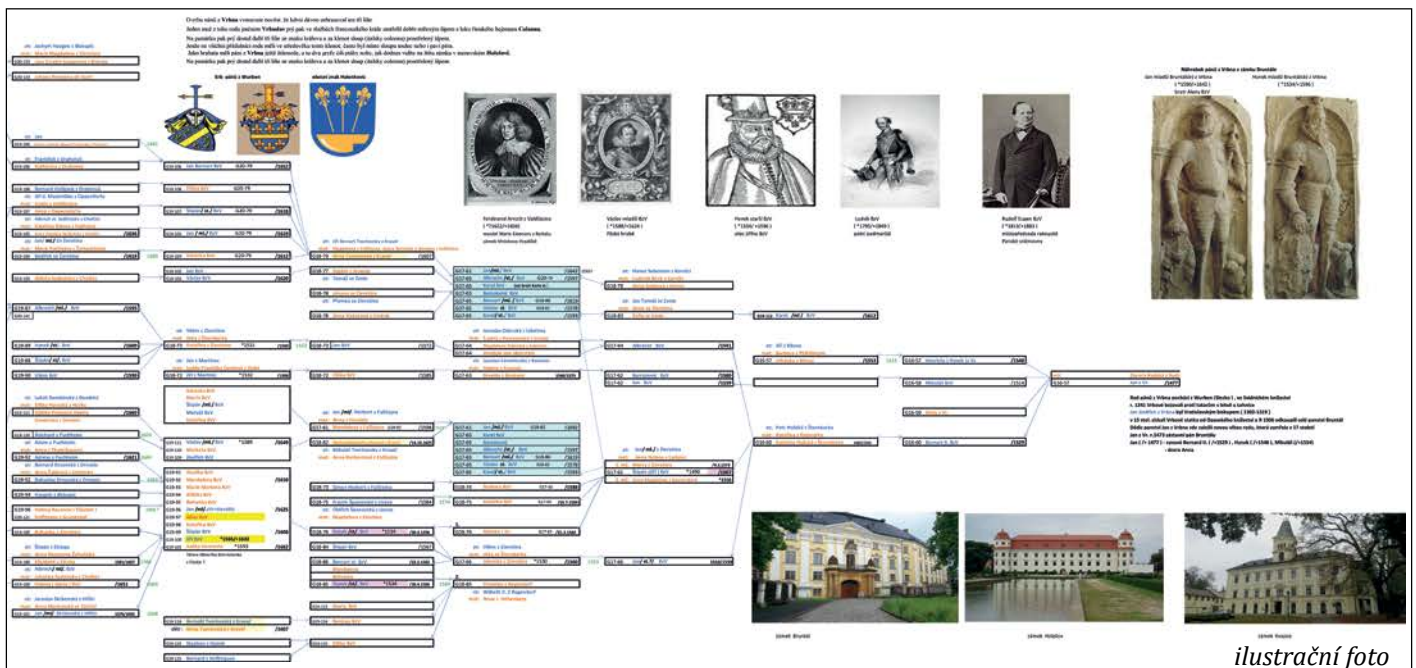
Renata Juráňová – Jan Rottál a jeho doba

Historie zámku Bruntál

Rodokmen rodu Bruntálských (neznámý autor)

Wikipedie

Antonín Stratil

TALENT SHOW

...je název amatérské pěvecké soutěže populární hudby, kterou pořádá DDM Matýsek Napajedla. Tento rok to bylo už po třinácté. Soutěž se koná na jaře, většinou v dubnu, ale letošní termín narušila pandemie koronaviru, a tak se přesunula až na srpen. Od 24. do 27. 8. 2020 probíhaly soutěže v jednotlivých kategoriích (podle věku a tříd), kterých bylo asi deset. Navíc si vždy zazpívají i nesoutěžní kategorie Zlatý a Diamantový talent, to jsou ti neúspěšnější z minulých ročníků.

Jedinou podmínkou přihlášení je prý věk od 3 do 99 let. Takže soutěžit nebo jen tak si zazpívat před publikem mohl prakticky každý, kdo měl chuť a odvahu. Ani katastrální hranice nejsou překážkou. Proto se na programu objevují jména zpěváků a zpěvaček z okolních měst a obcí: z Napajedel, Otrokovic, Babic, Pohořelic, Komárova, Žlutavy, Karlovic, Oldřichovic, Spytihněvi a Halenkovice. Většinou to ale bývají děti a mládežníci navštěvující hudební obor DDM Matýsek, případně jejich rodiče nebo absolventi.

Po čtyři dny je hodnotila odborná porota i široká veřejnost. Slavnostní Galavečer 2020 s oceněním těch úplně nejlepších proběhl 28. srpna. Také místo konání bylo letos netradiční. Zatím co se předešlé ročníky konaly v sále napajedelského kina, letošní na radničním dvoře. Nejen z důvodu bezpečnosti účinkujících a diváků byl venkovní prostor ideální. Díky prostředí to byl jeden velký koncert s atmosférou festivalu.

Mám-li být úplně přesná, tak celý název soutěže zní Talent show aneb starostové hledají největší talent. A jak se do názvu ti starostové dostali? Poprvé byli přizvaní do jubilejního 10. ročníku, aby působili jako porotci při závěrečném Galavečeru. Hlavní organizátorka akce Hana Svobodová chtěla, aby viděli své

„ovečky“ a mohli být na ně náležitě hrdí. A to se také povedlo. Od té doby se účastní každoročně a rádi. Je jasné, že nejvíce vždy fandí těm „svým“, ale umí spravedlivě ocenit ty opravdu nejlepší. Do Galavečera postoupilo 17 vybraných seskupení a sólistů, oceněno mohlo být jen 10. Tolik, kolik bývá přizváno starostů, případně jejich zástupců.

Halenkovice reprezentovali: Vít Gabrhelík, Štěpán Abrahám, Martin Jančík, Sára a Melisa Holáskovy a Tereza Bieberlová. Dovolím si vám je blíže představit. Vít se umístil už v předchozích ročnících, 4 roky chodí na zpěv a 2 roky hraje na klávesy. Štěpán zabodoval na Talent show v minulém ročníku, 4 roky chodí na zpěv. Martin je v soutěži nováček, 2 roky chodí zpívat. Kluci jsou sedmáci. Společně vystupovali pod názvem Halenkovský Bum s písničkou Nejsi, a právem za svůj výkon získali jednu z cen poroty. Velký úspěch zaznamenal Martin i jako sólový zpěvák. S písničkou Daruj mi křídla byl také mezi ohodnocenými. Z mého pohledu je to jasný objev roku. Tereza od malička hraje v ZUŠ na klávesy, 2 roky chodí zpívat, zpívá v kapele On Point. Je ve druhém ročníku gymnázia. Soutěžila teprve po druhé, loni získala nejvyšší ocenění a mohla nahrát písničku v profi studiu. Letos zazpívala song Jak silná mám tu stát. Opět byla výborná a opět byla vybrána mezi nejlepší. Hlas by jí mohla závidět i lečtější muzikálová diva. Sestry Sára a Melisa, obě nějaký čas chodily zpívat, v soutěži byly poprvé, zpívaly písničku Všechno nebo nic. Sára je ve třetím ročníku na střední pedagogické škole, Melisa je v 7. třídě. Jsou to právě ty odvážné, které chtěly zkusit jaké to je vystupovat před publikem. Trochu je svazovala tréma, ale byly fakt dobré. I když cenu nezískaly, zaslouží si pochvalu přinejmenším za odvahu.

Dále byli pořadatelé z Domu dětí a mládeže Matýsek oceněni všichni noví zlatí a diamantoví talenti. Právě Vít Gabrhelík je za své výkony v soutěži od letoška nositelem titulu Zlatý talent 2020. Po oficiálních spojených s předáváním cen pokračoval večer koncertem zlatých a diamantových talentů a kapel, které působí při DDM.

Myslím, že letošní ročník byl pro naše účinkující opravdu úspěšný. Bilance „tři z deseti“ je krásná. Mnozí ale nezpívají pro úspěch nebo slávu. Dělají to po radost, protože je to baví. Nebo proto, aby se zpívat naučili, i když jim to není zrovna dáno. Chtějí se zdokonalit a ukázat nám svůj posun kupředu. A to si na této soutěži cením asi nejvíce. Vnímám to tak jako divák a letos se vši vážností i jako zastupující porotce. Přijďte se o tom přesvědčit i vy.

Bohdana Blažková

Brány napajedelského zámku se otevřely i pro propisky

Výstava se uskutečnila od 21. července do 28. srpna 2020 na napajedelském zámku. Seznámíme vás s tím, jak probíhalo jednání s vedením zámku. Co napsali návštěvníci výstavy. Dozvíte se, jak probíhal živý vstup v Českém rozhlase Zlín a na co se tentokrát ptali návštěvníci výstavy.

Co Vás vedlo k tomu, že vystavujete svoji sbírku propisek. Děláte to pro potěšení nebo zábavu?

Dělám to pro jejich jedinečnost a rozmanitost. V začátku jsem je sbíral pro potěšení. Musím říct, že cesta to byla relativně dlouhá a zábavná. A proč vystavuji? Uvědomil jsem si, že sběratelé mají tisíce propisek v krabicích nebo někde v obýváku... proč je nevystavovat? Vždyť je v nich ukrytá historie.

Návštěvníci napsali

„Moc hezká výstava obohacená propiskami a jejich historií už z dob od 2. světové války. (bez podpisu)

„Velmi neobvyklý námět na výstavu – krásně jsme si přitom zavzpomínali. Děkuje“ (Sindici – Míša)

„Propisky, které používal můj dědeček, rodiče i děti. Je hezké se podívat, jak se časem propisky mění.“ (Denisa)

„Zajímavé téma na udělaní výstavy. Je to hezké, že si s tím dal někdo takovou práci. (Verča ☺)

Dozvěděli jsme se, že jste byl v průběhu výstavy pozván do Českého rozhlasu Zlín. Můžete se s čtenáři HZ podělit o Váš zážitek?

Ano byl. S ředitelkou p. Hanou Ondryašovou jsme se domluvili, že budu jako host ve studiu v rozhlasu mluvit o výstavě propisovacích tužek na zámku v Napajedlích. Opravdu mě to trochu zaskočilo a po několika vteřinách jsem se rozhodl a souhlasil.

Za pár dnů mně oznámila termín, 14. srpna 2020 na 15:30 hodin ve studiu. Ve tři hodiny odpoledne jsem se dostavil do Baťovy vily ve Zlíně, kde sídlí Český rozhlas Zlín. Přivítala mě pracovnice rozhlasu v klimatizované místnosti. Nabídla kávu a různé časopisy s fotografiemi Zdeňka Junáka, Petra Uhříka, Standy Hložka... Po chvíli přichází hlasatel Pavel Vašek, který mě s příjemným úsměvem odvedl do rozhlasového

studia. Když jsme se posadili, tak mi předal čtyři velmi hezké propisovací tužky v zelené barvě s logem Českého rozhlasu Zlín. Připravil mě na rozhovor. Naše povídání bylo prokládáno hudbou. Čas plynul a ve čtyři hodiny jsme ukončili relaci s poděkováním ze strany Českého rozhlasu Zlín.

Návštěvníci napsali

„Máte tu hezké propisky.“ (návštěvníci z Českého ráje)

„Velmi pekné“ (zo Slovenska ♥ ☺ Lea ♥)

„Veľká gratulácia p. Langer za ojedinelú a kreatívne spracovanú výstavu „propisek“ ďakujeme za rozšírenie poznatkov a príjemný kultúrny zážitok.“ (M+P Čapikovi z Bratislavy)

„Krásné propisky.“ (Anežka a Vašík z Prahy, babička z Napajedel)

„Já sbírala jako dítě obaly od čokolády nebo sýrů. Je pěkné mít zálibu.“ (Dřímálová Jin., Dvořáková Hana, Kroměříž)

Kdo Vám navrhl a vyrábí stojany z lexanu na propisovačky?

Před čtyřmi roky jsme dostali markýzu v délce 3,80 m a potřebovali ji nadstřešit v šířce 40 cm a v délce 4 m. Jediné, co mě napadlo – lexan. Od té doby tento materiál používám na stojany pro propisky, které jsem si sám navrhl. Materiál je ideální na všechny druhy propisek. Velmi odolný proti klimatickým podmínkám, je pružný a dobře se zpracovává.

Návštěvníci výstavy napsali:

„Děkujeme za krásnou výstavu, našla jsem svoji oblíbenou propisku.“ (Terule ☺)

„Děkujeme za krásnou, velice zajímavou výstavu“ (Výletníci od Bučovic)

„Hustý – nikdy by mě nenapadlo, že někdo něco takového udělal za práci.“ (Anička ☺)

„Děkujeme za krásu propisek.“ (Vaňášová)

Do knihy návštěv napsal ředitel zámku, který je původem cizinec, Slava Matisinec lámanou češtinou.

„Ze samého začátku jednání s Vámi bylo moc zajímavé a bezvadné. Jak jste vysvětlil to všechno, tak jsem věděl o co jde. Ale musím říct, že to bylo velké překvapení pro nás a všem se tom líbilo.

Za sebe osobně řeknu, že se těším na příště. Ať se Vám daří – ať se kolekce jen zvětšuje.“

„Velké díky za zhmotnění něčeho pro nás tak nicotného a přitom obrovského. Je mi ctí, že jsem mohla opět nahlédnout a s Vámi pohovořit.“ (P.B.)

Zdeněk Langer

INDIÁNSKÝ DEN

Dolinou zní zvuk indiánských bubnů, vítr nese vůni táborových ohňů, z dálky uslyšíš ržání koní, na válečných čelenkách a kopích se zamihotají orlí pera...

Je ráno 27. června: den jako stvořený pro něco neobvyklého. Je to den jako stvořený pro Indiánský den na Halenkovicích!

Nezemřela-li ve Tvém srdci touha po dobrodružství, máš-li stále chuť prohánět se na nezkrocených koních s toulcem šípů na zádech a s kopím v ruce širými pláněmi Divokého Západu mezi stády bizonů, pak je pro Tebe indiánský den tím pravým.

Kdo nechal v sobě rozhořet tu dávnou dětskou touhu po životě indiánů a vyčlenil si ono sobotní odpoledne, aby se nechal okouzlit indiánským světem, jistě nebyl zklamán.

Kde jinde byste viděli plně vybavené týpí z poloviny 19. století? Kde jinde si vyzkoušeli střelbu z luku, hod tomahavkem, nechal si udělat indiánské malování, ale hlavně se toho tolik dovedli o běžném životě indiánů z velkých plání, a tak mnoho toho viděli.

Po louce se rozbíhají dva koně a na nich sedí válečníci z kmene Lakotů. Válečníkovi „Bere Vlajku“ se na zádech pohupuje jelenicový toulec plný bizoních šípů zpola zakrytý ochranným štítem s magickou malbou bizoních rohů znázorňujících sílu a odvahu válečníka. Kůň, v dokonalé souhře se svým jezdcem jedoucím bez sedla, zdolává překážky a naslouchá jemným pokynům svého pána s lehkostí letu ptáka. Druhý válečník s čapkou Psích vojáků se se svým koněm pomalovaným znaky značícími rychlost, odvahu, sílu a statečnost nenechává zahanbit a následuje svého indiánského přítele se stejnou hbitostí a pružností. Zem duní koppy koní a do terčů se boří jeden šíp za druhým. Koně zpomalují, zrychlený tep se zklidňuje, diváci vydechnou...

Přichází večer. Po celém dnu je klidný, do noci se nesou tóny kytary a houslí, poslední jídlo i pití je dávno sněženo a vypito bílými tvářemi i indiány.

Kmen halenkovických indiánů z Údolí Vážek odchází spát. Válečná sekera nebyla vykopána, mnoho ohnivé vody bylo na věčné přátelství vypito.

Snad zase za rok zaduní indiánský buben a vyšle do světa vzkaz, že Indiánský den se koná zas.

Luta Win

MODELÁŘI

Rozjel se modelářský kroužek

V září se zájemci s velkým nadšením začali scházet ve svém oblíbeném modelářském kroužku. V současné době díky vládním nařízením pro zvládnutí pandemie má však přestávku. Mladí modeláři mohou zatím překontrolovat svoji „basu“ s potřebným nářadím, než se opět vrátí do dílen

Modelářské nářadí

✓ centropen 0,3	✓ modelářský nůž (skalpel)
✓ tužka č. 2	✓ modelářské špendlíky
✓ pravítko dlouhé 30 cm	✓ nůžky
✓ pravítko trojúhelník s ryskou	✓ malé kolíkové svěrky 4 ks
	✓ přezůvky a pracovní oblečení

Příští rok v únoru uplyne přesně 20 let, kdy jsme spolu s panem Karlem Galatíkem a Františkem Vojtkem založili modelářský kroužek v Halenkovicích. Při této příležitosti bychom rádi uspořádali malou oslavu. Pro bližší informace sledujte stránky LMK Halenkovice.

Plány na příští rok

Z důvodu protiepidemických vládních nařízeních se v roce 2020 nepodařilo uspořádat tradiční podzimní akce – Drakiádu a Zavření nebe. Mrzí nás to, ale věříme, že příští rok se situace zlepší a všechna plánovaná setkání na modelářském letišti Vrchovice proběhnou tak, jak jsme byli zvyklí v minulých letech.

Akce, které jsou zapsané v kalendáři Svazu modelářů České republiky z.s. pro rok 2021.

10. 4. 2021

Otevření nebe

12. 6. 2021 **ZLIN cup, letecko modelářský den**

9. 10. 2021 **Drakiáda**

16. 10. 2021

Zavření nebe

Pro Halenkovický zpravodaj informace poskytl Jaroslav Vičánek

Prázdninové setkání u Koliby

Přiblížil se konec letních prázdnin, což je samozřejmě něco, co nemají naši školáci rádi. Mnozí rodiče zase toto období vítají, neboť se jim ty dva měsíce, co jsou jejich ratolesti doma zdají až příliš dlouhé. Letošní průběh prázdnin byl netradiční, naši školáci je měli podstatně delší, s ohledem na situaci ohledně koronavirové epidemie.

I letos v této nelehké době skupina dobrovolníků v čele s Liborem Skácelem uspořádala přátelské posezení u Koliby na Dolině s podtitulem „Ukončení prázdnin“. Toto posezení se uskutečnilo v sobotu 29. srpna 2020 od 16:00 hodin. Počasí nám přálo, konečně nepršelo. Jako lákadlo pro všechny návštěvníky bylo dobré točené pivo, kofola a také něco k jídlu. Letos byly trochu netradičně uvařené dvě polévky, a to držková a gulášová. Gurmánského úkolu se zhostili dva již osvědčení kuchaři, Roman Šubík a Rostislav Očadlík. Jako návštěvníci jsme se dostavili ke kolibě něco málo po 16 hodině s tím, že jsme tušili, že určitě polévka bude dobrá, a aby na nás zůstala. Ještě chvíli jsme na dovaření polévky čekali, ovšem čekání se vyplatilo. Gulášová polévka byla velmi chuťově vyvážená. Každý měl možnost si zakoupit termomisku na polévku, kuchaři pak každému dopřáli opravdu úplně plnou porci a chleba si mohl vzít, kolik kdo sní. I když jsem byl docela hladový a těšil jsem se na polévku, klidně mohu říct, že plná termomiska polévky zasytila každého. Je pravda, že si každý mohl vybrat podle toho, jakou polévku má raději.

Všechny lavice okolo koliby byly zaplněné hosty, menší děti využívaly ke svým hrám jak dětské prolézačky, tak i blízké okolí. Také mě potěšilo, že i ze vzdálenějších částí obce sem na Dolinu zavítali místní občané. Podle ohlasů, které jsem obdržel následující dny, si poslední prázdninové setkání plně užili.

Je třeba vytvářet tyto místní tradice, a to se děje hlavně díky lidem okolo Libora Skácela, kteří vždy mají akci plně zorganizovanou a připravenou pro všechny návštěvníky. Je také pravda, že se zde setkávají i mnozí nově přistěhovalí občané, kteří se tímto stávají součástí dění obce, což osobně plně podporuji. Děkuji všem, kteří se podíleli na této akci a všem přeji, aby těchto akcí bylo více a staly se podobnou tradicí. Ještě jednou děkuji.

Touto cestou rovněž chci jménem obce poděkovat zejména Liboru Skácelovi, Ludvíku Trvajovi, Jakubu Skácelovi, Jakubu Kylařovi, Josefu Badalovi a Jarovi Skybovi za renovaci vnitřního prostoru ohniště „Koliba“, které jako většina věcí potřebuje po určité době projít rekonstrukcí. Díky jejich zásluze zase bude posezení v kolibě příjemnější.

Karel Platoš

FOTOREPORTÁŽ

Letní nebe nad modelářským letištěm

MATEŘSKÁ ŠKOLA

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří jsou ochotni finančně nebo materiálně podpořit naši mateřskou školu. **Jakékoliv takové podpory si velmi vážíme.** Jedním takovým dárcem je **p. Pavel Kozák**, který věnoval jako sponzorský dar Mateřské škole Halenkovice hygienické a dezinfekční prostředky.

Marie Mihálová, vedoucí MŠ

AKTUÁLNÍ OPATŘENÍ ŠKOLY

Vážení rodiče,
vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci je vstup do MŠ umožněn **pouze s rouškou**.

Děkujeme za pochopení a respektování těchto pravidel.

Marie Mihálová, vedoucí MŠ

INFORMACE PRO ŠKOLNÍ ROK 2020/2021

- rodiče před vstupem do MŠ použijí u vchodu dezinfekci na ruce a zajistí, aby si dítě před vstupem do třídy řádně umylo ruce mýdlem a vodou.

- každé dítě má ve skřínce uloženou roušku v igelitovém sáčku.
- nemocné děti nepatří do školky. Při jakémkoliv podezření na nemoc budou rodiče ihned informováni a děti si musí co nejdříve z MŠ vyzvednout.
- rodiče nesmí vstupovat do třídy.
- rodiče se v budově školy zdržují co nejkratší dobu.
- pravidla mohou být změněna, dle aktuální situace, proto sledujte nástěnky u tříd, kde jsou vždy aktuální informace.

Prosíme o respektování a dodržování stanovených pravidel.

Děkujeme

V plném provozu...

První měsíc nového školního roku je za námi. Co nás v něm čeká? Určitě spoustu pozitivních věcí. Třeba to, že máme konečně upravenou školní zahradu a dvůr. V jarních měsících a v době mimořádné situace v MŠ a ZŠ se na zahradě naší mateřské školy prováděla rekonstrukce přístupových chodníků, pokládání nové dlažby pod pergolou a také instalace obrubníků v ploše u hracích prvků pro děti. Terén je nyní krásně vyrovnaný a upravený.

Pozitivní je i to, že můžeme (alespoň zatím) fungovat v relativně normálním provozu. Budeme více dbát na hygienické návyky a více hlídat zdravotní stav dětí i dospělých, budeme více a častěji větrat a desinfikovat, odpustíme si některé akce, kde bychom se potkávali s mnoha lidmi a budeme k sobě ohleduplní a zodpovědní. Když to zvládneme, a není to tak moc obtížné, tak děti ani nepoznají, že kolem nás stále poletuje neviditelný nepřítel. A budeme doufat, že nikoho z nás ani z našich blízkých nenavštíví.

tělocvična

třída Berušek

třída Koťátek

třída Sluníček

Pro děti ze všech tříd už jsou připravené nápadité a zajímavé programy plné pestrých a různorodých činností. Naplno využijeme všechny možnosti, které nám nabízí dobře vybavené třídy, krásná zahrada a blízké i vzdálenější okolí. Užijeme si školní rok tak, jak to jenom půjde. Věřím, že bude úspěšný pro nás, učitelky, pro vás rodiče i pro všechny naše děti!

hrajeme divadlo

v jídelně

pekli jsme

výlet do mošterny

O pořádek a čistotu v naší mateřské škole se stará školnice p. Svatava Králová. Jídlo do mateřské školy se dováží ze školní jídelny při ZŠ Halenkovice a v mateřské škole je vydává kuchařka p. Lenka Chytilová.

A ještě pár slov k organizaci provozu MŠ

Mateřská škola je trojtřídní s kapacitou 64 dětí. Ve třídě Sluníček je zapsáno 16 dětí ve věku od 2 do 3 let. O děti se starají p. učitelka Eliška Černochová, p. učitelka Dagmar Holásková a chůva k dvouletým dětem slečna Kateřina Bakalíková. Ve třídě Berušek je zapsáno 24 dětí ve věku od 3 do 5 let, které učí vedoucí učitelka p. Marie Mihálová a p. učitelka Jaroslava Válková. Do třídy předškolních dětí je zapsáno 24 dětí ve věku od 5 do 7 let. Tyto děti učí p. učitelka Veronika Horková a nová p. učitelka Bc. Ilona Plisková.

Marie Mihálová, vedoucí MŠ

Berušky

Kotátka

Sluníčka

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

REKONSTRUKCE BUDOVY NOVÉ ŠKOLY O PRÁZDNINÁCH

Po celé hlavní prázdniny pokračovala rekonstrukce budovy nové školy. Jednalo se o tyto práce:

- nové rozvody elektřiny na chodbě, vestibulu a v učebnách v přízemí
- výměna všech elektrických rozvaděčů v celé budově
- výměna hliníkových dveří a oken ve vestibulu a luxferů v učebnách
- dokončení podhledů včetně nového osvětlení na hlavní chodbě, ve vestibulu, na chodbě v přízemí, v učebnách v přízemí, v kancelářích
- nové obklady sociálního zařízení ve vestibulu včetně elektroinstalace a rozvodů vody
- zateplení stropu ve vestibulu
- odstranění mnoha vrstev maleb, stěrkování oškrabaných stěn a následně nová výmalba na všech chodbách a v učebnách v přízemí
- moderní stěrky pro odpočinkové koutky pro žáky
- nové obklady v učebnách v přízemí včetně výměny umyvadel
- nátěry otopných těles a parapetů v učebnách
- výměna zabezpečovacího zařízení – vstupy na čipy
- zabudování kouřových čidel v učebnách
- nové lité podlahy na hlavní chodbě, ve vestibulu a na chodbě v přízemí

Celá rekonstrukce probíhala na základě vizualizace Ing. arch. Zuzany Šaláškové. Vizualizace byla schválena na jednání ZO Halenkovice. Velké poděkování patří vedení obce a především p. Šaláškové za technickou a odbornou pomoc při řešení problematických situací, které se při rekonstrukci v průběhu celých prázdnin objevovaly.

Marie Kašíková, ředitelka školy

INFORMAČNÍ SYSTÉM BAKALÁŘI

Vážení rodiče, od 1. září 2020 na naší škole funguje informační systém Bakaláři, ve kterém můžete sledovat osobní rozvrh žáka a změny v něm, akce školy, domácí úkoly apod. Umožňuje komunikaci mezi vedením školy, učiteli, žáky a jejich rodiči. Od 6. do 9. ročníku nahradila papírovou žákovskou knížku ELEKTRONICKÁ ŽÁKOVSKÁ KNÍŽKA a přes Bakaláře probíhá i omlouvání žáků.

*Olga Idesová
zástupkyně ředitelky školy
ZŠ a MŠ Halenkovice*

PODĚKOVÁNÍ

Dne 1. října 1986 zahájila svůj pracovní poměr na Základní škole v Halenkovicih paní Jaroslava Grebeníčková. Pracovala v naší škole nejdříve jako uklízečka a topička, pak na pozici kuchařky, a nakonec jako hlavní kuchařka. V srpnu letošního roku odešla paní Grebeníčková do předčasného důchodu. Za 34 let práce pro halenkovickou školu si zaslouží velké poděkování.

Do dalšího období jí přejeme zasloužený odpočinek, hodně radosti ze zahrádky a z vnoučat, a především pevně zdraví.

Marie Kašíková, ředitelka školy

Sběr papíru PODZIM 2020

Ve dnech 22. a 23. září 2020 bylo celkem nasbíráno: **10 561 kg**

POŘADÍ TŘÍD PODLE PRŮMĚRU NA ŽÁKA		
třída	celkem (kg)	průměr na žáka (kg)
4.A	1636	102,3
7.	1857	74,3
3.	1374	68,7
6.	1267	50,7
5.	1090	43,6
8.	757	42,1
2.	605	40,3
1.	869	36,2
4.B	511	34,1
9	595	33,1

NEJLEPŠÍ SBĚRAČI	(kg)
Radek Šimko, 3. třída	602
Martin Jančík, 7. třída	375
Tomáš Jančík, 4.A třída	375
Jiří Janeček, 3. třída	302
Veronika Kociánová, 5. třída	251
Jakub Kocián, 3. třída	250
Jakub Kuchař, 4.A třída	246
Jan Gajdošík, 7. třída	240
Petr Gabrhelík, 4.A třída	208
Jana Berzedyová, 8. třída	183

Velký dík zasluží žáci, kteří pomáhali: především Vítá Gabrhelík po oba dny, Radka Kašpárková, Zuzka Pavelková, Štěpán Palla, Adam Hruška a Pepa Hanák v úterý, ve středu pak Vojta Gabrhelík, Lukášové Juřena a Marčaník, Filip Žalčík, Bára Bařinová, Míša Mikešová a Jana Berzedyová – ta to nakonec i sečetla.

Libor Lízal

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ 2020

I přes ne zcela příznivé počasí se 30. září 2020 konal již 24. ročník Českého dne proti rakovině. Tato sbírka se každoročně koná v květnu, ovšem letošní vývoj pandemické situace, v níž jsme se jako republika nacházeli, nám nedopřál původní termín, a tudíž byla nasnadě tradiční středa v podzimním hávu. Přes všechny obtíže jsme na naší škole už druhým rokem tuto sbírku, kterou organizuje Liga proti rakovině, pořádali. Během dopoledne jste mohli potkat v naší obci, potažmo škole, žáky devátého ročníku, kteří vám s úsměvem nabídli žlutou kytíčku, jejímž zakoupením jste podpořili onkologicky nemocné, přispěli na výzkum a pomohli nejen v boji proti této zákeřné nemoci, ale také zlepšit kvalitu života onkologických pacientů. Všem za jejich příspěvky jménem svým i jménem pořádající organizace mnohokrát děkujeme!

Pokud jste neměli možnost kytíčku zakoupit, nebo jste nepotkali naše žáky, můžete přispět i v dalších dnech např. online cestou na webové adrese: <https://www.denprotirakovine.cz/>.

Naši devátáci vybrali při prodeji žlutých kytíček na podporu onkologických pacientů celkem **4.498 Kč**. Všem, kteří přispěli, ještě jednou děkujeme!

Za kolektiv žáků devátého ročníku
Pavla Manová

24. ročník celonárodní veřejné sbírky

Český den proti rakovině

30 let
1990-2020
Liga proti
rakovině Praha

30.9.2020

www.cdpr.cz www.lpr.cz

Koupit e-kytičku můžete odesláním dárcovské SMS ve tvaru
DMS KVET 30 nebo DMS KVET 60 nebo DMS KVET 90 na číslo 87 777.
Cena DMS je 30, 60, 90 Kč. Více na www.darcovskasms.cz.
Přispět můžete také na sbírkový účet č. 6500065/0300.

Kvůli koronaviru bude letos dobrovolníků ve žlutých tričkách v ulicích méně. Pokud je nepotkáte, podpořte nás alespoň
zakoupením e-kytičky za DMS:

DMS KVET 30 nebo DMS KVET 60 nebo DMS KVET 90 na č. 87 777

Děkujeme!

Zahájení školního roku

Slavnostní zahájení školního roku 2020/2021 z důvodu deštivého a větrného počasí nemohlo proběhnout v parčíku u nové školy, jak bylo původně plánováno. Kvůli nepříznivé epidemiologické situaci se také nekonalo společné shromáždění všech žáků i zaměstnanců školy ve vnitřních prostorách školy. Žáci 2. – 9. ročníku zahájili nový školní rok ve svých kmenových učebnách spolu se svými třídními učiteli.

Prvňáčci byli přivítáni třídní učitelkou Mgr. Terezou Abrahamovou, ředitelkou školy PaedDr. Marií Kašíkovou, starostou obce p. Jaromírem Blažkem, místostarostou obce Bc. Karlem Platošem a zástupkyní SRPŠ p. Evou Janečkovou ve své třídě v budově staré školy, kam je doprovodili jejich rodiče.

Na základě požadavku vedení školy a doporučení MŠMT použily v přeplněné učebně všechny dospělé přítomné osoby ochranné roušky.

Všichni prvňáčci dostali učebnice a učební pomůcky, svačínové boxy a od SRPŠ dárkové balíčky. Ředitelka školy předala všem novým školákům pamětní listy.

Marie Kašíková, ředitelka školy

LETOŠNÍ PRVŇÁČCI

1. Zlata Trvajová	17. Michal Janko
2. Ela Vičánková	18. Daniel Hanáček
3. Aneta Talašová	19. Alex Vachuta
4. Sofie Kašparová	20. Eva Pechtorová
5. Marek Machala	21. Lucie Mészáros
6. Petr Huleja	22. Edita Jánošíková
7. Daniel Flora	23. Sára Horková
8. Tomáš Urban	24. Vojtěch Hubáček
9. Štěpán Jakub Trvaj	
10. Michael Mojmír Markovec	
11. Lucie Kedrová	
12. Timon Bronislav Chytil	
13. Sofie Fürstová	
14. Eliška Trvajová	
15. Marek Mazel	
16. David Kocourek	

*Třídní učitelka
Mgr. Tereza Abrahamová*

PEDAGOGIČTÍ PRACOVNÍCI ZŠ

Učitelé:

Ředitelka školy: PaedDr. Marie Kašíková
 Zástupkyně ředitelky školy: Mgr. Olga Idesová
 Mgr. Dagmar Dudíková
 Mgr. Petra Gabrielová
 Mgr. Pavla Kašpárková

Počty žáků a třídní učitelé ve školním roce 2020/2021:

- 1. třída** – 24 žáků
 – Mgr. Tereza Abrahamová
- 2. třída** – 15 žáků – Mgr. Hana Čechová
- 3. třída** – 20 žáků
 – Mgr. Petra Barcuchová
- 4.A třída** – 16 žáků – Marta Skýpalová
- 4.B třída** – 15 žáků
 – Mgr. Marcela Palúchová
- 5. třída** – 25 žáků
 – Mgr. Pavla Svitáková
- 6. třída** – 25 žáků
 – Mgr. Monika Urbancová
- 7. třída** – 25 žáků – Mgr. Pavla Manová

8. třída – 18 žáků

– Mgr. Bohdana Ambrožová

9. třída – 18 žáků

– Mgr. Libor Lízal

Celkem 201 žáků.

Asistentky:

Simona Přflučková
 Marta Moučková

Vychovatelky školní družiny:

Simona Přflučková
 Mgr. Pavla Kašpárková
 Blanka Stuchlíková

Provozní zaměstnanci:

Účetní:

Jana Doležalíková

Školník:

Marek Hildebrand

Uklízečky:

Jana Langerová
 Libuše Pospíšilová
 Jarmila Baránková

Mateřská škola:

Vedoucí:

Marie Mihálová

Učitelky:

Eliška Černochová
 Jaroslava Válková
 Veronika Horková
 Bc. Ilona Plisková
 Dagmar Holásková

Chůva v MŠ:

Kateřina Bakalíková

Školnice:

Svatava Králová

Školní jídelna:

Vedoucí:

Jarmila Gabrhelíková

Kuchařky:

Pavla Vlková
 Anetta Súpupová
 Iveta Pšenčíková
 Lenka Chytilová

Olga Idesová
 zástupkyně ředitelky ZŠ

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

Nový školní rok 2020/2021 přivítali naši druháčci slavnostně. Místní knihovna se pro ně proměnila v „tajemnou královskou komnatu“, ve které na ně čekalo velké překvapení ...

Celou první třídu žáci pilně pracovali na tom, aby se naučili číst a tím získali „největší poklad svého života“. Všechny děti čtení i v této nelehké době zvládly! Mohly tak s velkým očekáváním složit slavnostní slib před královnou Abecedou a její družinou. Následně královna děti pasovala na „opravdové čtenáře“ a předala každému na památku knihu s upomínkovým listem a šerpu.

Děkujeme moc Pavlíně Bieberlové za nádhernou akci i celoroční spolupráci s knihovnou.

Všichni se moc těšíme na další krásné společné zážitky.

Hana Čechová

FLORBAL

PRÁZDNINOVÝ TURNAJ V LUHAČOVICÍCH

Dne 24. července 2020 jsme se zúčastnili přátelského turnaje v Luhačovicích, který se konal v rámci florbalového kempu. Dopoledne proběhl turnaj pro starší žáky a odpoledne si zahráli mladší žáci. V těchto turnajích nešlo o vítězství, ale hlavně o zábavu a sportovně prožitý den. *Jaroslav Jurásek, trenér*

Uzavření tělocvičny

Ředitelství ZŠ a MŠ Halenkovice oznamuje, že v současné době až do odvolání je uzavřena tělocvična pro veškeré sportovní aktivity.

Uzavření školy

Vážení rodiče!

Od 14. října je dle nařízení vlády České republiky zakázána osobní přítomnost žáků na základním vzdělávání v základní škole. Na základě tohoto rozhodnutí přecházejí všichni žáci ZŠ Halenkovice na povinnou distanční výuku.

Věřte, že tato situace není příjemná ani pro učitele včetně vedení školy, protože jsme si vědomi, že žádná forma distanční výuky doplněná moderní technikou nemůže nahradit prezenční výuku žáků. Víme, že následující dny budou těžké i pro vás rodiče. Abychom všichni situaci dobře zvládli, prosíme o pravidelnou součinnost rodin se školou. Informace o výuce budou pravidelně sdělovány přes aplikaci Bakaláři. V případě dotazů kontaktujte třídní učitele nebo vedení školy. Přeji vám do tohoto nelehkého období pevné nervy, trpělivost, a hlavně pevně zdraví!

Marie Kašíková
ředitelka školy

Doplňující informace k distanční výuce

1. Distanční výuka je pro všechny žáky povinná a probíhá buď synchronně /on-line přenos v daném čase/ nebo asynchronně /plnění úkolů mimo on-line přenos v individuálně stanoveném čase/. Neúčast na výuce žáků budou rodiče omlouvat dle platného školního řádu. Úkoly jsou zadávány přes aplikaci Bakaláři v sekci DOMÁCÍ ÚKOLY včetně konkrétních časů on-line přenosů. Veškerá komunikace vyučujících s žáky 5. – 9. ročníku probíhá přes Microsoft TEAMS. Rodiče žáků 5. ročníku obdrželi přihlašovací údaje od třídní učitelky. Rodiče žáků 1. – 4. ročníku byli třídními učiteli vyzváni k on-line schůzce, na které se domlouvali na dalším postupu plnění úkolů v distančním vzdělávání. V současné době jsou všichni žáci Základní školy Halenkovice /včetně žáků 1. ročníku/ vzdělávání distančním způsobem - synchronně i asynchronně přes aplikaci MS Teams.

2. Všichni žáci, kteří se vzdělávají doma /distančně/, jsou odhlášeni ze školního stravování. Mají však nárok na obědy ve školní jídelně. Pokud tedy budete mít zájem o obědy pro své děti, je třeba je přihlásit na oběd den předem do 13.00 hodin. Žáci si budou obědy odebírat do přinesených jídelnosáčů v době 11.00 – 11.30 hodin ve školní jídelně. Při odběru obědů je třeba se prezout a použít roušku!

Marie Kašíková
ředitelka školy

Nejsou lidi...

Jak už to chodí, na srazech spolužáků se vždy hovoří o úspěchu, který každý dosáhl. Otcové jsou pyšní na své děti, zvláště jaké zastávají pozice v zaměstnání a maminky zase představují své děti a následně vnoučata. A po mnoha letech je automatická otázka: „Tak co, kolik už máš vnoučat?“ „Přestav si, že zatím žádné,“ odpověděla spolužačka. „Dcera vždy říká, že nejsou ti správní kluci.“ „To je velmi zajímavý postřeh,“ vmísila se další spolužačka. „Naši synové, aniž se zeptáme, odpovídají obdobně, prostě nejsou ty správné holky, se kterými bychom se vydali na společnou cestu životem.“

Není to třeba tím, že se nedokážeme podívat „tváří v tvář“ lidem, které potkáváme kolem sebe, sousedy, kolegy, nebo náhodné kolemjdoucí? Možná jsme velmi zahleděni sami do sebe a nedokážeme vnímat ty, které potkáváme na naší pouti životem, často kráčíme v jejich blízkosti a ani nevíme, jak se jmenují. Zkusme odložit naše brýle, které nám brání vidět svět takový jaký je, a budeme překvapeni. Můžeme potkat známé osobnosti, nalezneme třeba přátele, objevíme příbuzné, o nichž jsme netušili. Může se stát, že potkáme i lásku a stane se z nás celý člověk. Zjistíme, že skutečný život dle desatera, je nádherný a vydá za všechny novely a seriály. Je prostě plný dobrodružství, lásky a naděje.

(cl)

Zdroj: <http://www.farnosthalenkovice.eu/>

ODPUŠTĚNÍ...

Mezi přáteli vyprávěl starý kněz o působení v pohraničí v poválečné době a také o jeho zatčení a uvěznění za čtení pastýřských listů. Končil své vyprávění a jeden z přátel mu položil otázku: „Váš blízký příbuzný měl vysokou funkci, mohl Vám pomoci, neměl byste tak vysoký trest. Neměl jste mu to za zlé, že Vám nepomohl?“ Odpověď kněze mnohé překvapila. „Zprvu ano, byl jsem mladý a plný energie, jak změnit svět kolem sebe. Postupně, až jsem mnohé prožil, jsem si uvědomil, že můj příbuzný měl v té době rodinu, ženu a děti. Byl za ně zodpovědný... Pro mne to byla doba deseti let v kamenném žaláři, která znamenala potlačení práv a svobod pro uvězněné dle nálady jednotlivých dozorců. Byla to také doba „dalšího univerzitního studia“, neboť jsme sdíleli společné chvíle „zaměstnání a rekreace“ s našimi profesory ze semináře a svými biskupy.“

Evangelium 23. neděle (A) nás učí o odpuštění, říká nám, kolikrát máme odpustit svému bratru. Zdá se nám to někdy nespravedlivé, když ten druhý jedná jinak, než bychom čekali, zvláště ve vztahu k nám samotným. Skutečné odpuštění přichází následně a není na ně nikdy pozdě. Jenom je třeba se dívat na své okolí nejen jasným pohledem, ale i srdcem. Potom pohled prozářený láskou dokáže odpustit nejen svým blízkým, ale i nepřátelům, jak nás učí Písmo.

(cl)

Zdroj: <http://www.farnosthalenkovice.eu/>

ROUŠKY DO KOSTELA?

Vadí Vám roušky v kostele, položila jsem tuto otázku u vchodu do kostela a dostala jsem následující odpovědi:

- Máme krásný čas babího léta, trochu nám to kazí katastrofické scénáře současné pandemie, ale všechno jednou pomine... Hlavně ať to vydrží nemocnice a celkově zdravotnictví, ne všichni jsou nemocní na Covid a právě na další choroby jakoby se zapomnělo...

- Covid odstonáme, to nás asi nikoho nemine a holt už tu tento vir bude s námi napořád. Ale spousta lidí potřebují léčit své jiné neduhy a na to se zapomíná, ty další nemoci nevymizely... Tak snad to zvládneme přežít a budeme k sobě navzájem ohleduplní.

- Různá vládní opatření mi připadají dost nesmyslná a chaotická, nicméně taková rouška je to nejmenší, co můžeme s ohledem na druhé udělat, takže si myslím, že bychom to mohli všichni dodržovat a v obchodech, kiněch, uzavřených prostorách ji nosit.

- Docela mne překvapuje, kolik (zejména mladých, zdravých a silných) i v naší farnosti kroutí hlavou nad rouškou v kostele a vysmívají se tomu. Přitom stačí tak málo a může přijít nemoc a v takové situaci by si asi nikdo nechtěl komplikovat život ještě další nemocí, v kostele je spousta seniorů, pro které může být nákaza fatální. Přece tam nebudu mezi nimi bez roušky demonstrovat svou sílu nebo mládí, měl bych spíš brát ohled na jejich obavy, to že je můžu svou nezodpovědností a pýchou v podstatě zabít.

- Nevím, přijde mi to dost bezohledné a smutné, když kněz v ohláškách oznamuje aktuální hygienická opatření při mších atd. a někteří kroutí hlavami, obrací oči a vysmívají se snaze starší a nemocné ochránit alespoň tou rouškou nebo dezinfekcí rukou u vstupu do kostela.

- No, prostě naše rodina to dodržovat bude, nebojíme se snad ani tolik vlastního onemocnění, ale jde o ty druhé, kterým by případná nemoc mohla způsobit velké komplikace nebo i smrt. Snad to pochopí i druzí, možná časem...

(ml)

Zdroj: <http://www.farnosthalenkovice.eu/>

KNIHOVNA

PRÁZDNINY

V letních měsících jsme se věnovali tradičně generálnímu úklidu, odprašování, lihovému čištění a opravě knih. S tím nám vždy pomáhají brigádnice z řad studentek. Po celé léto byla knihovna čtenářům k dispozici a radost jsme měli také z dětských čtenářů, kteří si přišli pro své oblíbené tituly.

Také jsme se snažili i v tak malém prostoru plnit nejen dětské sny a přání: vznikl nový prostor pro Sci-fi, Fantasy literaturu, ale také tolik žádané komiksy.

MIZÍ TÁBORÁKY S KLASICKOU KYTAROU?

Mnozí z nás se láskyplně zasní a vzpomínají na letní noci s jiskřičkami táborových ohňů, ke kterým neodmyslitelně patří zvuk „španělky“. To byl jeden z důvodů, proč jsme se již vloni na podzim začali scházet v naší knihovně, abychom se alespoň pomyslně připravili na to, co v našich vzpomínkách neodmyslitelně patří k téměř každému prázdninovému víkend.

Poctivě jsme trénovali s kytarou Jirky Veselého a se stohy jeho notových záznamů „lidových“ country písniček. Hned v úvodu našich setkání jsme si slíbili, že všechno, co se v průběhu roku naučíme, zúročíme pak v létě U TÁBORÁKU... A protože sliby se mají plnit (nejen o Vánocích) – po zimě přišlo jaro a pak i léto ;-). Rok 2020 je plný překvapení a platí to i z hlediska počasí. Po letech sucha, kdy se ze studní vyčerpala poslední kapka, vybrat červencový termín, kdy počasí bude přát, se stalo nadlidským úkolem. Naše plánování nebylo výjimkou.

V onen osudný den... pátek 24. července úderem osmnácté hodiny, kdy se na mysliveckou chatu Větrák začíná sjíždět nepočetnější skupina naladěných zpěváků, strhává se tak neuvěřitelná bouřka, že není na krok vidět. Blesky utočí ze všech stran, déšť bičuje příchozí a zlehýnka hasí právě zažehnutý oheň táboráku. My odvážní jsme se ale nevzdali ... Vždyť bouře i bouřky se nakonec vždycky přeženou. Počkali jsme, až zuřící živly utichnou a mezitím se rozjíždí vřava uprostřed chaty pod taktovkou Jirky Veselého, Pepy Křížka zvaného Uzel a Pepy Gregora na basu. Se svou harmonikou se ke skupině přidává Ivan Blaha. A už začátek dal tušit neskutečnému setkání. Díky našim poctivým zimním lekcím jsme měli přichystaný „playlist“ a texty pro každého zájemce s 30 nejoblíbenějšími country písničkami. A pak se zpívalo a zpívalo a zpívalo. Pouze na pár okamžiků nás od zpěvu vyrušila výzva k opékání špekáčků, protože Frantovi se podařilo znovu zažehnout táborákový oheň, i přestože všechno kolem stále čvachtá po předchozí průtrži.

Poděkování patří všem, kdo se nebáli a přišli, napekli, pobešedovali, ale především si od srdce zazpívali a vydrželi s námi až do konce. Děkujeme mysliveckému sdružení, že právě na myslivecké chatě jsme se mohli opět ponořit do dětských let.

BYLINKY NA KAŠEL NEJEN V DOBĚ KORONY

Ve čtvrtek 30. července jsme spolu s paní Chytilovou uspořádali zdravotní přednášku o bylinkách a masťkách. Na aktuální téma letního sběru bylin nám odborně přednášel lázeňský lektor Karel Štenbaur. A bylo si o čem povídat.

HORKÝ DEN

Akce Horký den za nás bez komentáře. Slova pana Libigera v úvodu zpravodaje podtrhují atmosféru celého výjimečného dne. Jsme nesmírně rádi, že jsme se na jejím uspořádání mohli podílet.

PODAŘILO SE

Díky pandemickým opatřením na jaře jsme byli nuceni přesunout pasování čtenářů na začátek nového školního roku. Pasovali jsme 16 druháčků. Na jejich ukázkové četbě bylo znát, že ani o prázdninách nezaháleli. Přítomným vzácným hostům paní ředitelce PaedDr. Marii Kašíkové, zástupkyni ředitelky Mgr. Olze Idesové, pohádkové královně a princezně děti četly s nadšením a bez jediného zaváhání. Těšíme se na další společná setkání. Milým hostům velmi děkujeme, že si ve svém pracovně nabitěm programu našli prostor pro společnou oslavu mimořádné události.

Dinosauri nechyběli

Na začátku září jsme stihli podniknout ještě cestu do pravěku díky dětem ze 4.A a 4.B třídy a jejich třídním učitelkám. A to nejen tak ledajakou, protože nás kromě paní učitelek touto nevšední cestou provázal největší ilustrátor pravěkých tvorů Zdeněk Burian. Na počátku jsme se seznámili s jeho životní poutí. Díky jeho živým obrázkům jsme se ocitli v období druhohor a prožili si na vlastní kůži barvitě vyprávění paleontologa Josefa Augusty, docenta Univerzity Karlovy v Praze, se kterým Zdeněk velmi úzce spolupracoval.

Letos v únoru uplynulo 115 let od narození tohoto výjimečného výtvarníka. Pokud byste měli zájem, až do 20. prosince je otevřena výstava ke 115. výročí malířova narození v galerii Přerovského zámku – v úterý až pátek (8.00 – 17.00) a v sobotu a v neděli (9.00 – 17.00). Pokud byste chtěli navštívit přímo Muzeum Zdeňka Buriana, čeká Vás ve Štramberku, kde Zdeněk trávil dětství a potloukal se s kamarády v nedaleké jeskyni Šipka. Zde byly nalezeny kosterní pozůstatky pravěkého člověka. Již Zdeňkovy dětské hrátky a první malby jej směřovaly ke světovému věhlasu v oboru ilustrace dobrodružných knih, ale především života v pravěku.

ka Buriana, čeká Vás ve Štramberku, kde Zdeněk trávil dětství a potloukal se s kamarády v nedaleké jeskyni Šipka. Zde byly nalezeny kosterní pozůstatky pravěkého člověka. Již Zdeňkovy dětské hrátky a první malby jej směřovaly ke světovému věhlasu v oboru ilustrace dobrodružných knih, ale především života v pravěku.

O co přicházíme díky koronavirové době?

V podzimním období jsme připravovali společné setkávání s dětmi z družiny. Také besedy v knihovně s jednotlivými třídami naší školy a školky doženeme, až se situace uklidní.

O některé velké akce pro tentokrát budeme ochuzeni, ale věřím, že pokud bude chuť, vůle a síla, určitě se společně setkáme. A třeba nás čeká na přelomu roku velké překvapení.:-)

Probíhá výstavba výtahu a vzniká nová knihovna s multi-mediálním centrem v horním prostoru.

P. Bieberlová

Připravované akce

V pondělí 11. ledna 2021 navštívíme s paní Hrzovou anglické parky.

Halenkovické poklady se otevírají

Čtenářská beseda

Četba nejen z nezveřejněných částí souboru Halenkovické poklady se otevírají.

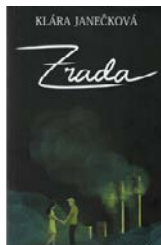
Poklady provádí Ing. Antonín Slaník.

Pondělí 25. ledna 2021 v 17 hodin přísálí KD Halenkovice.

Přijďte si poslechnout a besedovat nad historií Halenkovice a životem v nich. Zkusme se vnořit do halenkovické minulosti a přenést se do ní na posezení při svíčkách a při poslechu dalších částí halenkovických pokladů i z dalších zápisů. Zkusme si udělat večer, ze kterého se nám nebude chtít odejít.

- as -

NOVÉ KNIHY

HASIČI

HASIČI V AKCI

1. července

Několik členů SDH provedlo brigádu na neplánovaný sběr železa. Po oslovení majitelkou nemovitosti jsme vyklidili stodolu od železného šrotu. Poděkování patří Fildovi Juřenovi za poskytnutí traktoru na vytažení zemědělské techniky a ostatním členům za provedenou práci.

Josef Gabrhelík

7. červenec

Krátce před 12 hod. byla naše jednotka vyslána KOPISem na žádost starosty obce k odstranění spadlého stromu na Spodních Kržlích u č. p. 270. Jednotka vyjela v počtu 2+1 s technikou RZA Ford Ranger.

Po příjezdu na místo události bylo průzkumem zjištěno, že se jedná o vzrostlou lípu, která byla již z části ztrouchnivělá a blokovala křižovátku u mostu. Za použití motorové pily byla lípa rozřezána a uklizena mimo komunikaci. Jednotka poté ukončila zásah a vrátila zpět na základnu.

Michal Palúch

10. červenec

Operační středisko hlásí požár pole s ječmenem mezi obcemi Spytihněv a Halenkovice. Jednotka vyjela s technikou CAS 30 v počtu 1+2 a RZA v počtu 1+2.

Po příjezdu na místo byla přítomna jednotka HZS ZLK PS Otrokovice. Zároveň s naší jednotkou na místo dorazila jednotka SDH Babice. Dále na místo dorazily jednotky SDH Spytihněv a Napajedla. Jednotka SDH Otrokovice byla odvolána. Jelikož byl požár uhašen před příjezdem jednotek, na pokyn velitele zásahu se všechny jednotky vrátily zpět na základnu.

Josef Gabrhelík

20. červenec

Odstranění stromu přes cestu na Bábolné. Jednotka vyjela s technikou RZA. Po odstranění stromu projížděla ještě komunikaci v části obce Bábolná a odstranila polámané větve z cesty. Po ukončení prací se vrací zpět na základnu a hlásí návrat na KOPIS.

Josef Gabrhelík

24. červenec

Jednotka vypomohla s kropením motokrosové tratě ve Žlutavské rokli. Na kropení se podílely jednotky SDH Otrokovice, Halenkovice, Napajedla a Oldřichovice.

Josef Gabrhelík

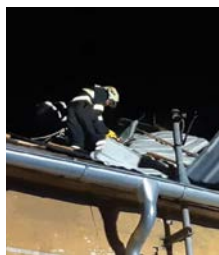
28. červenec

Naše jednotka v čase 20:50 vyjela na žádost velitele k odstranění stromu do Kucharice v počtu 1+3 s RZA Ford Ranger. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že strom zasahuje do komunikace a průjezdný byl tak jen jeden pruh. Strom jsme pořezali a odklidili mimo cestu. Dále jsme po domluvě se starostou projeli většinu částí naší obce a odklízeli popadané větve po silném větru. Po ukončení prací se jednotka vrátila zpět na základnu v čase 22:15.

Radek Vlachynský

29. červenec

Soběsuky, Milovice – před výjezdem jednotky bylo operačním důstojníkem upřesněno, že se jedná o odtržení plechové střechy rodinného domu. Jednotka vyjela s technikou CAS 30 a RZA Ford v celkovém počtu 6 členů. Po příjezdu na místo již byly přítomny jednotky SDH Zdounky a SDH Zborovice, které neměly potřebné vybavení. Po domluvě s velitelem zásahu prováděla naše jednotka odstranění plechů ze střechy za pomoci aku nožové pily. Během prací se na místo dostavila i jednotka HZS ZLK PS Kroměříž. Po konzultaci o prováděných opatřeních s velitelem HZS jsme pokračovali v pracích. Po odstranění uvolněné krytiny provedli naši členové zajištění stávající krytiny a vypomohli s úklidem spadlých plechů. Dále jsme prováděli osvětlení místa události a jištění našich kluků na střeše. Po ukončení prací se naše jednotka vrací zpět na základnu a hlásí návrat na KOPIS.

Josef Gabrhelík

13. září

Operačním střediskem byl nahlášen kůň na cestě, potřebuje zvednout. Cesta mezi žlutavským lomem a Halenkovicemi, jednotka vyjela s technikou CAS 30 a RZA v počtu 7 členů jednotky. Na místo události se dostavila i jednotka HZS ZLK PS Otrokovice s technikou CAS 24 Tatra a vyprošťovací automobil SCANIA. Tato událost skončila smutně, kdy kůň musel být utracen.

Josef Gabrhelík

PODĚKOVÁNÍ

Rádi bychom touto cestou poděkovaly Sboru dobrovolných hasičů Halenkovice za pomoc při řešení události dne 13. 9. 2020.

Během nedělní vycházky se naši milované kobylce udělalo zle a potřebovaly jsme pomoc. Obrátily jsme se na „hasiče“ a váš sbor nám obrovsky pomohl v této pro nás velmi těžké, smutné a nečekané chvíli.

Vážení páni hasiči, DĚKUJEME z celého srdce za pomoc, za přístup, za ochotu ... moc to pro nás znamenalo. Zachovali jste se naprosto úžasně, pomohli jste nám ve velmi těžkém okamžiku.

Velmi si vaši práce vážíme. A ještě jednou z celého srdce děkujeme ...

S pozdravem

*Ladislava Gregorová, Veronika Glozygová,
Michaela Glozygová, Jana Fluderová*

Poděkování za zásah vždy potěší, a proto jsem moc hrdý na všechny zasahující hasiče, obzvláště z naší jednotky, kteří se s podobným zásahem setkali poprvé, a přesto dokázali svou perfektní připravenost, profesionalitu a lidskost. Díky kluci!!!!

Michal Palúch

SPOLEČENSKÝ ŽIVOT DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

PATRON SV. FLORIÁN

V pondělí 10. srpna 2020 byl na nové místo postaven náš patron sv. Florián. Socha od roku 2008 stála před zbrojnicí, ale kvůli rekonstrukci jí bylo vybráno nové, důstojné a snad na dlouhou dobu trvalé místo právě vedle hasičské zbrojnice.

Do podstavce sochy byly na památku umístěny fotografie ze života halenkovických hasičů, fotky hasičské techniky (staré i nové), texty a slivovice. Vše zabaleno tak, aby tyto vzpomínky vydržely co možná nejdéle.

Rád bych touto cestou poděkoval panu Petru Rezkovi, za poskytnutí hydraulické ruky k manipulaci se sochou,

panu Jaroslavu Vičánkovi st. za odborné ustavení a následnou rekonstrukci sv. Floriána a ostatním členům (Tomáš Vičánek st., Broňa Režný, Jožka Gabrhelík ml.) za důležité pomocné práce všeho druhu. Všem díky.

Michal Palúch

V Halenkovících
10. 8. 2020

VÁM BUDOUCÍM

Od r. 2008 stála tato socha sv. Floriána před novou hasičskou zbrojnicí. Ale letošní rok 2020 se měl nést v duchu změn a velkých událostí.

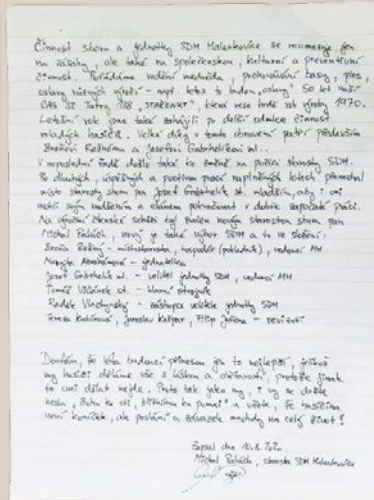
Dvě velké události se týkaly nás hasičů; ta první měla být celková rekonstrukce hasičské zbrojnice a jejího okolí. A právě kvůli tomu se socha přestěhovala vedle hasičské zbrojnice.

Spolu s ní byl postaven i nový stožár na vlajku a zasazen strom. Z celé rekonstrukce se stihla jen zpevněná plocha před zbrojnicí a příjezdová cesta. Vše ostatní zastavila událost, která na jaře 2020 ochromila nejen ČR, ale celý svět. Tou událostí byla pandemie koronaviru SARS-CoV-2, který způsobuje onemocnění COVID-19. Díky tomu se také muselo odložit výročí 125. let trvání SDH Halenkovice – událost, na kterou jsme se velmi těšili a poctivě připravovali. Snad příští rok proběhne oslava v klidu a s velkou slávou. A co se od roku 2008 událo u hasičů v Halenkovících? Tak určitě velkou změnou byla obnova hasičské techniky. K dnešnímu dni máme k dispozici a k výjezdu:

DA Opel Movano, CAS 32 TATRA 138, CAS 30 TATRA 815, RZA Ford Ranger.

Ve výbavě je také 6 ks dýchacích přístrojů, náhradní tlakové láhve a každý člen jednotky má vlastní zásahový oblek, prilbu a zásahové boty.

Od r. 2008 jsme jako jednotka zasahovali u mnoha událostí, mimo jiné u požárů průmyslového areálu v Otrokovicích, u požárů rodinných domů v Halenkovících, hasili také pole, louky a lesy. Vyjíždíme také při povodních a na technické zásahy, jako jsou stromy, ucpané propustě a kanály.

Činnost sboru a jednotky SDH Halenkovice se neomezuje jen na zásahy, ale také na společenskou, kulturní a preventivní činnost. Pořádáme Vodění medvěda, Pochovávaní basy, ples, oslavy různých výročí – např. letos to budou oslavy 50 let naší CAS 32 TATRY 138 „stařenky“, která nese hrdě rok výroby 1970. Letošní rok jsme také zahájili po delší odmlce činnost mladých hasičů. Velké díky v tomto obnovení patří především

Broňovi Režnému a Josefovi Gabrhelíkovi ml.

V neposlední řadě došlo také ke změně na pozici starosty SDH. Po dlouhých, úspěšných a poctivou práci naplněných letech přenechal místo starosty sboru pan Josef Gabrhelík st. dalším, aby i oni mohli svým nadšením a elánem pokračovat v dobře započaté práci. Na výroční členské schůzi byl zvolen novým starostou sboru pan Michal Palúch, nový je také výbor SDH a to ve složení:

Bronislav Režný – místostarosta, hospodář (pokladník), vedoucí MH

Margita Abrahámová – jednatelka

Josef Gabrhelík ml. – velitel jednotky SDH, vedoucí MH

Tomáš Vičánek st. – hlavní strojník

Radek Vlachynský – zástupce velitele jednotky SDH

Tereza Kubínová, Jaroslav Kašpar, Filip Juřena – revizoři

Doufám, že léta budoucí přinesou jen to nejlepší, jelikož my hasiči děláme vše s láskou a obětavostí, protože jinak to ani dělat nejde. Proto tak jako my, i vy se držte hesla: „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci“ a vězte, že hasičina není koníček, ale poslání a závazek mnohdy na celý život!

Zapsal dne 10. 8. 2020

Michal Palúch, starosta SDH Halenkovice

SLAVILI JSME PADESÁTINY

Dne 23. srpna jsme společně oslavili 50 let naší stařenky CAS 32 Tatra 138. „Naše stařenka“ byla vyrobena v roce 1970 a svou první službu vykonávala v dřevopodniku v Bystřici pod Hostýnem. V našem sboru je od roku 1995 a slouží bez problémů dodnes. Na tuto oslavu přijali pozvání i naši kamarádi z Halenkova, Otrokovice a zástupce z obce zastupitel p. Hofbauer. Pro hosty bylo přichystáno bohaté občerstvení v podobě guláše a grilovaných pochoutek. Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na další společné akce.

Josef Gabrhelík

POVODŇOVÉ ZÁBRANY

5. září se několik našich členů jednotky účastnilo výcviku pořádaným kolegy z JSDH Otrokovice. Výcvik byl směřován na sestavení a plnění povodňových zábran Rubena. Výcviku se účastnily jednotky SDH Otrokovice, Halenkovice, Napajedla, Kvítkovice a Žlutava. Školení nám přineslo hodně nových zkušeností a poznatků. Poděkování patří klukům z Otrokovice za zorganizování a obci Halenkovice za zapůjčení letiště.

Josef Gabrhelík

MLADÍ HASIČI VÍKENDOVKA

Ve dnech 31. července až 2. srpna se uskutečnila víkendovka s našimi mladými hasiči s názvem „Hurá pod stan“. Pro děti byl přichystán bohatý program. Po příjezdu do kempu v Koryčanech jsme se úspěšně utábořili a pak si opekli špekáček. Do večerky jsme všichni měli volnou zábavu. V sobotu ráno na nás čekala

připravená snídaně a po ní učení zdravotní, tábornické dovednosti a samozřejmě nemohly chybět oblíbené uzly. Ve 12 hodin na nás čekal v restauraci v Koryčanech oběd, po něm následoval výlet na zříceninu hradu Cimburk a tam přemožení loupežníka Cimburáka a zmocnění se jeho pokladu. Po prohlídce hradu jsme se vrátili do kempu, rychle převlékli do plavek a vydali se do bazénu. V neděli ráno po snídani jsme zabalili stany, v 10:00 jsme navštívili hasičskou zbrojnicu v Koryčanech a prohlédli si jejich techniku. Po prohlídce následoval oběd a výlet do Kroměříže na zmrzku, kterou ještě někteří lízali v Podzámecké zahradě. Po návratu na naši domovskou základnu všichni obdrželi pamětní list a po vřelých objetích s rodiči jsme se odebrali domů.

Josef Gabrhelík

KROUŽEK MLADÝCH HASIČŮ

16. září byl opět zahájen kroužek mladých hasičů. Na první schůzku přišlo 15 dětí, samozřejmě mezi nimi byly i děti, které kroužek navštěvovaly i v minulém roce. Pokud má ještě někdo zájem, tak ať klidně dorazí. Scházíme se každou středu od 16 hodin.

Bohužel v současné době vzhledem k vládním nařízením z důvodu omezení šíření nemoci COVID 19 čekáme, jak se celá situace vyvine. Bližší informace budou na našich FB stránkách.

Josef Gabrhelík

NA ČARODĚJNICE JSME PŘICHYSTANÍ

27. září proběhla brigáda na dřevo na akci „pálení čarodějnic“. Díky našemu kamarádovi, který likvidoval starou střechu, jsme získali již nepoužitelné trámy. Takže pokud nebudou zas nějaká opatření, tak se budeme těšit na všechny čarodějnice. Termín je všem jistě známý.

Josef Gabrhelík

OSMDESÁTILETÝ DR. ING. FRANTIŠEK LIBOSVÁR

MYSLIVCI

Před osmdesáti lety se 11. dubna 1940 na Moravském Slovácku v malém městečku Hluk narodil Dr. Ing. František Libosvár. Po ukončení základní školní docházky začal studovat

na gymnáziu v Uherském Hradišti, které ukončil v roce 1957 maturitou. I přesto, že měl všechny předpoklady k dalšímu studiu, tak si musel nejdříve odpracovat další tři roky jako dělník v ocelárně. Až po těchto třech letech se konečně dostal ke studiu na Agronomické fakultě tehdejší Vysoké školy v Brně, kde pak úspěšně promoval na inženýra v roce 1964.

Záliba o přírodu a zvěř v ní žijící ho doprovází po celý jeho dosavadní život. Myslivost se mu stala jeho celoživotní láskou a věnoval se jí naplno a celým svým srdcem. Od roku 1965, kdy se stal členem Československé myslivecké jednoty, začala jeho myslivecká kariéra pomalu růst. Hned po příchodu do Halenkovic, kde byl zaměstnán v místním JZD, se stal členem místního mysliveckého spolku. Zde pak v průběhu doby prošel několika funkcemi, až po funkci mysliveckého hospodáře, kterou vykonával po několik desetiletí. Postupně se vypracoval na lektora, zkušebního komisaře až po člena Myslivecké rady Českomoravské a funkci předsedy její ekologické komise. Řadu let zastával funkci člena redakční rady časopisu Myslivost a funkci předsedy Okresního mysliveckého spolku ve Zlíně.

Už za doby působení v redakční radě časopisu Myslivost začal psát své první odborné články. Vznikaly jeho první knížky o přírodě a mysliveckých zážitcích, a to jak jeho samotných, také o jeho přátelích.

V roce 2006 se stal jedním z prvních členů Klubu autorů při Českomoravské myslivecké jednotě. Jeho zásluhou se jejich první setkání uskutečnilo právě u nás v Halenkovicích.

Tehdy se zde sešlo velké množství jak samotných autorů myslivecké beletrie, tak i velké množství příznivců myslivosti a dalších návštěvníků, včetně našich spoluobčanů. Celá tato akce probíhala ve velmi přátelské atmosféře, kdy se pak vyvrcholením stala Hubertská mše v našem kostele sv. Josefa. Ještě po několika letech si na tento skvělý zážitek

mnoho lidí rádo vzpomene.

Já osobně jsem se s Františkem seznámil hned při mých prvních mysliveckých začátcích a postupně jsme spolu při funkcích ve výboru našeho mysliveckého spolku trávili několik desetiletí a dovoluji si tvrdit, že jsme se stali přáteli. Dlouhá léta jsme spolu vedli náš spolek. Já jako předseda a František jako myslivecký hospodář. Ne vždy se naše názory jednoznačně shodovaly, ale vždy jsme se nakonec dohodli a pokračovali dál.

Hned v počátku jeho působení v našem mysliveckém spolku měl hlavně Franta spolu s panem Josefem Vičánkem z Kopce velkou zásluhu na tom, že jsme si dovolili zakoupit starší domek na Větráku a po mnoha úpravách si z něho vybudovali naši první mysliveckou chatu, která se stala našim zázemím pro pořádání našich schůzí i pro uložení potřebného krmiva pro naši zvěř. Při opravě této chaty nebylo v té době třeba žádných pozvánek a každou neděli jsme se scházeli skoro všichni. V té době zastával ještě funkci mysliveckého hospodáře pan Josef Baštinec a ten nás zde skoro pravidelně vítával štamprlkou slivovice pro začátek.

Nastalá 70. až 80. léta minulého století byla pro myslivost jedna z nejkrásnějších. V té době ještě neprobíhala tak velká úprava půdy, jako tomu pak už bylo v pozdějších letech. Byl dostatek veškeré zvěře, a to hlavně mluvím o zvěři drobné jako je zajíc a bažant. Hony se v Halenkovicích konaly v listopadu a prosinci skoro každou sobotu a zájem členů okolních spolků byl vždy dostatečný a nebylo žádnou výjimkou, když se nás sešlo až 70 střelců a 20–30 honců. Hlavní hon se pořádal skoro pravidelně v listopadu, a to kolem Kateřiny. Ještě žijí spoluobčané, kteří si vzpomenu na tuto dobu, kdy nás po ukončení honu čekávala dechovka nahoře Na Drahách a k výřadu na Plánavách nás doprovázela řízným pochodem. Po výřadu se přecházelo do vyzdobeného sálu pohostinství u Lhotských, kde probíhala myslivecká zábava, "Poslední

Pokračování na straně 42.

Pokračování ze strany 41.

leč". Výzdobu velmi vkusně doplnil svými humornými obrazy pan František Tomašík a ještě dnes jsou tyto jeho výtvary k vidění u několika našich spoluobčanů na stěnách garáží. Velmi oblíbené byly myslivecké soudy za prohřešky střelců i honců v průběhu samotného honu, a to vždy humornou formou. Že při této zábavě nikdy nechyběla bohatá tombola, není třeba připomínat.

Pak začal zájem o veškeré místní zábavy pomalu upadat i naše ukončení honů jsme směřovali k naší nové chatě Větrák. Zde nám hrávala pravidelně Cimbálová muzika Radvan, se kterou František po jednu dobu také hrával. Nebyl pro něho žádný problém tuto skupinu domluvit. Už v době studií na vysoké škole se Franta seznámil se vzácným člověkem, profesorem Hromasem a stali se velmi dobrými přáteli. Díky Františkovi jsem se s tímto boдрým a znamenitým člověkem měl možnost seznámit i já. Bohužel už není mezi námi a dění kolem myslivosti už sleduje odněkud seshora. Byl to člověk s velkým srdcem, otevřeným pro kohokoliv. Pro mě byla velká čest, když mi pan profesor sám nabídl tykání a stali jsme se přáteli.

Společně s Františkem jsem se zúčastnil několika odborných seminářů různých druhů zvěře, které pan profesor zaštiťoval svojí osobou. Zde jsem měl možnost tohoto vzácného člověka poznat ještě daleko lépe, a to nejen jeho. Na seminářích se vždy sešlo několik dalších odborníků, věnujících se myslivosti a získané poznatky mám v paměti dodnes. Zážitky by byly určitě na celou knihu, ale to není pro tento článek rozhodující.

Rád bych ještě jednou poukázal na fakt, že František měl po celý svůj dosavadní život vždy na paměti jak samotnou myslivost, tak, a to hlavně, péči o krajinu a její zachování. Za tuto bohatou činnost, kterou pro myslivost a zachování krajiny vykonal, mu bylo uděleno několik vyznamenání, včetně toho nejvyššího. V roce 2002 obdržel Čestný myslivecký řád Českomoravské myslivecké jednoty a v roce 2015 mu bylo uděleno Čestné členství v Českomoravské myslivecké jednotě.

Chtěl bych Ti, Františku, ještě dodatečně poděkovat za všechno, co jsi pro naši českou myslivost a pro náš Myslivecký spolek Podlesí Halenkovice vykonal. Dovol mně, abych Ti k Tvým osmdesátinám za všechny kamarády a sám sebe popřál hlavně hodně pevného zdraví. A protože vím, že stále něco připravuješ, tak k tomu ještě hodně dobrých nápadů.

František Gajdošík

TETIČKA Z KRŽLÍ A NEMOCNÁ KOZA

Bylo horké léto. Jaké bývá v období, kterému se říká žně. Vlárda a strana vyhlásily boj o zrna a Pepek mě zacvičoval v kanceláři JZD do „žňové“ služby u telefonu. Každé odpoledne v tomto období v neurčitou hodinu volal ze žňového dispečinku nějaký úředník Okresní zemědělské správy, kterému se hlásilo kolik ten den bylo sklizeno řepky, ovsa, žita, pšenice, ječmene a luskoobilních směšek.

Pepkova rada zněla: „Rozumným odhadem můžeš říct, co chceš, ale piš, co říkáš na kúsek papíru, ten úřad to bude chtít zopakovat. Já sem jednu z toho mohl měl veliký průser, že sem si nezapsal, co sem tam nacigánil, naštěstí u toho telefonu na okresu měl službu Dorotík – myslivec, co sem chodí na srnce s jednou mladou srnkou. A když se chtěl Pepek rozvykládat o „tj mladé srnce“, tak doběhla nějaká stařenka celá uříčená v tom vedru až z Kržlí a hned spustila:

„Pepku, moc ťa prosím, zavolaj telefonem dochtora Fronca, kozenka mně zdychá.“ „Tetičko, oddechněte si a já vám poradím, co a jak.“ Na odlehlé části Halenkovic zvané Kržle nikdo telefon do domu v té době neměl.

Pepek, který se stále usmíval (měl přezdívku Směja), se důležitě „zaškňůřil“ a začal takto ke stařence mluvit: „Tetičko, víte to je tak. Koza, když si umíní, že zdechne, tak jí žádný veterinář nepomůže a nikdo jí to nerozmluví. Já vám dochtora zavo-

lám, on sa na kozu podívá, picne jí nějakú inekcu a aj s cestú vás to bude stát stovku, to je štvrt' důchodu. Koza, jak sem vám to pravil, podle toho, jak sa sama rozhodne, tak sa aj stane.“

Tak Pepek s vážnou tváří dokončil svůj proslov. Stařenka s hrůzou v očích řekla:

„Tož, dyž je to tak, tož nevolaj, pámbu zaplat' za radu, nechám to tak. Mějte sa tu a s Pánem Bohem.“

Po této scéně jsem nevěděl, zdali Pepek, co říkal, bylo míněno vážně nebo si dělal srandu ze stařenky, tak jak bylo jeho zvykem. On se ale tvářil vážně a já zůstal na pochybách až do konce září. To jsme spolu šli na srnce a cesta nás zavedla až na Kržle k chaloupce oné stařenky, a co vidím, stařenka odvažuje kozu z dlouhého řetízku a kolem je vypasen, tak deseti metrový kruh. To je takový způsob individuální pastvy uvázané kozy nebo ovce.

Stařenka, když „nás dva“ zase spolu uviděla, tak zavolala: „Chlapci, kde sa tu berete, pod'ťe dalej.“ Tak jsme vešli do chalupy, v kuchyně jsme museli zasednout za stůl a vypít jeden kalíšek dobré slivovice „do každé nohy, aby sme nechválali“ a okošťovat vdolek s letošními „trnkama“. Stařenka nám k pití nabízela vodu z vlastní studny vyzdéné kamenem. Pepek ale odmítl, prý má železně zdraví, a že by mu po vodě mohlo zrezivět... Já jsem si neodpustil ze zvědavosti se zeptat:

„To máte tu kozu, co byla v létě tak nemocná?“ „Pravdaže,“ odpověděla stařenka. „Dojďa dom, sem jí uvařila nápoj s otrubama a do rána sa zbrchala, potvora jedna, enom mě tak postrašila...“ Pepek lakonicky dodal: „Tož aspoň to na vlastní oči vidíš, že koza zdechne enem, dyž to sama chce.“

František Libosvár

Chata Větrák je pod novou střechou

Díky možnosti čerpat investiční dotaci pro spolky a organizace z rozpočtu obce, byly provedeny na nové budově Mysliveckého spolku Halenkovice Větrák tyto rekonstrukční práce.

Došlo k přelatování stávající střechy, instalaci difuzní folie a položení nové plechové krytiny včetně výměny okapů a svodů. Tyto práce vyprojektovala a provedla firma HEGA Zlín.

V průběhu plánovaných dalších prací bude provedena úplná celková výměna podlahy a zábradlí terasy, kterou provede firma DUPECO pana Zdeňka Ančince.

Dále dojde k výměně plastových oken a exteriérových žaluzií, kterou provede firma OKNOSTYL Zlín.

Rekonstrukce tohoto objektu zajistí funkčnost budovy pro využití zázemí jak pro myslivecký spolek, tak i pro kulturní život v obci Halenkovice.

Za tuto příležitost revitalizace budovy vyjadřuje MS Podlesí Halenkovice poděkování celému vedení obce.

S pozdravem Lovu Zdar

*Radek Jadrníček
předseda MS*

FOTO: Radek Jadrníček

PODZIM V MYSLIVOSTI

Příchod chladného období a příprava lesa na zimu znamená spoustu starostí především pro myslivce. Příkrmování zvěře, zakládání sena, shánění a uskladňování obilnin pro zvířata jsou každodenní pravidelné činnosti myslivců. Mnoho z lidí, kteří myslivosti nerozumí a nemají „páru“ o tom, co všechno tyto aktivity obnášejí, si myslí, že myslivci pouze loví zvěř. Jenže myslivost opravdu není jen o lovu.

Myslivost není jen o lovu, znamená hlavně péči o les a zvěř

V říjnu myslivci opravují myslivecká zařízení, pořizují si teplé myslivecké oblečení i lovecké potřeby. Připravují si zásoby pro zvěř. Spárkatá zvěř se pravidelně příkrmuje jadrnými krmivy, aby měla dostatečné tukové zásoby na zimu. Na konci října se do oborů naváží seno a zakládá do krmelců. Sena se nemusí dávat moc, aby se zbytečně neznehodnotilo. Doplnuje se sůl v solnicích, dokrmuje se intenzivněji drobná zvěř. Bažantům se dává krmě do zásypů, ale i do míst, kde mají být udrženi.

Podzimní období je plné intenzivní přípravy na zimu

V listopadu se péče o zvěř zintenzivňuje. Spárkaté zvěři dáváme oves i ječmen, nepohrdnou ani granulemi s vyváženým poměrem živin, vitaminů a minerálů. Podle množství sněhu se do krmelců přidává seno a v solnicích kontroluje stav lizu. Bažanti dostávají plevy s jadrným krmivem, zaječí krmelce se plní senem a řepou.

Starost o zvěř je kompenzována péčí o vlastní myslivecké potřeby

Jak je vidno, starostí o zvířátka mají myslivci na podzim a potažmo i v zimě dost a dost, je třeba se však postarat i o sebe. Lovecké potřeby, lovecké oděvy, lovecké kalhoty, myslivecké čepice, myslivecké klobouky, zbraně a stře-

livo, lovecké zbraně, kulovnice, brokovnice – to vše je důležitou součástí myslivecké výbavy. Kvalitní produkty za příznivé ceny si mohou myslivci pořídit ve specializovaných prodejnách.

Pranostiky na listopad

Když ještě v listopadu hřímá, úrodný rok nato bývá.

Stromy-li v listopadu kvetou, sahá zima až k létu.

Když dlouho listů nepadá, tuhá zima se přikrádá.

Studený listopad – zelený leden.

Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.

V listopadu příliš mnoho sněhu a vody, známka to příští neúrody.

Uchyluje se zvěř k přezimování do nižších poloh, předvídá to těžkou zimu.

Když krtek v listopadu ryje, budou na Vánoce létat komáři.

*Za MS PODLESÍ Halenkovice
Martin Jančík*

ZAHŘÁDKÁŘI

Srpen a září v halenkovické pálenici

ním jarním mrazíkům, které udeřily v době květu stromů, velká část meruněk pomrzla. Následovalo dlouhodobě chladné deštivé počasí, které nedovolilo kvalitně dozrát ostatnímu letnímu ovoci vhodnému pro letní kvasy jako jsou třešně, višně, mirabelky. To se projevilo na výsledku konečného pálení. V srpnu se do naší pálenice přihlásilo 16 zájemců a bylo vypáleno 162 l AA. Naopak vyšší teploty v měsíci srpnu dovolily dozrát prvním trnkám, a proto mohla sezona jak v pálenici, tak v povidlárně pokračovat bez přerušení. V září bylo 34 zákazníků vypáleno 516 l AA. V současné době jede pálenice na maximální výkon. Objednávky pálení jsou prozatím až do vánočních svátků a je stále možné se k pálení přihlásit.

Dalibor Stuchlík, vedoucí pálenice

RADY PRO PĚSTITELE NA ZÁKLADĚ ZKUŠENOSTÍ PŘI PÁLENÍ Z PŘEDCHOZÍCH LET

Vzhledem k vyšším teplotním průměrům dochází k urychlování kvasných procesů. U kvasů může dojít k tzv. druhému kvašení neboli zoctovatění. Kvas by se měl v první fázi při naplnění bečky rozmělnit, aby nezůstala silná vrstva ovoce na povrchu, pod kterou by vznikla vzduchová bublina. Poté necháme kvasnému procesu jeho čas. Při kvašení cukrů v ovoci se vyvíjí CO₂, který kvas v bečce konzervuje. Při častém nahlížení nebo míchání pak uniká. Octovatění vznikne přísunem kyslíku ze vzduchu a tím k jeho znehodnocení.

Doporučujeme: nenechávejte vaše ovoce (včetně švestek) dlouho kvasit, ale zároveň zbytečně do beček nenahližejte, aby nedošlo k přerušení kvasného procesu. Pokud se kvas nachází v teplém prostředí, může být vykvašen během 14 dní až 3 týdnů. Nabízíme případné měření zbytkového cukru v kvasu, rádi vám poradíme.

Kontakt: Dalibor Stuchlík
773 482 040
vedoucí pálenice
ČZS Halenkovice
FOTO: Dalibor Stuchlík

*Letní kvas
v halenkovických barvách*

Ukončena byla sezona v povidlárně a v říjnu z důvodu pandemických opatření, která mají zamezit šíření nemoci COVID 19 i v moštárně. V říjnu jsme řešili v moštárně poruchu hydraulického lisu výměnou celého pístu.

POVIDLÁRNA

Švestky jsou přímo léčivé plody. Jsou bohatou zásobárnou vitamínů, minerálních látek, vody a vlákniny. Významnou složkou švestek jsou i antioxidanty, které bojují proti volným radikálům. Švestky jsou nejen báječným podzimním ovocem, ale také lahodným přírodním prostředkem proti zácpě, jejich konzumaci prospívá srdci a jsou výborným detoxikačním prostředkem. Konzumují se nejen čerstvě utržené ze stromu, ale i sušené, zavařené, používají se pro výrobu povidel, kompotů, alkoholických nápojů a dokonce i v kosmetice.

Švestková povidla mají historii stejně dlouhou, jako je historie pěstování švestek na našem území. Některé prameny uvádí, že povidla byla známa v našich zemích již v době panování Karla IV. Věrohodné jsou však záznamy o výrobě a konzumaci povidel až z 15. století. Povidla pochází z balkánských zemí, s největší pravděpodobností z území dnešního Srbska. Domácí povidla patří do domácnosti, stejně jako dobrá slivovice nebo dobré uzené. Vaří se v domácnostech buď tradičním způsobem, nebo také pečením v troubě. Od džemů a marmelád se ale povidla liší v tom, že se do nich nepřidává cukr ani jiné ztužovačky. Tmavomodré plody v sobě mají i kyselost, která výsledný produkt konzervuje. Dlouhým vařením se z ovoce tak dlouho odpařuje voda, až se dosáhne kýžené hustoty. Nicméně nemáme jen trnková povidla, ale i vzácnější hrušková a dokonce jsou výborné i povidla z jablek.

V povidlárně ČZS ZO Halenkovice letos v průběhu měsíce září – října si vařilo povidla 16 zákazníků a uvařilo se cca 800 kg trnkových povidel a 150 kg hruškových povidel. Na jednu várku povidel je potřeba minimálně 70 kg a maximálně 150 kg ovoce. Pro výrobu 1 kg hotových povidel je potřeba 2-2,5 kg ovoce. Jelikož si od loňského roku povidla vaří každý sám, tak je v naší povidlárně k vaření patřičně zaškolen a poté je mu povidlárna předána pro vaření povidel. Spoustu lidí toto bohužel odradilo, ale je potřeba říct, že jde jen o to pod kotlem dobře topit a nebát se toho. Časová náročnost je od 8 do 12 hodin podle množství ovoce.

A na co povidla použít? Povidla využíváme jako sladkou pomazánku na pečivo a jako náplň do buchty, koláčů, šátečků, kynutých knedlíků a v neposlední řadě jako hlavní surovinu pro výrobu frgálů. Povidla lze ochucovat obilné kaše, müsli, rýži a těstoviny.

Lukáš Kuchař
ČZS ZO Halenkovice

PAPEŽSKÁ SLIVOVICE

Vzpomínka na návštěvu Jana Pavla II. v dubnu 1990 na Velehradě.

V minulém roce jsme si připomněli 30 let od sametové revoluce v listopadu 1989. Nám postarším, to připadá neuvěřitelné, vidíme tu dobu před očima, jako by to bylo včera. Ale nejen vlastní týdny a měsíce, co po listopadu následovaly, ale i mnoho událostí, které následovaly. Jednou z nejvýznamnějších byla dubnová návštěva papeže Jana Pavla II. Obrovskou ctí pro všechny Moravany bylo oznámení, že kromě Prahy a Bratislavy navštíví papež i moravský Velehrad. Splní se tak přání poutníků, kteří již v roce 1985 požadovali jeho návštěvu a svým pískotem vypudili ze slavnostního shromáždění delegaci „strany a vlády“.

Také já, jako množství dalších jsem nechtěl promarnit setkání s papežem, událost, o které se bude vyprávět ještě po desítkách let. Určitě ještě mnoho papežů navštíví v budoucnosti tuto zem, ale jen jeden, navíc slovanský papež, tu bude poprvé.

Dlouho dopředu jsme byli obklopeni ze všech stran zprávami, co účastníky čeká – milion poutníků, cesty ucpané lidmi i auty, stovky lidí žízničných, ušlapaných, okradených. Proto jsem se, jako každý, kdo se rozhodl prožít tuto mimořádnou událost přímo na místě, pečlivě připravil. Teplé oblečení – byl duben – pohodlné boty, deštník, svačina a skleněná prsa – pleskačka slivovice na zahřátí zevnitř. Slivovice jako poslední záchrana, termín „pitný režim“ a PET lahve s vodou v každé tašce a batohu tehdy ještě nebyly vynalezeny.

V té době nebyly s organizací takové „mega události“ žádné zkušenosti. Očekávalo se víc než milion poutníků z celé střední Evropy. Podle toho byly dělány opravdu obrovské přípravy. Od změn jízdních řádů vlaků, přes upravení parkovišť, vytyčení prostoru pro návštěvníky až po řady stanů se znakem červeného kříže v prostoru kolem baziliky. Nechyběly ani provizorní WC. K přípravám se připojili i místní a z blízkého okolí, zejména ti, co v sobě pocítili jen trochu podnikatelského ducha.

Naneštěstí, nebo naštěstí, celý týden před návštěvou bylo vlhko a deštivé počasí. To, spolu s předpověďmi o hrůzách, které návštěvníky čekají v takovém davu, odradilo množství lidí. Dali přednost sledování televize, která tentokrát přenášela celý průběh od přistání letadla s papežem v Praze až po odlet z Bratislavy. A tak na místě byli jen „skalní“, kteří se očekávaných problémů a počasí nelekli. Věděli, že jakkoli kvalitní televizní ani jiný přenos nebo záznam nenahradí osobní přítomnost.

A tak, když jsem spolu s ostatními poutníky vystoupil ve Starém Městě z vlaku, čekala nás po obou stranách cesty nekonečná řada stánků lemující cestu až na Velehrad. Suvenýry, oblečení, hračky, tašky, všechno s papežskou podobiznou. Na občerstvení víno, guláš, párky, klobásy, to všechno pro očekávaný milion návštěvníků. Stánky byly všeho plné. Chybělo jen jedno: návštěvníci. Ti kráčeli a stánků si nevšíмали. Jednak očekávali jiná potěšení, než nabízely stánky, a upřímně řečeno, pod dojmem poplašných zpráv se vybavili vlastní svačinou.

O vlastním průběhu bylo snad již všechno napsáno. Svěží, čerstvé počasí a přívětivá atmosféra mezi poutníky vytvořily prostředí, kdy čas od nočního příchodu před baziliku až po poslední rozloučení s papežem připadal jako chvilka. Na hlad, žízeň nebo jinou potřebu nebylo po celou dobu ani

pomyšlení. Pěší cesta zpět z Velehradu na nádraží do Starého Města vedla opět mezi nekonečnými řadami stánků. Času bylo dost, žízeň se také probudila, a tak přišlo na řadu i testování kvality nabízeného občerstvení a vína. Občerstvení bylo připraveno opravdu pro milion poutníků a tak, ať jsme se snažili, jak chtěli, nahradit jsme ty chybějící nemohli.

Doma již čekala celá rodina, hlavně babičky a děda. Strávili celý den u televize sledováním celé návštěvy, tedy nejen na Velehradě ale i v Praze a Bratislavě. Dobře věděli, že autentický zážitek přímého účastníka nejde žádnou televizí nahradit. A tak jsem vyprávěl a vybaloval tašku a překvapivě jsem v ní našel netknutou pleskačku plnou slivovice.

„Ta byla s tebou?“ byl jejich první dotaz. Po ujištění, že jsem ji měl u sebe po celou dobu slavné mše a dění kolem, se do té doby bezvýznamná pleskačka a její obsah změnil na vážené věci. Každý z přítomné nejstarší generace se pomalu a uctivě napil vzácné tekutiny. Slivovice, která byla přítomna na mši a setkání s papežem Janem Pavlem II., a který ji požehnal.

Od té doby máme mezi „domácími poklady“ i skleněnou pleskačku „papežské“ slivovice. Zjistili jsme však, že tato lahvička není kouzelná nádoba, ve které obsah neubývá a sám se doplňuje. Protože podle mínění starší generace její obsah určitě pomáhá při každé nevolnosti, tak hrozilo, že jí bude brzy konec.

Když byla tak půlka upita, přišlo všem líto, že jí není víc. Vzpomněl jsem si ale na své chemické mládí a ředění roztoků. Dolil jsem pleskačku domácí slivovicí. Obsah oné „papežské“ se snížil na polovinu a jak se spotřebovávala, tak se doplňovala znova. Po dalším doplnění byl obsah čtvrtinový, po dalším osminový a tak dále, to už nepočítáme. Tak to pokračuje stále, už třicet let. Nikdo neví, kolikrát byla již dolévána, ale protože jsme ji nikdy nevyčerpali až do dna, stále věříme, že každý lok slivovice obsahuje aspoň pár molekul té, která byla na setkání s Janem Pavlem II. před třiceti lety na Velehradě.

Tak ji máme a užíváme celé ty roky a desetiletí. Štítek s obrazkem Jana Pavla II. na ní již sice bledne, vzrušenou atmosféru té doby už mnozí zapomenu. My však máme, kromě vzpomínek i trvalou a příjemnou památku na tehdejší slavné dny – papežskou slivovicí.

Možná se vám jeví tento příběh bezvýznamný. Ale co-pak nedělají život příjemným právě takové bezvýznamné a úsměvné příhody?

- as -

BIATLON

Letní sezóna 2020

I o prázdninách probíhaly závody v letním biatlonu. Víkendové klání, které proběhlo 15. a 16. srpna v Rožnově pod Radhoštěm bylo zároveň i přeborem zlínského kraje. Náš klub vybojoval šest titulů krajského přeborníka. V jednotlivých kategoriích to byl Libor Železník, Samanta Petrášová, Lucka Mikešová, Míša Hrabcová, Štěpán Palla a Míša Mikešová.

II. kolo Českého poháru se uskutečnilo 21. a 22. srpna v Jilemnici. Poprvé v této sezóně se pohromadě sešli všichni letní biatlonisté, kde na startu byli jak žáci, tak i dorostenci a dospělí. V sobotu byly na programu sprinty se štafetovou střelbou, neděle byla vyhrazena klasickým sprintům. Ve sprintu se štafetovou střelbou jsme si odvezli tři bronzové medaile, a to zásluhou Lucky Mikešové, Moniky Železníkové a Štěpána Pally. V nedělním sprintu bronzovou medaili získala Lucka Mikešová a Monika Železníková. Zlatou medaili vybojoval Štěpán Palla.

Vyvrcholení letní biatlonové sezóny žáků proběhlo v Kosmonosech u Mladé Boleslavi, a to Mistrovství České republiky. Více než 280 startujících mělo v sobotu na programu vytrvalostní závod a v neděli sprinty. Z vytrvalostního závodu si stříbrnou

medaili odvezla Šárka Juřenová a bronzovou medaili Lucka Mikešová. V nedělním sprintu si bronzovou medaili vybojoval Jirka Flašar a Lucka Mikešová. V celkovém hodnocení klubů jsme obsadili devátou příčku ze čtyřiceti pěti klubů.

František Palla, trenér

Mistrovství Kosmonosy

*Jilemnice
Monika Železníková*

*Jilemnice
Štěpán Palla*

*Mistrovství
Jirka Flašar*

*Mistrovství
Šárka Juřenová a Lucie Mikešová*

NA KOLE Z HALENKOVIC NA PRADĚD

Amatérská cyklistka Kamila Chrenčíková z Halenkovice se rozhodla plnit své sny a na jaře se na svém kole vydala dobýt Praděd - nejvyšší horu Jeseníků.

Proč jsi se vydala zrovna na Praděd?

Chtěla jsem si splnit sen a vrátit se tam. Znovu si zavzpomínat na dětství a na vzpomínky z lyžování i výšlapů.

Jak daleká to byla cesta? 292,24 km.

Jak dlouho vám trvala cesta?

Vyjeli jsme o půl šesté ráno a na vrchol Pradědu jsme dojeli ve 14:20. Domů jsme dojeli v 22:09 téhož dne.

Jaký byl terén?

Padesát procent bylo lesem, ta druhá půlka byla po cyklostezce.

Co se ti nejvíc na výletě líbilo?

Původně jsem si myslela, že to ani nezvládnu. 300 km je za jeden den hodně, ale já to zvládla a jsem za to na sebe pyšná.

Praděd je proslulý krásnou přírodou. Můžeš to potvrdit?

Ano. Byl nádherný. V době, kdy jsem tam byla, byl vrcholek ještě zasněžený. Počasí mi přálo a byl krásný výhled na okolí.

Pokračování na straně 47.

VZPOMÍNKA NA PANÍ JANU OČADLÍKOVOU

Velmi nás zarmoutila zpráva, že ve věku nedožitých 73 let nás po těžké nemoci opustila naše členka, přítelkyně, paní Jana Očadlíková.

Zemřela tiše v neděli 9. srpna 2020 ve svém domě. Pro náš spolek je to nenahraditelná ztráta. Jana se vždy obětavě zúčastňovala všech akcí pořádaných spolkem. Její velkou zálibou bylo pečení medového pečiva a perníků. Své zkušenosti v tomto oboru získávala na odborných seminářích a dále je s obětavostí jí vlastní předávala dalším. Nezapomínala ani na děti včelařského kroužku, které ráda tomuto umění učila. Vždy se ochotně zúčastňovala akcí pořádaných spolkem a nezištně pomáhala s přípravou a organizací těchto akcí, na které pekla medové dobroty. Po celou dobu manželství byla vždy velkou oporou svému manželovi, v životě i v péči o jejich včelstva. Ráda čerpala vědomosti ze starých včelařských knih, ale studovala i nové poznatky ve včelařství, které pak praktikovali ve svém chovu včel. Ruku k dílu přiložila i při společném budování krásného včelína, který si s manželem postavili. Z její iniciativy jsme ke sto desátému výročí založení Včelařského spolku odhalili v Halenkovících pamětní desku prvnímu předsedovi a zakladateli spolku panu Josefu Mansfeldovi – halenkovickému rodákovi. Paní Jana nám bude moc chybět, za vše, co pro spolek vykonala jí ze srdce děkujeme.

Věnujte, prosím, přítelkyni Janě Očadlíkové tichou vzpomínku.

Za ZO ČSV Napajedla

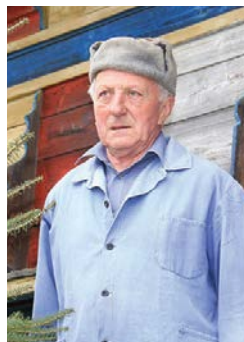
Ladislav Žaludek

Přítel Václav Kašpárek a přítel Zdeněk Trvaj oslavili životní jubileum

Na konci měsíce září tohoto roku oslavili své významné životní jubileum pan Václav Kašpárek a pan Zdeněk Trvaj.

Přítel Václav Kašpárek se dlouhá léta vzorně stará o jím chovaná včelstva. Počátky jeho včelaření sahají až do sedmdesátých let minulého století. Pracoval ve výboru Včelařského spolku, kde po tři volební období zastával funkci předsedy kontrolní komise. Za svoji včelařskou práci byl několikrát oceněn. Na klopě svého saka je oprávněn nosit odznak „Vzorného včeláře“ a také „Vzorného včelařského pracovníka“, které obdržel od Republikového výboru Českého svazu včelařů. K jeho osmdesátinám příteli Václavu Kašpárkovi přejeme hodně zdraví, pohody a spokojeného života a ať mu včelky přináší i nadále jen samou radost a potěšení.

Přítel Zdeněk Trvaj začal včelařit již v šedesátých letech dvacátého století. Ve své péči má v současné době pět včelstev. Za svoji vzornou práci v oboru včelařství obdržel ocenění „Vzorný včelař“ od OOČSV Zlín. K osmdesátému výročí příteli Zdeňku Trvajovi přejeme hodně zdraví, osobní spokojenosti a pohody. Péče o včelstva ať mu přináší jen samou radost a uspokojení.

Za všechny členy přeje
Výbor ČSV ZO Napajedla

Pokračování ze strany 46.

Jela bys zase?

Pro mě to byla cenná cyklistická zkušenost. Ted' už bych udělala pár věcí jinak, ale určitě bych jela znovu.

Komu bys tenhle výlet doporučila?

Hlavně zkušeným cyklistům.

A co ti méně zkušený?

Trénovat, ale na prvním místě je dobré kolo a taky udržované kolo. První ať zvládnou Bunč (pozn. red. u nás ve Chříbech) – je to malý trénink před výšlapem na Praděd. Bunč je dobrý na trénink výšlapů, což je asi nejdůležitější část tréninku na Praděd.

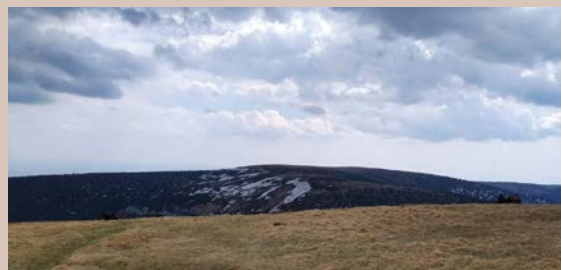
A kdyby se i tak našli odvážlivci, kteří by chtěli Praděd zkusit ještě před tréninkem na Bunči?

Určitě nedoporučuji, ale kdyby na tom trvali, tak určitě aby nejeli sami a nejeli celou vzdálenost. Dá se jet vlakem do Olomouce a odtamtud to je na Praděd necelých 73 km.

Nějaký tip pro rekreační cyklisty nebo i pro cyklisty hledající nové zážitky?

Tady rozhoduje spousta různých faktorů jako je věk, typ kola, kvalita kola, fyzická zdatnost cyklisty, zkušenosti a záliba daného cyklisty. Ale tip na výlet mám. Kyjovské vinohrady. Úžasný výhled. Obzvláště nezapomenutelný zážitek to je během Slavností vína.

Hana Chrenčíková

FOTBAL

VOLEBNÍ VALNÁ
HROMADA
TJ HALENKOVICE

Začátkem listopadu 2020 končí mandát současnému výboru TJ Halenkovice z.s. Z tohoto důvodu byla naplánována řádná volební valná hromada, na které měl být zvolen nový výkonný výbor.

Plánovanou „Volební valnou hromadu“ nelze díky mimořádným vládním opatřením (COVID-19) v nejbližším termínu uskutečnit. Její konání se tak přesouvá na termín nejpozději 3 měsíce po skončení mimořádných vládních opatření.

O termínu konání valné hromady bude členská základna TJ Halenkovice včas informována.

Funkční období stávajících členů výkonného výboru se tak automaticky prodlužuje do termínu konání „Volební valné hromady“ (viz výše), na které bude řádně zvolen nový výbor TJ.

Toto rozhodnutí se opírá o právní rozbor, zveřejněný na internetových stránkách OFS Zlín a o dokument Legislativně právního odboru České unie sportu. Dokument v plném znění máte k dispozici na www.tjhalenkovice.cz.

Vedení TJ Halenkovice

Ukončení podzimní části
sezóny 2020/2021

PŘERUŠENÍ SOUTĚŽNÍHO ROČNÍKU 2020/2021

1. Soutěžní ročník 2020/2021 se ohledně mistrovských a pohárových soutěží, vyjma soutěží v příslušnosti Ligové fotbalové asociace, jako řídícího orgánu soutěže, přerušuje do dne 31. 12. 2020 do 23:59 hod.

2. Po dobu přerušení nejsou řídící orgány soutěží oprávněny schválit konání mistrovských a pohárových utkání.

DOVĚTEK TJ HALENKOVICE:

V letošním roce se ze známých důvodů již nepodaří uskutečnit žádný fotbalový zápas. Jak to bude s nedohranými zápasy podzimu prozatím není jasné.

Děkujeme hráčům všech týmů TJ Halenkovice za skvělou reprezentaci našeho klubu v tomto těžkém fotbalovém roce. Díky patří i divákům za jejich podporu. Budeme se těšit na další setkání na hřišti.

RJ

TJ HALENKOVICE 2020-2021

Soutěž mužů – tabulka po podzimní části

Tým	Z	V	VP	P	PP	Skóre	B
1. Napajedla	9	8	1	1	0	29:10	23
2. Halenkovice	9	8	2	1	0	37:13	22
3. SK Zlín	9	7	0	2	0	27:11	21
4. Žlutava	9	7	3	2	1	28:16	19
5. Vizovice	9	6	3	3	1	26:23	16
6. Fryšták B	9	4	1	5	4	13:9	15
7. Lípa	9	5	2	4	1	14:17	14
8. Kašava	9	4	1	5	2	22:26	13
9. Tečovice	9	4	1	5	1	19:19	12
10. Louky B	9	4	2	5	1	10:14	11
11. Spytihněv	9	3	0	6	1	18:17	10
12. Pohořelice	9	3	0	6	1	18:17	10
13. Lukov	9	1	0	8	1	6:45	4

SOUTĚŽ MUŽŮ • III. TŘÍDA • SKUPINA A

Přehled výsledků podzimní části

2. ne 16.8.	TJ Fatra Slavia Napajedla	TJ Halenkovice	3:1	(3:1)
3. ne 23.8.	TJ Halenkovice	TJ Sokol Pohořelice	3:1	(0:1)
4. ne 30.8.	TJ Sokol Lípa	TJ Halenkovice	1:4	(1:1)
5. ne 6.9.	TJ Halenkovice	TJ Kašava	3:1	(1:0)
6. ne 13.9.	SK Zlín Louky	TJ Halenkovice	1:7	(0:4)
7. ne 20.9.	TJ Halenkovice	Sportovní Klub Lukov	9:0	(3:0)
8. ne 27.9.	Slovácká Sparta Spytihněv	TJ Halenkovice	1:2 pk	(1:1)
9. ne 4.10.	TJ Halenkovice	FC Žlutava	4:3 pk	(1:2)
10. so 10.10.	TJ Sokol Březová	TJ Halenkovice	2:6	(0:1)
11. ne 18.10.	TJ Halenkovice	FC Fryšták	14:30	
12. ne 25.10.	SK Vizovice	TJ Halenkovice	14:30	
13. ne 1.11.	TJ Halenkovice	TJ Sokol Tečovice	13:30	
1. ne 8.11.	TJ Halenkovice	SK Zlín 1931	13:30	

Tým mladších žáků – přehled výsledků podzimní části

kolo	datum	domácí	hosté	výsledek	poločas
3.	ne 6.9.	TJ Halenkovice	FK Mladcová	1:5	(0:3)
4.	po 7.9.	FC Viktoria Otrokovice	TJ Halenkovice	10:1	(4:1)
2.	st 16.9.	FK Štípa	TJ Halenkovice	8:0	(3:0)
5.	ne 20.9.	TJ Halenkovice	FC Fastav Zlín	4:3	(2:2)
6.	čt 24.9.	TJ Sokol Tečovice	TJ Halenkovice	5:3	(0:2)
7.	ne 4.10.	TJ Halenkovice	SK Bařov	2:3	(1:1)
8.	pá 9.10.	Sportovní Klub Lukov	TJ Halenkovice	4:0	(2:0)
9.	ne 18.10.	TJ Halenkovice	SK Tlumačov	12:00	
1.	čt 22.10.	FC Kostelec u Zlína	TJ Halenkovice	17:00	

Memoriál Honzy Kubelky v Provodově s halenkovickou účastí

Už po dvanácté se v Provodově konal turnaj mladších a starších přípravků, kterého se pravidelně účastní i naše dětské týmy.

Termín letošního ročníku byl organizátory z provodovského fotbalového klubu stanoven na sobotu 5. září 2020, tedy týden po konání halenkovického turnaje přípravků. Letošní ročník doznal oproti minulým rokům změn, které se týkaly zejména vyššího počtu zúčastněných týmů. V turnaji se představilo celkem šest fotbalových klubů, vždy s mladší a starší přípravkou. Své zápasy tak sehrálo dvanáct mužstev.

Jak už jsme předeslali, přípravky TJ Halenkovice jsou pravidelnými účastníky. Naše mužstva pak doplnily týmy FC Malenovice, SK Březnice, FC Fastav Zlín, SK Jaroslavice a domácí FC Rak Provodov.

Halenkovické týmy, ve kterých výborně hrála i jedna slečna, vedli Olda Prokop, Josef Štulíř a Jirka Sudolský. Oproti ostatním týmům jsme neměli mnoho hráčů na střídání, fotbalisti a fotbalistka Halenkovice si tak na hřišti užili až až. Když k tomu připočteme, že mladší přípravky hrály na hracích plochách, které byly velikostně určené starším dětem, zážitek byl o to intenzivnější. Přes všechny tyto drobné komplikace se naši reprezentanti a reprezentantka za svůj

výkon nemusí stydět. Mladší přípravek obsadila 4. místo. Zklamání nemusí být ani hráči starší přípravek, kteří obsadili 6. místo. Proti týmům, které střídaly celé pětky, neměli moc šancí, ale bojovali statečně, jsme na ně pyšní.

Děkujeme organizátorům za příjemnou poprázdňovou akci, dětem za perfektní fotbalové výkony a trenérům a rodičům za doprovod.

RJ

Fotky: Markéta a Jirka Sudolští

TJ HALENKOVICE TV

Pro pravidelné návštěvníky sociálních sítí a internetových stránek a tjhalenkovice.cz není žádným překvapením, že se snažíme přiblížit mediální zázemí klubu moderní době.

Reporty ze zápasů i dění kolem hřiště v Halenkovicih přinášíme co to jen jde. Nové fotogalerie se staly také nedílnou součástí našich článků. Chybělo nám tedy už jen video! To vše se změnilo v polovině září, kdy byl na YouTube zřízen nový video kanál TJ Halenkovice TV. K nahlédnutí zde máte pozvánky k zápasům, sestřihy fragmentů utkání a rozhovory s fotbalisty, kteří oblékají halenkovický dres. Budete-li mít chuť, mrkněte se.... www.tjhalenkovice.cz

Dušan Chlud

Letní turnaj přípravek 2020

Poslední prázdninový víkend tradičně patří halenkovické hřiště malým fotbalovým talentům. Ani 29. srpna 2020 tomu nebylo jinak.

Turnaj přípravek, který organizuje TJ Halenkovice, si nenechala ujít více než stovka malých fotbalistek a fotbalistů s početným doprovodem.

Z původně 16 přihlášených týmů se k sehrání soutěžních zápasů dostavilo třináct mužstev – 7 starších a 6 mladších přípravek. Do Halenkovice docestovaly tyto týmy.

Starší přípravky – FC Fastav Zlín, Baťov, Tlumačov, Provodov, Napajedla, Jaroslavice, Halenkovice.

Mladší přípravky – FC Fastav Zlín, Baťov, Tlumačov, Provodov, Jaroslavice, Halenkovice.

Příprava turnaje se za dobu konání díky zkušenostem přípravného týmu stala snadnější, i tak ale obnáší spoustu práce. Vedoucím turnaje byl, stejně jako v minulých letech, pan Richard Vašíček.

Díky podpoře partnerů byly zakoupeny trofeje, medaile a další odměny pro účastníky tak, aby ani jedna fotbalistka, ani jeden fotbalista neodešel ze hřiště s prázdnou.

Část vybavení areálu poskytl SRPŠ Halenkovice a Obec Halenkovice, k dispozici byly prostory tělocvičny ZŠ Halenkovice, díky kterým bylo dostatek místa pro dočasné ubytování družstev.

S přípravou čtyř hřišť pomohli už v pátek před turnajem hráči z A týmu TJ a pánové ze staré gardy. V sobotu ráno se připravovaly stany, šatny a posezení pro diváky.

Samotný turnaj začal přesně podle harmonogramu. Nečekalo se na žádné z mužstev, naopak, některé nedočkavé týmy přicestovaly s předstihem. Po rozlosování následovala instruktáž, ve které byla vedoucím mužstev oznámena změna hracího systému. K té bylo přistoupeno z důvodu snížení počtu účastníků. Hrál se systémem každý s každým. Hráči a diváci se tak mohli těšit na 36 utkání.

Počasí bylo takřka ideální. Dopoledne bylo pod mrakem, ani vedro, ani chladno, odpoledne se ukázalo slunce. Zápas šly po sobě jako po drátkách. Zde je třeba zmínit a poděkovat zejména rozhodčím a zapisovatelům, kteří strávili v podstatě celý turnaj na nohách. Byli jimi hráči halenkovického „áčka“ Tomáš Janošek, Martin Vykoukal, Dominik Polášek, Jaromír Blažek a Filip Liška. Se zápisy výsledků pomáhala Terezie Březíková, Markéta Skoupilová a František Palla ml. Zapomenout nemůžeme ani na Zuzku Dedřovou, která měla na starost zdravotní dozor. Naštěstí nemusela zasahovat u žádného vážného zranění.

Program zápasů mladších přípravek byl ukončen kolem jedné hodiny odpoledne. Po deseti minutách proběhlo vyhlášení vítězů a předání trofejí. Nejdříve byly oceněny slečny fotbalistky, nejlepší brankář a střelec. Pak byly předány tašky s dárky, trofeje, medaile a dětské šampusy.

Pořadí turnaje v kategorii mladší přípravky:

1. FC Fastav Zlín	4. SK Baťov 1930
2. SK Tlumačov	5. FC Provodov
3. SK Jaroslavice	6. TJ Halenkovice

O necelou hodinu později bylo možné ocenit starší přípravky. I zde byly předány individuální ceny a po nich oceněn jeden tým za druhým, až k vítězi.

Pořadí turnaje v kategorii starší přípravky:

1. SK Jaroslavice	5. FC FS Napajedla
2. SK Baťov 1930	6. FC Fastav Zlín
3. SK Tlumačov	7. TJ Halenkovice
4. FC Provodov	

Jmenovitě zmínit musíme osmiletého hráče SK Tlumačov, Michaela Bielika, který svou hrou doslova uchvátil každého, kdo má rád fotbal. Byl vyhlášen talentem turnaje.

Bylo půl třetí a účastníci turnaje se pomalu vydali na cestu domů. Podle reakcí dětí, trenérů a rodičů věříme, že se i letošní ročník líbil.

Na pořadatele pak už čekal jenom úklid, který nebyl nějak zvlášť náročný. Po fotbalistech mnoho nepořádku nebylo.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří nám jakkoliv pomohli nebo jenom drželi pěsti. Poděkování patří také partnerům, díky kterým si děti mohly zdarma něco dobrého zakousnout, a to i přes to, že účastníci turnaje neplatili startovné.

Děkujeme:

Obci Halenkovice
ZŠ Halenkovice
SRPŠ při ZŠ Halenkovice
firmě M-Trade Miroslav Zbořil
Tak za rok ahoj!

RJ

FOTO: Dušan Chlud

ZIMA, JARO A LÉTO 2020 Z POHLEDU HALENKOVICKÉHO FOTBALU

Jarní část sezóny 2019/2020 byla ze známých důvodů zrušena. A mužstvo Halenkovice se tak díky rozhodnutí fotbalové autority pro tuto sezónu umístilo na druhém místě.

To je nejlepší výsledek za několik let. Zda-li by se na střídbrné příčce náš tým nacházel i po regulérním odehrání jarní části je otázkou, ale při zpětném pohledu na výsledky přípravných utkání, která se hrála v zimě, na konci jara a prakticky až do zahájení nové sezóny, můžeme konstatovat, že postavení na špičce tabulky bylo oprávněné.

V zimě, kdy ještě nikdo netušil, co celý svět čeká, jsme stihli odehrát tři přípravná utkání s velmi kvalitními soupeři. Mužstva Provodova, Slušovic B a Topolná hrají vyšší soutěže, přesto jsme jim byli vyrovnaným soupeřem. Z těchto utkání jsme vytěžili jedno vítězství, jednu remízu a jednu porážku.

8. 2. 2020 Halenkovice – FC Rak Provodov – umělka Zlín Vršava
konečný výsledek 3:3

góly: J. Sudolský 2x, D. Marholt

16. 2. 2020 Halenkovice – FC Slušovice B – umělka Zlín Paseky
konečný výsledek 2:0

góly: O. Kadlčák 2x

29. 2. 2020 Halenkovice – TJ Topolná – umělka Napajedla
konečný výsledek 5:8

góly: D. Kocián 3x, O. Kadlčák, J. Sudolský

Jarní soutěžní část sezóny byla zrušena bez náhrady. Po uvolnění vládních opatření byla zahájena série přípravných zápasů.

6. 6. 2020 Halenkovice – Mařatice – hřiště Mařatice
konečný výsledek 6:4

góly: J. Sudolský 3x, J. Kulenda 2x, D. Polášek

21. 6. 2020 Halenkovice – SK Jalubí – hřiště Halenkovice
konečný výsledek 7:1

góly: D. Marholt 3x, J. Kašpar, D. Kocián, L. Kocián, O. Kadlčák

5. 7. 2020 Halenkovice – SK Louky – hřiště Halenkovice
konečný výsledek 4:3

góly: J. Sudolský 3x, R. Šubík

26. 7. 2020 Halenkovice – TJ Ludslavice – hřiště Halenkovice
konečný výsledek 8:1

góly: D. Kocián 2x, D. Marholt 2x, J. Sudolský, M. Stuchlík, L. Kocián, O. Kadlčák

2. 8. 2020 Halenkovice – FC Žlutava – hřiště Žlutava
konečný výsledek 5:3

góly: R. Vlachynský, O. Kadlčák, J. Sudolský, D. Marholt, vlastní gól

9. 8. 2020 Halenkovice – TJ Topolná – hřiště Halenkovice
konečný výsledek 6:3

góly: O. Kadlčák, D. Kocián, J. Blažek, J. Sudolský, R. Vašíček, R. Vlachynský

Z celkově devíti utkání náš tým jednou prohrál, jednou remizoval a sedmkrát zvítězil, při jednoznačně aktivním skóre 46:26. Jednou se našemu mužstvu podařilo udržet čisté konto.

Alespoň jednou skórovat se podařilo třinácti hráčům, což je také skvělá vizitka. Nejúspěšnějšími střelci byli:

Jirka Sudolský - 12 gólů

Ondra Kadlčák, Dan Kocián a David Marholt – všichni po 7 gólech.

Hattrick zaznamenal Jirka Sudolský 2x, Dan Kocián a David Marholt jedenkrát.

Za mužstvo TJ Halenkovice nastoupili i mladí odchovanci, Richard Vašíček a Roman Šubík (oba po jednom gólu). Velmi dobré výkony předvedl i nejmladší kmenový hráč našeho týmu Lukáš Kocián, který se gólově prosadil dvakrát. Výraznou posilou se stal Ondra Kadlčák, ten se do Halenkovice vrátil po několikaletém působení v Nedachlebicích. Zkušenosti z vyšší soutěže jsou u něj hodně znát.

Pozitivem byla účast hráčů na utkáních, v podstatě ani jednou se nemuselo improvizovat z důvodu absencí. I toto určitě přispělo k dobrým konečným výsledkům zápasů.

Potěšitelné bylo také zjištění, že podpora našeho mužstva ze strany halenkovických příznivců fotbalu neopadá. Potvrzením byly početné návštěvy nejen na domácích zápasech, ale i venku. Děkujeme.

První polovinu fotbalového roku máme úspěšně za sebou. Uvidíme, co nás čeká na podzim.

RJ

MÁME RÁDI FOTBAL - SUD CUP 2020

Po roční přestávce, která byla způsobena konáním oslav 100. výročí založení TJ Halenkovice a 80. let organizované kopané v Halenkovicích, se na naše hřiště vrátil legendární turnaj Sud Cup.

Před dvěma lety si přišly užít den s fotbalem čtyři týmy. Letos se na halenkovickém hřišti, v sobotu 11. července, sešlo týmu šest. Byly mezi nimi známé fotbalové značky, jako například „Gabroši“ a „Rangers“, představila se zde ale také družstva nová, která byla sestavena z bývalých fotbalistů, ale i z fotbalových amatérek a amatérů. Přicestoval sem i tým z Otrokovic, který byl sestaven z hráčů, kteří jsou stálými členy halenkovické Staré gardy.

Začátek turnaje byl stanoven na 9:00 hodin. V tuto dobu se před šatnami tvořila jádra družstev, někteří z aktérů se ale do fotbalového areálu přitrousili až po deváté. To už byla vy-

měřena dvě hřiště, narýsována výsledková tabule a čekalo se na úvodní hvízd patnáctizápasového fotbalového maratonu. Hrát se začalo kolem půl desáté.

Předpovědi počasí, které přicházely celý týden, nevěstily na sobotu nic dobrého. Po tropickém pátku se skutečně ochladilo, ale celé dopoledne a ještě hodinu po poledni nezapršelo. Byla zima a větrno, ale kdo byl dobře oblečen, určitě nelitoval čerstvého kyslíku v plicích. I přes chladné počasí se na zajímavá fotbalová klání přišlo podívat několik desítek diváků, včetně skálních fotbalových halenkovických fanoušků. Atmosféra byla skvělá a každý si mohl najít to své. K vidění byly zápasy, které přinesly vysokou fotbalovou kvalitu, ale také utkání naprosto dokonale naplňující amatérský podtext akce. Každý si tento turnajový den mohl prožít po svém.

Pokračování na straně 53.

NOHEJBAL

Nohejbalového turnaje trojic již po sedmnácté

V sobotu 12. září 2020 proběhl na multifunkčním hřišti u školy již 17. ročník tradičního nohejbalového turnaje trojic.

Na turnaj se přihlásilo 19 týmů z Halenkovice i širokého okolí, ale hrát mohlo jen dopředu avizovaných 12 týmů – tak se i stalo. Na rozdíl od minulého ročníku nás celým turnajem provázelo překrásné počasí a teplota atakovala třicítku.

Celý turnaj probíhal v naprosto pohodovém a přátelském duchu. Hráči i diváci měli, jako každý rok, možnost občerstvit se pivečkem, točenou limčou nebo dobrou kávičkou. Jako bonus k výbornému obědu, o který se opět postaral kolektiv kolem Franty Zatloukala v „Kavárně“, byla klobása a na závěr turnaje vynikající sumec od Jirky Doležalíka a jeho paní.

Pořadí v turnaji nebylo ani tak důležité, zvláště pak v této prapodivné, do roušek zahalené době... Nakonec se ale překvapení nekonalo a vyhráli obhájci loňského vítězství, kamarádi ze Žlutav a opět nám ukázali vysokou úroveň jejich hry. Na 2. místě byl halenkovický tým Mladí a krásní, kde hrál prim Míša Hutka se svými spoluhráči Dominikem Poláškem, Petou Karbecem a Hrádrou. Na krásném 3. místě se umístil tým složený ze tří hráčů Halenkovice a jednoho z Babic. Honzík Dudák i přes zdravotní handicap podal na síti fantastický výkon a vzadu mu dřeli nestárnoucí Bob Chocholatý, který hrál, jak kdyby mu bylo 30, Mára Abrahám

a Dan jezdili taky jako motorové myši a 3. místo jim tak připadlo zcela zaslouženě.

Nejdůležitější ale bylo, že se nikdo nezranil a turnaj se líbil jak hráčům, tak i divákům, kterých se letos sešlo opravdu hodně. Chtěl bych moc poděkovat Dušanu Chludovi a holkám Hradílkovým za nafoćení krásných fotek, které budou pro všechny památkou na tuto fajn akci.

A na závěr bych chtěl poděkovat všem kamarádům, kteří nás nenechali ve stychu a opět nám pomohli sponzorsky. V této hloupé „corona“ době o to větší DÍKY...!!!!!!

Doufám, že se ve zdraví všichni zase za rok sejdeme...

Za oddíl nohejbalu

Honza Hradílek

Velká turnajová fotogalerie – Dušan Chlud

Ještě větší turnajová fotogalerie – Leňa Saudková :)))

Konečné pořadí turnaje:

1. Žlutava	7. Babice
2. Mladí a krásní Halenkovice	8. Kocoši Halenkovice
3. DPDB Halenkovice	9. Market Halenkovice
4. Plné pytle Napajedla	10. Slavoj Halenkovice
5. Misako Míkovice	11. Holešov
6. Veteráni Otrokovice	12. Trávníky

Pokračování ze strany 52.

Ne, že by konečné výsledky byly tím hlavním, ale pro splnění zpravodajské povinnosti je uveďme:

1. místo Slavoj Dolina	4. místo Rangers
2. místo Gabroši	5. místo Otrokovice
3. místo Berušky	6. místo Bobci

Poslední zápas skončil o čtvrt na dvě. Pořadatelé ještě stihli uklidit branky a kužely a spustil se déšť. Ten už konání turnaje neovlivnil. Účastníci se přesunuli pod pergolu a do Hospody na hřišti. Zde mohli doplnit energii něčím z udírny a tekutiny něčím z výčepu.

Vyhlášení výsledků se zhostil předseda TJ Halenkovice, pan Radek Kedruš, který v první řadě ocenil účast a přístup všech fotbalistek a fotbalistů. S jistou úlevou mohl konstatovat, že nedošlo k žádnému vážnějšímu zranění nebo problému. Potom vyhlásil výsledky. Každý tým byl oceněn tekutou cenou. Slavoj Dolina si následně symbolicky převzal hlavní cenu turnaje, kterou byla tradiční bečka piva. Podle tradice proběhlo i věnování hlavní trofeje všem účastníkům turnaje. Tím skončil oficiální program a rozjela se „afterparty“, která taktéž snesla vysoká měřítka, ale to už byl jiný příběh...

RJ

Foto atmosféry turnaje – Dušan Chlud

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

Již na začátku září členové Rybářského kroužku rozjeli naplno své aktivity. V sobotu 19. září 2020 za krásného slunečného počasí uspořádali Rybářské závody na Pěnném na Pahrsku v Napajedlích.

Rybářské štěstí se usmálo a cenné trofeje vybojovali:

1. Kvapil Petr: amur 39 cm, karas 42 cm
2. Kašíková Tereza: cejn 33 cm, 34 cm
3. Dudešková Klára: cejn 32 cm, 34 cm
4. Fürstová Pavlína: cejn 28 cm, 30 cm
5. Juráš Matěj: cejn 29 cm

Ostatní účastníci: Dudešek Ondřej, Červinka Michal, Pacholský Jiří, Kovalovský Valdemar

*Informace poskytl Jiří Doležalík
vedoucí Rybářského kroužku*

RYBÁŘI

Petr Kvapil

Tereza Kašíková

Klára Dudešková

Pavlína Fürstová

SVATBY

17. července 2020 v kostele sv. Josefa
v Halenkovicích uzavřeli manželství
Tereza Langerová a Jiří Škoda

18. července 2020 v kostele sv. Josefa
v Halenkovicích uzavřeli manželství
Marcela Janůvová a Antonín Mrhálek

19. září 2020 v Halenkovicích
na Hradské – v lese uzavřeli manželství
Ivona Dundálková a Lukáš Ančinec

DIAMANTOVÁ SVATBA

– 60 let společného života oslavili manželé

Ludmila a Ladislav Plškovi

z Katernic. Sňatek uzavřeli

23. července 1960 v Halenkovicích.

ZLATÁ SVATBA

– 50 let společného života oslavili manželé

Františka a Petr Dubovští

ze Zádřinové. Sňatek uzavřeli

26. září 1970 v Halenkovicích.

– 50 let společného života oslavili manželé

Ludmila a Josef Očadlíkovi

z Doliny. Sňatek uzavřeli

26. září 1970 v Halenkovicích.

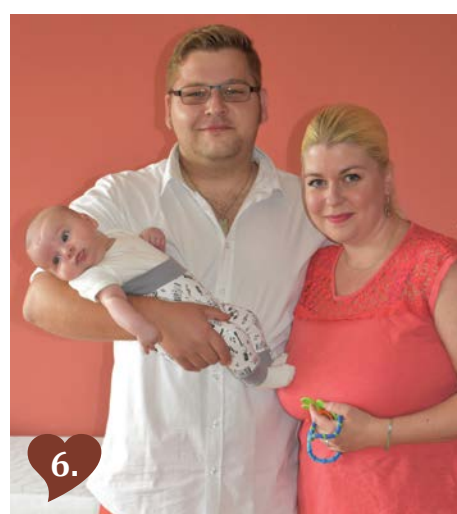
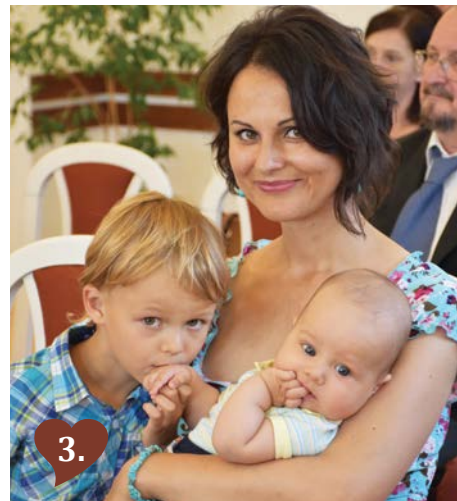

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu **27. června 2020** jsme na obecním úřadě v Halenkovicích do života přivítali naše nejmenší děti. Pozvání na tuto malou slavnost přijali: *Lenka a Jiří Zuzaňákovi s dcerou Annou* (foto č. 1), *Kristýna Přikrylová a Roman Nesrsta s dcerou Rozárií Libuší* (foto č. 2), *Soňa a Hubert Mazlovi se synem Štěpánem* (foto č. 3), *Lucie Pařízková a Michal Planý se synem Lukášem* (foto č. 4), *Adéla Stuchlíková a Petr Kubín s dcerou Eliškou* (foto č. 5) a *Veronika a Vít Pospíšilovi se synem Vojtěchem* (foto č. 6). A **12. září 2020** pozvání přijali: *Zuzana a Robin Rašínovi se synem Václavem* (foto č. 7), *Veronika Juřenová a Pavel Drábek se synem Adamem* (foto č. 8) a *Renata a Pavel Vycudilíkovi s dcerou Natálií* (foto č. 9). Pěkný program plný básniček, písniček a tanečků předvedly děti z mateřské školy a žákyně základní školy. Program nacvičily pod vedením p. uč. Elišky Černochové a p. uč. Hany Čechové. O hudební doprovod se postarala p. Zuzana Šalášková. Pozdravit novorozené děti přišli také příbuzní a přátelé. Malou pozornost a pamětní list dětem předala radní obce p. Iveta Stiksová.

Přejeme malým občáncům i jejich rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

BLAHOPŘEJEME**Září****50 let**

Robert Černoch, Obecnice 79

60 let

Vladimír Lukáš, Katenice 28

65 let

Františka Nekorancová, Dolina 258

70 let

Ludmila Jamborová, Díly 46

80 let

Václav Kašpárek, Zádřinové 82

90 let

Božena Gabrhelíková, Zlámanec 166

Říjen**55 let**

Milan Prechtl, U Svatých 238

65 let

Zdeněk Kříček, Katernice 147

70 let

Marie Navrátilová, Katernice 138

75 let

Bedřich Zapletal, Zádřinové 467

80 let

Zdeněk Trvaj, Dolní Konec 327

Listopad**55 let**Jana Hučíková, Dolina 646
Zdeněk Juřena, Katernice 111**65 let**

Ludmila Kociánová, Katernice 129

70 letJindřiška Gabrhelíková, U Svatých 198
František Riedl, Zádřinové 52
Pavel Kocián, Katernice 129**75 let**Božena Kedrušová, Dolina 595
Jarmila Vávrová, Dolina 503**80 let**

Miloslava Kubínová, Pláňavy 274

Prosinec**55 let**

Dagmar Juřenová, Katernice 111

70 let

Jiří Sklenářík, U Svatých 357

80 let

Miloslav Pajchl, Katernice 115

**K významnému jubileu Vám
upřímně blahopřejeme.
Do dalších let přejeme pevně
zdraví, štěstí, pohodu a mnoho
spokojenosti ve Vašem
osobním i profesním životě.**

Bohdana Blažková, matrikářka

OBSAH

Ocenění dobrovolníků.....	7	Farnost.....	35
Veřejné osvětlení.....	12	Knihovna.....	36
Halenkovické poklady IV.....	16	Hasiči.....	38
Rod Bruntálských.....	20	Myslivci.....	41
Talent show.....	24	Zahradkáři.....	44
Indiánský den.....	26	Biatlon.....	46
Modeláři.....	26	Včelaři.....	47
Prázdninové setkání u Koliby.....	27	Fotbal.....	48
MŠ.....	28	Nohejbal.....	52
ZŠ.....	30	Společenská rubrika.....	54

Uzávěrka 96. čísla je k 31. 12. 2020 – zprávy za období 1. 10. 2020 až 31. 12. 2020, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na adresu: zpravodaj@halenkovice.cz.